

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

MİLLÎ EĞİTİM, KÜLTÜR, GENÇLİK VE SPOR KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

—●—
6'ncı Toplantı

20 Haziran 2019 Perşembe

—●—

(TBMM Tutanak Hizmetleri Başkanlığı tarafından hazırlanan bu Tutanak Dergisi'nde okunmuş bulunan her tür belge ile konuşmacılar tarafından ifade edilmiş ve tırnak içinde belirtilmiş alıntı sözler aslına uygun olarak yazılmıştır.)

İ Ç İ N D E K İ L E R

Sayfa

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

II.- OTURUM BAŞKANLARININ KONUŞMALARI

1.- Komisyon Başkanı Emrullah İşler'in, Komisyon gündeminde bulunan Bazı Kanunlarda ve 652 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi'ne ilişkin açıklaması

III.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER

A)KANUN TEKLİFLERİ

1.- Bazı Kanunlarda ve 652 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/1963)

IV.- AÇIKLAMALAR

1.- Kocaeli Milletvekili Mehmet Akif Yılmaz'ın, Antalya Milletvekili Kemal Bülbül'ün (2/1963) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerinde yaptığı konuşmasındaki zorunlu din dersleriyle ilgili ifadelerinden dolayı kendisini kınadığını ve bu ifadeleri düzeltmeye davet ettiğine ilişkin açıklaması

—●—

MİLLÎ EĞİTİM, KÜLTÜR, GENÇLİK VE SPOR KOMİSYONU

6'ncı Toplantı

20 Haziran 2019 Perşembe

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

TBMM Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu 11.02'de açılarak iki oturum yaptı.

Komisyon Başkanı Emrullah İşler, Komisyon gündeminde bulunan Bazı Kanunlarda ve 652 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi'ne,

Kocaeli Milletvekili Mehmet Akif Yılmaz, Antalya Milletvekili Kemal Bülbül'ün (2/1963) esas numaralı Kanun Teklifi'nin tümü üzerinde yaptığı konuşmasındaki zorunlu din dersleriyle ilgili ifadelerinden dolayı kendisini kınadığını ve bu ifadeleri düzeltmeye davet ettiğine,

İlişkin birer açıklama yaptılar.

Bazı Kanunlarda ve 652 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/1963), görüşmeleri tamamlanarak kabul edildi.

Komisyon gündeminde görüşülecek başka konu bulunmadığından saat 15.31'de toplantıya son verildi.

20 Haziran 2019 Perşembe

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 11.02

BAŞKAN: Emrullah İŞLER (Ankara)

BAŞKAN VEKİLİ: Kamil AYDIN (Erzurum)

SÖZCÜ: Orhan ERDEM (Konya)

KÂTİP: Nazım MAVİŞ (Sinop)

BAŞKAN – Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonunun değerli üyeleri, değerli milletvekillerimiz, ilgili kurumlarımızdan gelen değerli katılımcılar, basınımızın değerli mensupları; toplantı yeter sayımız vardır.

Komisyonun 27’nci Yasama Dönemi İkinci Yasama Yılı’nın 6’ıncı Toplantısını açıyorum.

Gündemimizde, Meclis Başkanlığı’nca 17 Haziran 2019 tarihinde esas komisyon olarak Komisyonumuza havale edilen (2/1963) esas numaralı “Bazı Kanunlarda ve 652 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” yer almaktadır.

Teklifin geneli üzerinde görüşme açıyorum.

II.- OTURUM BAŞKANLARININ KONUŞMALARI

1.- Komisyon Başkanı Emrullah İşler’in, Komisyon gündeminde bulunan Bazı Kanunlarda ve 652 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi’ne ilişkin açıklaması

BAŞKAN - Değerli milletvekilleri, bu kanun teklifiyle eğitim alanında yürütülen hizmetlerin çağın ihtiyaçlarına uygun, kaliteli, verimli ve yüksek standartlarda sunulabilmesi için çeşitli konularda kanuni düzenlemelerin hayata geçirilmesi amaçlanmıştır. Yapılacak düzenlemelerle bazı hususlara ilişkin uygulama birliğinin sağlanması, yetki ve sorumlulukların tanımlanması, kamu kaynaklarının etkin ve verimli bir şekilde kullanımı hedeflenmektedir. Bu kapsamda toplamda, toplam 8 kanun ve kanun hükmünde kararnamede değişiklik yapılmaktadır.

Söz konusu değişikliklerle hâlihazırda Millî Eğitim Bakanlığı’nda olan, tüm kademeler için özel öğrenci yurtlarının açılmasına dair izin verme yetkisi yükseköğrenim kademesi için Gençlik ve Spor Bakanlığı’na verilmektedir.

Altmış altı ay olan ilkokula başlama yaşı üç ay ötelenerek altmış dokuz ay olarak değiştirilmektedir. Ayrıca öğrencilerin gelişim düzeylerine göre okula erken başlama veya okula geç başlama hakkı verilmesi de Millî Eğitim Bakanlığı’nca hazırlanacak yönetmelikle düzenlenecektir.

Daha önce örgün eğitim kapsamına dâhil edilen çıraklık, kalfalık ve ustalık eğitimi gibi mesleki eğitim programlarına kayıt şartları ile ustalık eğitim sınavı şartlarında değişiklik yapılmaktadır.

Eğitim-istihdam bağlantısının daha güçlü hâle getirilmesi, özel sektör tarafından mesleki eğitime doğrudan katkı sağlanması ve faaliyet gösterilen alanlarda ihtiyaç duyulan becerilere sahip nitelikli insan kaynağının yetiştirilmesi amacıyla mesleki eğitim merkezlerinin organize sanayi bölgesi yönetimlerince ve özel sektör tarafından açılabilmesi düzenlenmektedir.

Milletlerarası okulların ülkemizdeki eğitim-öğretim takvimine bağlı kalmadan herhangi bir tarihte açılabilmesi sağlanmaktadır.

Özel uzmanlık gerektiren konularda bilgi ve birikimlerinden yararlanılmak için ÖSYM’de görevlendirilen yükseköğretim kurumlarında görevli öğretim elemanları ile Millî Eğitim Bakanlığında görevli öğretmenlere 2011 yılından itibaren ödenen ve 2018 Aralıkta sona eren ek ödeme uygulamasının 2021 Aralık ayı sonuna kadar devam etmesi düzenlenmektedir.

Mevcut durumda Millî Eğitim Bakanlığına bağlı olarak faaliyet gösteren özel eğitim ve rehabilitasyon merkezlerine bu merkezde hizmet eden birey sayısına göre Bakanlıkça ödeme yapılmaktadır. Maddeyle bu ödemelerin sadece Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları için yapılması, her engel türüne göre belirlenen yaşa kadar eğitim verilmesi ve destek verilecek hastalık türlerinin açıkça yazılarak vatandaşlarımızın kapsam dışında kalmasının önüne geçilmesi amaçlanmıştır.

Yapılan en önemli değişikliklerden biri de Millî Eğitim Bakanlığında görev yapan sözleşmeli öğretmenler ile Diyanet İşleri Başkanlığında görev yapan sözleşmeli personel için kadroya geçme sürecindeki zorunlu hizmet sürelerinin altı yıldan toplamda dört yıla düşürülmesidir.

Böylelikle büyük bir toplumsal kesimin beklentileri yerine getirilmiş ve aile birliği konusunda yaşanan sıkıntıların çözümüne yönelik verilen sözler tutulmuş olacaktır.

Görüldüğü üzere, teklifle eğitim alanında ihtiyaç görülen çeşitli konularda düzenlemeler yapılmaktadır. Yapılacak tüm bu düzenlemelerin ve çalışmalarımızın ülkemiz için faydalı olmasını dilerim.

III.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER

A) KANUN TEKLİFLERİ

1.- Bazı Kanunlarda ve 652 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/1963)

BAŞKAN - Şimdi teklif hakkında Komisyonumuzu bilgilendirmek üzere ilk sözü teklifin ilk imza sahibi Sinop Milletvekili Sayın Nazım Maviş’e veriyorum.

Buyurun Sayın Maviş.

NAZIM MAVİŞ (Sinop) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; öncelikle hepinizi saygıyla selamlıyorum, herkese hayırlı sabahlar diliyorum.

Bugün burada, Bazı Kanunlarda ve 652 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi’ni birlikte müzakere edeceğiz.

19 maddeden oluşan kanun teklifi, Millî Eğitim Bakanlığımızın çeşitli hususlarda ihtiyaç duyduğu birtakım taleplerle ilgili ve oluşan değişiklikler sonucu ihtiyaç hâline gelen bazı değişimleri içeriyor.

Bunun dışında yine, daha önce Komisyonumuzda görüşülüp kanunlaştırılan bazı hususlarla ilgili, özellikle meslek eğitimiyle ilgili hususlarda önceki dönemde çıkardığımız kanunlarla bir uygulama birlikteliği oluşturmak amacını taşıyan düzenlemeler var.

Yine, uyumlaştırma, 2016 yılında çıkarttığımız Mesleke Eğitim Kanunu’yla birlikte yürürlüğe giren hususları kapsayan bir uyumlaştırma ihtiyacı söz konusu.

Aynı zamanda yine, ortaöğretim ve yükseköğretim yurtlarıyla ilgili yetki ve sorumlulukların daha net, belirgin hâle gelmesi ve tanımlanma ihtiyacı da böyle bir kanun teklifinin hazırlanma sürecini oluşturmuş oldu.

8 kanun ve kanun hükmünde kararnamede değişiklik söz konusu bu teklifle birlikte. 19 maddeden müteşkil olan teklifimizde 9 başlıkta, 9 ayrı hususta değişiklik öneriliyor.

Bunlardan 1'inci yükseköğretim yurtlarıyla ilgili iş ve işlemler konusunda görev paylaşımı söz konusu. 1'inci ve 15'inci maddelerimiz bu konudaki ihtiyaçları düzenliyor.

Yine, temel eğitime başlama yaşının altmış altı aydan altmış dokuza çıkarılmasıyla ilgili 2'nci ve 4'üncü maddemiz bununla ilgili hususları düzenliyor.

Sözleşmeli personel hem Diyanet İşleri Başkanlığının hem de Millî Eğitim Bakanlığının sözleşmeli personeliyle, süreli sözleşmeli personeliyle ilgili de 3'üncü ve 17'nci maddemiz gerekli düzenlemeleri yapıyor.

Biraz önce söylediğim gibi, uyumlaştırma ihtiyacından kaynaklı olarak mesleki eğitimle ilgili burada düzenlemeler var. 5'inci, 6'ncı, 7'nci, 8'inci, 9'uncu ve 12'nci maddeler daha önce mesleki eğitimle ilgili yaptığımız düzenlemelerle kanunun değişik hükümlerinde yer alan hususlar arasında bir uyumlaştırma ve uygunlaştırma ihtiyacından kaynaklı olarak ortaya konmuş durumda.

Yine, milletlerarası okulların okul açılma, ruhsatlandırma süresiyle ilgili bir düzenleme madde 10'da düzenlenmiş durumda.

Özel okul reklamları, özel okulların reklam ve ilanlarıyla ilgili kısıtlamalarla ilgili bir ihtiyaçtan hareketle madde 11'de bir düzenleme var.

Yine, temel liseler, bildiğiniz gibi, dershanelerin okullara dönüşümü sürecinde bir ara formül olarak ortaya çıkan temel liselerle ilgili ve temel liselerin kanundan doğan yükümlülükleriyle ilgili bir düzenleme madde 13'te getiriliyor.

ÖSYM'nin ihtiyaç duyduğu, özellikle soru hazırlama ve sınavların hazırlanması hususunda ihtiyaç duyduğu uzman kadronun istihdamıyla ilgili madde 14 bir düzenleme getiriyor.

Yine, özel eğitim ve rehberlik hizmetleri merkezlerinde Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığı şartını getiren madde 16'yla birlikte kanun teklifimiz sizlerin takdirine sunulmuş durumda.

Değerli arkadaşlar, burada ana başlıklarını 9 ana başlık altında ifade etmeye çalıştığım bu kanun teklifi içerisinde birazcık detaya girecek olursak, özellikle barınma hizmetleri, yemekli ya da yemeksiz barınma hizmetleriyle ilgili bütün barınma hizmetleri Millî Eğitim Bakanlığımızın yetki ve uhdesindeyken bu kanun teklifiyle birlikte deneyim, tecrübe, birikim ve bugün Türkiye'de ortaya koyduğu başarılı uygulamalarıyla birlikte Yükseköğretim öğrenci yurtlarının yetkileri Yurtlar Kurumuna devredilir. Buradaki temel gerekçe, Kredi ve Yurtlar Kurumunun bugüne kadar Türkiye'de ortaya koyduğu yükseköğretimle ilgili deneyim ve tecrübenin verimli ve etkin çalışmanın ve kamu kaynaklarının düzgün kullanılma ihtiyacının gerektirdiği bir zorunluluktan kaynaklı olarak böyle bir düzenlemeye gidilmiş bulunuyor.

Yine, Millî Eğitim Bakanlığımızın uygulama esnasında tespit etmiş olduğu altmış altı ay okula başlama yaşının ortaya çıkardığı fiziksel yaş farklarından kaynaklı problemler burada bir düzenleme ihtiyacını doğurdu. Yine, bu hususu birlikte burada karara bağlamıştık ancak burada fiziksel yaş farklarının okullarımızda doğuyor oluşu altmış altı ay okula başlama dönemini altmış dokuz aya çıkarma zorunluluğunu doğurmuş oldu.

Hepimizin, burada bulunan bütün milletvekillerimizin, hangi siyasi partiden olursa olsun, zaman zaman muhatap olduğu, yine birlikte bu Komisyonda önceki dönemde kanunlaştırdığımız sözleşmeli öğretmenler meselesi vardı. 4+2 olarak süreleri tahdit edilen yani dört yıl görev yaptığı yerde dört yılın sonucu kadro hakkını kazanan, arkasından iki yıl da kadrolu öğretmenlik yapmak suretiyle altı yıl bir bölgede bulunan öğretmenlerimizle ilgili düzenlemeyi şimdi kademelerin süresi dikkate alınarak yani

4+4+4 kademelendirme sisteminin bu süreleri de dikkate alınarak 3+1 olarak, üç yılın sonunda kadro hakkı tanınması ve bir yıl da kadrolu öğretmen olarak atandığı yerde dört yıl boyunca zorunlu olarak hizmet etmesi hususu burada bizim gündemimize getirilmiş durumda bu kanun teklifiyle birlikte.

Tabii, öğretmen arkadaşlarımızla ilgili getirilen bu düzenleme aynı zamanda benzer durumu söz konusu olan Diyanet personeliyle ilgili de kanun teklifiyle birlikte getirilmiş oldu.

Mesleki eğitimle ilgili 5, 6, 7, 8, 9 ve 12'nci maddelerde düzenlemeler olduğunu ifade etmiştim. Arkadaşlar, mesleki eğitim Türkiye'nin, millî eğitim sistemimizin çok önemli meselelerinden bir tanesi. Sadece millî eğitim sistemimizin değil, iş piyasamızın, ülkemizin ve ülkemizin geleceğinin çok önemli meselelerinden bir tanesi. Dolayısıyla burada hep birlikte uzun zamanlar boyunca iş piyasasının ihtiyaçları, ekonominin gerekleri, özellikle küçük ve orta ölçekli işletmelerimizin duyduğu insan kaynağı ihtiyacı dikkate alınarak zaman zaman düzenlemeler yapıyoruz. Çağımız çok hızlı değişimlerin yaşandığı, ihtiyaçların çok hızlı değiştiği bir çağ. Dolayısıyla bu değişikliklerin de yapılması bu kadar hızlı değişim ve dönüşümün yaşandığı çağda ekonominin, toplumsal yapının, sosyal dokunun hızlı değiştiği bir dönemde bu değişikliklerin yapılması da gayet tabii ve normal olarak bizim karşımıza geliyor. Biz mesleki eğitimde iş yeri tabanlı bir mesleki eğitimi temel hedef olarak önümüze koymuştuk. 2016 yılında yaptığımız düzenlemeyle kalfalık ve ustalıkla ilgili belgelendirme sistemini değiştirdik, biliyorsunuz, bununla birlikte kalfalık ve ustalık belgesine erişim sağlanmış oldu. Küçük ve orta ölçekli işletmelerin insan kaynağı ihtiyacı hesaba katılarak, dikkate alınarak 2016'da bir düzenleme yapılmıştı. 2016'da yaptığımız bu düzenleme de iş piyasasından gelen talepler dikkate alınarak ortaya konulmuştu.

2016 yılında 6764 sayılı Kanun'la birlikte mesleki eğitim ülkemizde millî eğitim sistemimiz içerisinde zorunlu hâle getirilmişti ve dört yıllık zorunlu mesleki eğitimin içerisinde üçüncü yılın sonunda kalfalık, dördüncü yılın sonunda da ustalık belgesi öğrencilerimize veriliyordu. Aynı zamanda, zorunlu hâle getirilen mesleki eğitim, meslek eğitim merkezleri kapsamında zorunlu hâle getirilen mesleki eğitimle birlikte bir veya iki gün teorik eğitim, onun dışındaki süreci de iş yerlerinde yine iş yerleriyle yapılan sözleşme kapsamında pratik eğitim, iş yeri eğitimi şeklinde devam ediyordu. Şimdi, bu kanun teklifiyle bizim 2016 yılında çıkardığımız 6764 sayılı Kanun'da yaptığımız değişiklik ve yaptığımız düzenlemelerle bir uyumlulaştırma sağlanıyor. Bu çerçevede de çıraklık şartları, mesleki eğitim merkezlerinin kayıt şartları, ustalıkta 19 yaş sınırı, iş tanımında "tehlikeli" ve "çok tehlikeli" ifadeleri, kalfalık sınavına girme zamanı gibi hususlarda düzenlemeler yapılıyor.

Kalfalıktan sonra yine sigorta primlerinin ödeneceği "ustalık kursu" yerine "ustalık eğitimi" ibaresinin konulması ve bunların içerisinde benim çok önemsedığım hususlardan bir tanesi de yine mesleki eğitim merkezlerinin özel öğretim kurumları içerisindeki kurum tanımı içerisine alınmak suretiyle özellikle organize sanayi bölgelerinin ve özel işletmelerin ihtiyacı olan hususlarda özel mesleki eğitim merkezlerinin açılmasına imkân tanınıyor.

Değerli arkadaşlar, milletlerarası okulların ruhsatlandırma süresi, biliyorsunuz, 1 Eylül'e kadar özel okullar, okul açmayla ilgili iş ve işlemlerini tamamlamak suretiyle Millî Eğitim Bakanlığımızdan izin alıyorlar ancak ülkelerarası bürokrasi, program ve müfredat değişiklikleri, eğitim-öğretim süresi gibi hususlarda ülkelerin kendi eğitim sistemlerinde farklılıklar olduğu için ülkemizde açılan milletlerarası okulların eğitim ve öğretim sürecinin aksamaması ve yıl içerisinde kendi program, müfredat ve sürelerine uygun bir şekilde bu imkândan yararlanılabilmesi için bir istisna getiriliyor.

Özel okulların okul reklamlarıyla ilgili daha önce bir kısıtlama getirilmişti ve bu kısıtlamada "reklam ve ilan" ifadesi her ikisinin bir arada kullanıldığı takdirde bir ceza işlemi mümkün kıldığı için "reklam veya ilan" demek suretiyle de özel okulların reklamında hem reklam hem de ilan ayrı ayrı yapıldığı takdirde de bir cezalandırma sistemi getirilmiş oluyor.

Temel liseler meselesi -geçtiğimiz kanunda da burada yine tartışmıştık temel liseler konusunu- temel liselerle ilgili de özel öğretim yardımlarının öğrenciye yapılmasından kaynaklı olarak bu yardımların geri ödenmesinin kanunla iptali hususu önümüze gelmiş oluyor.

ÖSYM'nin uzman ihtiyacıyla ilgili bir düzenleme var ve yine özel eğitim ve rehberlik kurumlarıyla ilgili de bir uyumlaştırma ve Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığı şartı var.

Şimdi, ben, burada yaptığımız bu düzenlemeleri -hemen konuşmamın başında söylediğim gibi- çağın ihtiyaçları, toplumumuzun değişim talepleri, toplumumuzun hızlı değişimden kaynaklı yeni birtakım düzenlemelerin yapılma ihtiyacının, gerekliliğinin ortaya çıkmış olmasından hareketle bu kanun teklifini hazırladık ve Komisyonumuzun takdirlerine getirdik.

Ben, bütün milletvekili arkadaşlarımızdan kanun teklifimize katkı, destek ve kanun teklifimizin kabulü yönünde bir irade bekliyor ve hepinizi saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Maviş.

Aramızda Millî Eğitim Bakan Yardımcımız ve Gençlik ve Spor Bakan Yardımcımız var. İlave etmek istediğiniz herhangi bir şey varsa söz verebilirim.

Sözü Millî Eğitim Bakan Yardımcımız Sayın İbrahim Er'e bırakıyorum.

Buyurun.

MİLLÎ EĞİTİM BAKAN YARDIMCISI İBRAHİM ER – Sayın Başkan, Komisyonumuzun çok değerli üyeleri; öncelikle hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Az önce teklif sahibinin gerekçelerini açıkladığı ve ayrıntısını verdiği, toplam 7 kanun ve bir tane kanun hükmünde kararnameyle ilgili değişiklik teklifiyle huzurunuzdayız.

Esasen, daha önce bazı kanunlarda yapılan değişikliğin doğurgusu olabilecek birtakım zorunluluklar ve sahadan aldığımız geri bildirimlere bağlı olarak uygulamada karşılaşılan bazı problemlerin çözümüyle ilgili gerçekten bu teklif edilen maddeler bizim için öncelik arz ediyor, zorunluluk arz ediyor.

Ben, burada yapacağımız çalışmaların çocuklarımız için, ülkemiz için, insanlık için hayırlara vesile olsun diyorum.

Hepinizi tekrar saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Er.

Sayın Baydaş, buyurun.

GENÇLİK VE SPOR BAKAN YARDIMCISI İHSAN SELİM BAYDAŞ – Sayın Başkanım, değerli Komisyon üyeleri, kıymetli milletvekillerimiz; ben de Komisyonumuzu Bakanlığımız ve heyetimiz adına saygıyla selamlıyorum ve teklifteki maddelerin hayırlı olmasını temenni ediyorum. Bizi ilgilendiren maddeler olduğunda, ihtiyaç olduğunda söz talebinde bulunacağız.

Toplantının hayırlı olmasını temenni ediyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Şimdi, Komisyon üyelerimize teklifin geleni üzerinde istem sırasına göre söz vereceğim. Söz almak isteyen Komisyon üyelerimiz düğmelerine basabilir.

Sayın Kaya, ilk sözü size veriyorum.

Buyurun.

YILDIRIM KAYA (Ankara) – Böyle güler yüzlü bir başkanla toplantıya başlamak güzel.

Hepinize İstanbul'dan sevgi ve saygılar getirdim. Sabah 3 arkadaşımızla birlikte araçla apar topar buraya geldik.

Öncelikle, bize eğitimin sorunlarına dair, Millî Eğitim Bakanlığının bu konuda yapması gerekenlere dair bir tartışma zeminini hazırladıkları için teklifi hazırlayan arkadaşlarımıza teşekkür ediyorum.

Öncelikle Kevser Abdülkadiroğlu öğretmenimize Allah'tan rahmet diliyorum. Atanmayan, Kastamonu'da intihar eden bir öğretmenimiz. Ailesinin acısını burada yürekten paylaşıyorum. İçinde bulunduğumuz durumda, öğretmenlerin çok ciddi sıkıntılar çektiği bir süreçteyiz, 460 bin atanmayan öğretmen var, atanan öğretmenler arasında ciddi ayrımların olduğunu biliyoruz. Sözleşmeli öğretmenler, kadrolu öğretmenler meselesi Komisyonumuzun da Millî Eğitim Bakanlığımızın da sürekli gündeminde olan bir mesele. Bu meseleye neşter vurmak için bir teklif hazırlamış arkadaşlarımız ama ne yazık ki yine teklifte sadece bir rakamlarla oynama var. Bizim baştan beri savunduğumuz yaklaşım, rakamlarla oynamak yerine... Öğretmen öğretmendir, öğretmen arasında ayırım yapmak doğru değildir. İmam imamdır, imamı sözleşmeli imam olarak başlatıp daha sonra kadrolu imam hâline getirmek için bir stajyerlik dönemi mi tasarlıyoruz? Böyle bir şey olmadığını biliyoruz ama her nedense ısrarla Adalet ve Kalkınma Partisi iktidarı öğretmenleri ücretli, sözleşmeli ve kadrolu öğretmen olarak tasnif etmekte ısrar ediyor.

Bizim teklifimiz şudur: Gelin, zaten göreve başlamış, bunlar bir görev yapıyorlar, eğer gerçekten Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgelerinde öğretmensiz okullarda öğretmen ihtiyacından kaynaklı sözleşmeli öğretmen uygulaması getiriyorsanız şöyle bir şey yapalım: Bu bölgede çalışan öğretmenlerin çalışma koşullarını iyileştirelim, maaşlarını iyileştirelim, tıpkı orduda ve poliste olduğu gibi uygulamayı buradan yürütelim ama sözleşmeli polis olmuyorsa -sözleşmeli askerlik dönemine geçtiniz, onu biliyorum ama- gelin, eğitimde sözleşmeli öğretmenliği kaldıralım, 4+2'den 3+1'e inmek sorunu çözüyor. Sorunun köklü çözümü, 83.600 civarında sözleşmeli öğretmenimiz var, bunları kadroya geçirdiğimizde devletin ne gibi bir kaybı oluyor? Bence çocuklarımızın, öğrenci velilerimizin ve okullarımızın ve de sözleşmeli öğretmenlerimizin çok ciddi kazanımları oluyor ama devletin burada kaybının ne olduğunu bir türlü ben anlayamıyorum. Devlet eğitime hizmet etmek istiyorsa önce öğretmeni baş tacı yapacak, öğretmenin özlük haklarını yeterli seviyeye getirecek.

İkinci mesele, üzülererek belirtmek istiyorum, 2012 yılı ve Komisyon toplantısı, şöyle gözünüzün önünde bir canlandırın. Komisyonunda 4+4+4 tartışmaları yapılıyor. Komisyonunda su şişeleri havada uçuyor, Kızılay Meydanı'nda öğretmenler yerlerde sürükleniyor. Ne istiyor öğretmenler? "Çocuğun okula başlama yaşı 60 ay olmaz." diye itiraz ediyor. Bu itirazlara rağmen, kavgayla, gürültüyle, zorla ve şiddetle 60 ay olarak kabul ediliyor 2012 30 Martında. Şimdi, bu kabul edildikten sonra o dönem bu işe itiraz edenlerin tamamı hakikaten toplumda yok sayılan bir noktada oluyor. Daha sonra anlaşılıyor ki 60 ayla ilkökul 1'inci sınıfa çocukların başlaması pedagojik olarak da doğru değil, eğitim bilimi açısından da doğru değil. Yine aynı teklifi getiren arkadaşlarımız, bu sefer 66 aya çıkarıyorlar. 66 aya çıkarıldığında dönemin Başbakanı şöyle diyor: "Bu işe karşı bir kampanya var, 66 ay ve 4+4+4'e karşı bir kampanya. Bu 66 ay meselesinde gidip rapor alanları ben evlatlarına ihanetle vasıflandırıyorum. Niye? 'Benim evladım geri zekalıdır.' diyor yani iki ay mı senin evladını iyi noktaya getirecek?" diyen dönemin Başbakanı Sayın Recep Tayyip Erdoğan.

Şimdi, biz eğitim meselesinin uzmanlık alanı olduğunu biliyoruz, pedagojik bir mesele olduğunu biliyoruz, bildiğimiz için de meseleye buradan itiraz ediyoruz; yoksa, biz ay pazarlığı yapmıyoruz. Çocuğun eğitime başlama yaşı, hem dünya standartlarında hem Avrupa'da hem de ülkemizdeki çağa

uygun bilimsel eğitimi nasıl alabilecek, pedagojik olarak bu mümkün mü değil mi tartışmasına o dönem bilimsel olarak arkadaşlarımız da yanıtlar üretmişti. Ama meseleyi 60 ay mı olacak, 66 ay mı olacak, 69 ay mı olacak, 72 ay mı olacak tartışmasına indirgemeyi anlayamıyoruz.

Şimdi sormak istiyorum: Yaklaşık olarak 8 milyon 570 bin öğrenci 2012 yılında bu uygulamadan mağdur oldu. 9 milyona yakın çocuğumuz kayıp bir kuşak. Bunun hesabını kim verecek? Bunun vebali kimde? Peki, 2012 yılında Millî Eğitim Bakanlığının, Adalet ve Kalkınma Partisinin önerisi üzerine gelen bu teklife bilimsel olarak karşı çıkanlar neden dinlenmedi, neden yok sayıldı? Bugün, 9 milyon çocuktan, 9 milyon çocuğun ailesinden, o dönem Kızılay Meydanı'nda joblanan, gazlanan, yerde sürüklenen öğretmenlerden, burada milletvekillerinin birbirine olan ağır hakaretlerinden kim sorumlu? Bunlardan kim özür dileyecek. Eğer bugün 66 ayı 69 ay olarak teklif getiriyorsanız bu, olumlu bir adımdır. İnsan yaşamında öz eleştiri her zaman erdemdir, insanlar yanlış yaptığını kabul ettiğinde küçülmezler, büyürler. Gelin, burada yine şöyle bir tartışma yapmayalım: 69 ay mı olsun, 72 ay mı olsun tartışması yapmayalım. 72 ay olduğunda ne gibi sakıncaları var? Hangi sakıncalar bizi 72 aydan geriye alıyordu? Neden bunu 60 aya, 66 aya şimdi de 69 aya çıkarıyoruz? Bunun pedagojik bir açılımı var mı, bilimsel bir yaklaşımı var mı? Eğer varsa bunu teklifi getiren arkadaşlarımız izah etsinler, biz de ikna olalım çünkü eğitim yapboz tahtası değildir. Öğretmenin yaşam tarzıyla, eğitime bakışıyla, stajyerliğiyle, kadrolu, kadrosuzluğuyla uğraşıyoruz, öğrencide sürekli sınav değişiklikleriyle uğraşıyoruz. Sistem üstüne sistem değişikliği gerçekleştiriliyor ama bir türlü eğitim rayına oturmadı. Bunun yolu şu: Karşılıklı oturup konuşacağız, birbirimizle uzlaşacağız, bu masada uzlaşacağız. Daha önce bu Komisyonda özellikle Kapadokya Kanunu meselesinde burada tartışmalar yürüttük, daha sonra Komisyon Başkanımızın ve Komisyon üyeleri de buradaki eleştirileri dikkate alan yerden düzenlemeler yaptılar. Belki ki biz de bu masanın etrafında toplumumuzun bir adım daha ileri gitmesi, çocuklarımızın ve öğretmenlerimizin daha başarılı olması, Türk eğitim sisteminin laik, demokratik, bilimsel bir eğitim çizgisinde, dünya eğitim sistemleriyle, dünya çocuklarıyla yarışır hâle gelmesini istiyoruz.

Gelin, hazır bugün öğretmen meselesini masaya yatırmışken teklifi yapan arkadaşlarıma önerimdir: 3600 ek göstergeyi gelin... Adalet ve Kalkınma Partisinin seçim vaadiydi, Milliyetçi Hareket Partisinin seçim vaadiydi, İYİ PARTİ'nin seçim vaadiydi, HDP'nin seçim vaadiydi, Cumhuriyet Halk Partisinin seçim vaadiydi. Gelin, bu masanın etrafında bulunan biz milletvekilleri, bu partilere tabi olan milletvekilleri olarak bu getirdiğiniz teklife 3600 ek göstergeyi ilave edelim. Buradan, 1 Temmuzda tatile girecek öğretmenlerin ve emekli olmuş öğretmen arkadaşlarımızın gönlünü kazanalım. 1 milyon öğretmen, hepimize dua edecek. Yarın cuma günü, cuma günü cuma namazına giden öğretmenlerin hepsi size elini açacak, dua edecek. Eğer bu duadan nasiplenmek istiyorsanız gelin bugün bu 3600 ek göstergeyi buraya ilave edelim.

Eğitim yaşı konusunda 72 aya itiraz etmeyelim.

Yurtlar konusunda, sayın vekil arkadaşım, sevgili kardeşim, şöyle bir şey söylediniz: “Gençlik ve Spor Bakanlığı bu konuda oldukça deneyim kazandı.” dediniz. Şimdi, Millî Eğitim Bakanlığı yurtları denetlerken deneyimsiz miydi, hatalar mı yaptı, eksiklikler mi yaptı? Eğer Millî Eğitim Bakanlığının bu konuda, yurtların denetlenmesi ve daha düzenli çalışması konusunda, hizmet vermesi konusunda zaafı eksiklikleri varsa Millî Eğitim Bakanlığının bu zaaf ve eksikliklerini tespit edelim, bunların çözülmesi, düzenlenmesi yönünde adım atalım. Bu yetkinin tamamen Millî Eğitim Bakanlığından... Bir eğitim yuvasıdır yurtlar, öğrenci yurtlarını eğitim yuvası olmaktan çıkarmayalım. Tabii ki Gençlik ve Spor Bakanlığıyla ortaklaşa bu işi yapabilirler ama denetim anlayışının mutlaka Millî Eğitim Bakanlığında olması gerekiyor. Bunu ellerinden alırsak bu işin çok doğru olacağını düşünmüyorum. Yurtlar konusunda şöyle bir şey de var, KYK yurtları en son Orta Doğu Teknik Üniversitesinin

bahçesine yurt yapmaya çalışıyor, kırk dokuz yıllığına arsayı karşılıksız almış, oranın doğa harikası olan bir bölgesi. Bir de Orta Doğu Teknik Üniversitesi özerk bir üniversite, bu üniversitenin kendi sahasına yani benim evimin bahçesine köyün içindeki bir başka komşum gelip ev yapıyor ve denetlenmesini de bunlar yapacak. Şimdi, Orta Doğu Teknik Üniversitesinde 500 kapasiteli bir öğrenci yurduna ihtiyaç var. Orta Doğu Teknik Üniversitesi Rektörlüğü pekâlâ bunu yapabilir. Eğer yapamıyorsa Orta Doğu Teknik Üniversitesi Mezunlar Derneği bunu yapabilecek durumda, bunun yapılabilceğinin teminatını da veriyorlar. Eğer bunların hiçbiri yapmıyorsa belediyeler vasıtasıyla biz oraya bir yurt yapıp başlatabiliriz. KYK yurdunu, KYK eliyle oraya bir yurt yapılması bir başka bahçeye izin olmadan bir evin yapılması anlamına gelir ki bu anlamsız yere Orta Doğu Teknik Üniversitesine, dünyanın sayılı üniversitelerinden birini gereksiz bir tartışmanın içine çıkartır.

Gelelim “en önemli” dediğiniz en son maddeye; çıraklık. Şimdi, 12 Haziran Çocuk İşçiliğiyle Mücadele Günü’ydü. Bugün 20 Haziran, aradan sekiz gün geçti. Bu Komisyon, çocuk işçiliğiyle mücadele gününden bir hafta sonra çocuk işçiliğini yasal ve meşru hâle getirme adımı atıyor, buna dikkat edelim. Şimdi, çocuk işçiliğini teşvik edecek bir uygulamadan kaçınalım. Eğer burada bu noktayı göz ardı edersek, bu noktanın üzerinden atlarsak inanın ciddi bir hata yapmış oluruz, devletin temel görevlerinden birisi olan eğitim öğretim hizmeti görevinin Millî Eğitim Bakanlığının kontrol ve denetim yetkisinden alınıp özel sektöre devretmek hem Anayasa’nın 42’nci maddesine hem de Millî Eğitim temel kanununa aykırılık teşkil etmektedir. Bu konuyu bir kez daha gözden geçirmeyi öneriyorum. Birlikte tartışalım, eğer daha iyi bir yol ve yöntem varsa daha iyi bir yol ve yöntemi birlikte bulalım ama çocuk işçiliğine yol açabilecek, özel sektörün denetimden kaçabileceği bir işi yapmayalım.

Bir örnekle bitirmek istiyorum. Bir işletme İş Güvenliği Kanunu’na göre, yasalara göre işletmede üretim yapacak, 30 çalışanı var, çalışan sayısı 50 olan yerlerde iş güvenliği kuralları geçerli, 20 de stajyer koydu yani çırak koydu. Çırak bu kapsama dâhil olmadığı için iş güvenliği yasa kapsamından dışına çıkıyor ama bu çocuklar eğer orada kalfalık, ustalık ve çıraklık yapacaksa bu kapsama dâhil edilmeli ki çalışırken başlarına gelecek her türlü iş kazasından işveren sorumlu hâle gelsin. Bunları denetleyebilecek, bunları kontrol altına alabilecek özel firmaların kendi çıkarları için bizim kendi çocuklarımızı, belki de içimizden birçok arkadaşımızın torunu bu noktaya gelecek, daha sonra ah vah etmek derdimize derman olmayacak.

Özetle, eğitim gerçekten önemlidir. Biz eğitim sistemiyle on yedi yıldır oynuyoruz ama bir türlü rayına oturtamadık. Muhtemeldir ki Sayın Millî Eğitim Bakanımız Ziya Selçuk’un daha önce açıkladığı ama bir türlü Komisyonumuza gelmeyen bir eğitim reformu tartışması da var. Şimdi bazı maddeler, özellikle tayin süresi içerisinde sözleşmeli öğretmenlere bir müjde vermek için böyle bir çalışmayı gündeme almışsınız, ben müjdenin çok önemli olduğunu düşünüyorum, bu konuda teklifi getiren arkadaşlarımızın, o 83 bin sözleşmeli öğretmenin tamamının kadroya geçirilmesi müjdesini burada ayağa kalkıp hep birlikte alkışlayarak vereceğimizi umuyorum. Buradan o arkadaşlarımıza gözünüz aydın olsun, biz sizin derdinizi, çılgılığınızı gördük, ailelerinize kavuşuyorsunuz diyebilelim ama eğer on beş gün sonra ya da bir ay sonra Millî Eğitim Bakanlığı yeni bir reform paketiyle geldiğinde bugün değiştirmeyi teklif ettiklerinin tam tersini ya da bizim söylediklerimizi bir tık daha üste çıkartacak teklifle gelecekse acele etmeyelim. Acele olan bir tek şey var, 3600 ek gösterge hakkını verelim; iki, sözleşmeli öğretmeni kadrolu öğretmen noktasına geçirerek bu defteri kapatalım diyorum. Tabii ki eğitime başlama yaşı konusunda da teklifiniz 72 ay olursa olur. Bir de şöyle bir şey var, diyorsunuz ki: “Bir yıl aşağı, bir yıl yukarı.” yani velinin tercihinin bırakıyorsunuz. Bazı konuların veliyle istişare edilerek yapılmasında yarar var ama tamamen velinin inisiyatifine bıraktığınızda bazen veli pedagojik

formasyonu olmadığı için, çocuk formasyonu da almadığı için, çocuk bilimiyle de ilgili olmadığı için fevri kararlar verebilir, bireysel kararlar verebilir. Bunlara da dikkat çeken bir uygulamayı açık hâle getirirsek iyi olur diyorum.

Tekrar, tartışmaya açtığınız için ve emekleriniz için teşekkür ediyor, saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Kaya.

Şimdi Sayın Sunat’a söz veriyorum.

Buyurun Sayın Sunat.

ŞENOL SUNAT (Ankara) – Sayın Başkan, değerli Komisyon üyeleri; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Evet, bugün Bazı Kanunlarda ve 652 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi üzerinde konuşacağız. Evet, en önemli konularımızdan biri eğitim Türkiye’de ve her geçen gün de kötüye giden konu olarak eğitimi ele aldığımızda bunu hiç polemik konusu yapmadan -keşke daha geniş bir zamanda- değerlendirilebilmesinin çok daha önemli olduğunu ifade etmek isterim. Tabii, bize iki gün önce geldi ama çalışmalarımız neticesinde üzerinde durabildiğimiz kadarıyla eksik yönlerini gidermeye çalıştığımız bir teklif bu. Dediğim gibi, aslında Millî Eğitimin çok fazla sorunları var, keşke geniş çaplı, torba bile olmasa, Millî Eğitimle ilgili bir kanun teklifi önümüze gelmiş olsaydı diyorum.

Biraz uzun olacak, sıkılmazsanız, söyleyeceklerimin faydalı olacağına inandığım için biraz uzatabilirim.

BAŞKAN – Sayın Sunat, yalnız, çok söz talebi var yani diğer arkadaşların da hakkını gözeterek yani mümkünse.

ŞENOL SUNAT (Ankara) – Biliyorum Sayın Başkan ama söyleyeceğim şeyler günlük politik mesajlar değil, kanunla ilgili, kanunda yapılması gereken konularla ilgili olduğu için söyleyeceğim.

2’nci madde -kısaca hemen bazı maddeleri geçiyorum- ilkökula başlama yaşını düzenleyen madde. Evet, yedi yıldır, çok önce de pedagogların, uzmanların çok üstünde durduğu ama ısrarla 60 aya düşürülen çocukların okula başlama yaşının sıkıntılı olduğu ortaya çıkmış, yedi yıl çocuklarımız kobay olarak kullanılmış ama neticede bugün 69 aya çıkarılıyor. Doğru olarak değerlendiriyorum bir eğitimci olarak. Buradan hareketle yanlış yapmanın çok önemli olduğunu burada bir kere daha vurguluyorum.

3’üncü madde Diyanet İşleri Başkanlığında görev yapanlarla, 17’nci madde sözleşmeli öğretmenlerin zorunlu çalışma kadrosu, 4+2’den 3+1’e düşürülmesiyle ilgili. Gerek sözleşmeli öğretmenlerimiz gerekse Diyanet İşleri Başkanlığında çalışan sözleşmeli personelin zorunlu çalışma ve kadroya geçme süresinin 3+1’e düşürülmesi tabii ki iyi bir şey ama sadece sözleşmeli olarak öğretmenler ve Diyanet İşleri Başkanlığındakiler çalışmıyor. Tarım ve Orman Bakanlığında, Adalet Bakanlığında, Sağlık Bakanlığında, tüm kurumlarda çalışan 4B ve 5393 sayılı Kanun kapsamında çalışan vekil ebe, hemşirelere de bu hakkın verilmesinin daha hakkaniyetli ve anayasal, eşitliğe uygun olacağını ifade etmek istiyorum. Ama esas asıl olanın 4A kadrosuna bütün sözleşmeli personelin alınmasının, bu farklı hukuk kurallarının tabii hâle gelmesinin ve tayin, terfi gibi özlük hakları farklı çalışma gruplarının oluşmasına bir son verilmesinin önemini sizlerle paylaşmak istedim. Şu anda yaklaşık olarak 300 bin sözleşmeli personelin olduğu söyleniyor, memur çalışıyor ve bu 300 bin sözleşmeli memurun kadroya alınmasının devlete çok büyük bir yükü de aslında yok. Birçok sözleşmeli memur tayin hakkı olmadığı için eşlerinden, çocuklarından ayrı yaşıyorlar ve aile birliği dağılıyor. Çocuklar anne ve baba

sevgisinden uzak büyükmektir ve bize çok sayıda bu konuda sözleşmeli personele tabii kişiler geliyor ve gerçekten çok mağdurlar ve bu mağduriyetlerin bir şekilde aslında giderilebilmesi için Meclisin bir şekilde bu konuya el atması gerekiyor.

Öğrenci yurtları mevzuu var. Evet, Gençlik ve Spor Bakanlığına yükseköğretim bağlanıyor. Tamam, olabilir ama bence esas yurtların denetiminin çok önemli olduğunu ve yurtların işte kamu yararına çalışır dernek ve vakıf olarak nitelendirilen, özellikle çok sayıdaki vakfın yani bir siyasi partinin arka bahçesi olmaması için bu yurtların ve bu çocuklarımızın böyle kamplara bölünmeden herkesin rahatlıkla barınma ihtiyacının karşılanacağı bir sıcak yuva hâline getirebileceğimiz yurtlara sahip olunması konusunda hiçbir siyasi partiden gelen vekillerimizin ayrımadan bu konuya “evet” demesi gerekir diye düşünüyorum. Ensar Vakfını unutmadık, Aladağ’daki olayları unutmadık, Karaman’daki olayları unutmadık ve daha o kadar çok, her işe alınana “Hangi yurttan kalıyorsun?” gibi sorulara muhatap kaldığı bir ülke artık istemiyoruz. Çocuklarımızı kamplara ayırtırmayalım, çocuklarımızın gerçekten iyi bir eğitim alabileceği bir ortamı sağlayalım diyorum.

Şimdi, esas üzerinde durmak istediğim, söz konusu değişikliklerle, biliyorsunuz, 6744 sayılı Kanun’la çıraklık, kalfalık ve ustalık eğitiminin “Mesleki Eğitim Programı” adı altında zorunlu hâle getirilmesine ilişkin uyum düzenlemelerinin yapılması, eğitim-istihdam bağlantısının güçlendirilmesi, özel sektör tarafından mesleki eğitime doğrudan katkı sağlanması ve faaliyet gösteren alanlarda ihtiyaç duyulan becerilere sahip nitelikli insan kaynağının yetiştirilmesi amacıyla meslek eğitim merkezlerinin organize sanayi bölgesi yönetimlerince ve özel sektör tarafından açılabilmesinin amaçlandığı belirtiliyor bu kanun metninde.

Şimdi, sayın vekili de dinledik. Her ne kadar genel gerekçede çeşitli kanunlara ilişkin uygulamalarda birlikteliğin sağlanmasından bahsedilse de kanun teklifinin 5, 6, 7 ve 8’inci maddelerine yönelik uygulamalar –biraz önce sayın vekilin ifade ettikleri gibi- 26/3/2017 30019 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Ortaöğretim Kurumları Yönetmeliği’nde yapılan değişikliklerle... İki yıldır zaten uygulanıyor. Yani kanuni düzenleme yapılmadan -ki çoğu konuda bunu yapıyor iktidar- önce yönetmelik ve esaslarında değişikliklere giderek yani mevzuat çıkarma tekniğine aykırı olarak uygulama sürecine geçiliyor, iki yıl sonra uygulamalarda birlikteliğin sağlanması gerekçesiyle de bugün bu kanun maddelerini görüşüyoruz.

Aslında Millî Eğitim Bakanlığında çıraklık ve mesleki eğitim uygulamalarında yetki ve sorumluluğun hangi genel müdürlükte olduğu da belli değildir. Şöyle ki 18/5/2018 tarih ve 30425 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Yükseköğretim Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair 7141 sayılı Kanun’la 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanunu’nun 6’ncı maddesine yeni fıkra eklenmiş: “Bu kanun kapsamında faaliyet gösteren kurumlarda, Bakanlıkça belirlenen programları başarıyla tamamlayanlar aldıkları kurs bitirme belgeleriyle tamamladıkları programlara ilişkin işyerlerinde çalışabilir ve işyeri açabilirler. Bu durumda olan kişiler için başkaca bir meslek belgesi aranmaz.” denmiştir. Hâlbuki, kanun teklifinde adı geçen 2/2/2016 tarih ve 6764 sayılı Kanun’un 3’üncü maddesi ile 652 sayılı Kanun Hükmünde Kararname’nin 9’uncu maddesinden sonra gelmek üzere (ç) bendi eklenerek çırak, kalfa ve ustaların genel ve mesleki eğitimlerinin yürütülmesi görevi Hayat Boyu Öğrenme Genel Müdürlüğünden alınarak Mesleki ve Teknik Eğitim Genel Müdürlüğüne devredilmiştir. Çırak, kalfa ve ustaların mesleki eğitime yönelik uygulamaları da günümüzde 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanunu hükümleri doğrultusunda yürütülmektedir.

Kanunun otuz üç yıllık uygulama sürecinde çalışma hayatına düzen ve sistem getiren en önemli maddesi 30’uncu maddesidir. Bundan dolayı da ülkemiz genelinde otuz yılı aşkın uygulama sürecinde çıraklık eğitimine bu kadar çok ilgi gösterilmesinin nedeni, çırak ve kalfalarımızın “İleride iyi bir

usta olursam, kalfalık belgesinden sonra ustalık belgesini de alarak kendime ait bir iş yeri açarım.” düşüncesidir. Gençlerimiz bu düşüncelerden hareketle üretim, hizmet sektörlerinin içerisinde yer almak için çıraklık eğitimi almak üzere mesleki eğitim merkezlerine gitmektedir. Bu düşüncenin gelişimine sebep olan unsur da 3308 sayılı Kanun’un iş yeri açmayla ilgili 30’uncu maddesidir. Bu madde “Ustalık belgesine sahip olanlar veya bunları işyerlerinde çalıştıranlar bağımsız işyeri açabilir. Bu Kanun kapsamına alınan il ve mesleklerde; belediyeler ve işyeri açma izni vermeye yetkili diğer kurum ve kuruluşlar işyeri açılışında, esnaf ve sanatkârlar ile tacirlerin kendilerinden veya işyerinde her bir meslek dalında çalıştırdıkları en az birer çalışanından ustalık belgesi ya da en az ön lisans diploması istemek zorundadır.” derken 7141 sayılı Kanun’la yapılan düzenlemeyle kurs bitirme belgesiyle iş yeri açabileceği hükmü getirilmiştir.

Aynı bakanlık içerisindeki iki farklı genel müdürlükten biri yani Mesleki ve Teknik Eğitim Genel Müdürlüğü iş yeri açmada ustalık belgesi veya en az ön lisans diploması isterken diğer genel müdürlük, Özel Öğretim Kurumları Genel Müdürlüğü kurs belgesini yeterli görmektedir. Asıl önemli olan ve gözden kaçırılmaması gereken husus da genel müdürlükler arasındaki farklı uygulamalar neticesinde mesleki eğitimde uygulanan programlar arasında birliktelik, bütünlük kaybolmuştur. Örneğin, çok ufak bir örnek: Güzellik ve saç bakımı alanında 4’üncü seviye yeterliliği için Hayat Boyu Öğrenme Genel Müdürlüğünce veya özel öğretim kurumlarında hazırlanan programlarda 1.280 saat teorik, 864 saat uygulama gerekirken Özel Öğretim Kurumları Genel Müdürlüğü için 310 saat teorik, 516 ders saati yeterli görülmekte ve kurs bitiminde de alınan bu belgeyle 7141 sayılı Kanun’un 12’nci maddesi gereği iş yeri açılabilmektedir. Milli Eğitim Bakanlığı zorunlu eğitim kapsamında olsa da bu yapısı ve uygulamalarıyla mesleki eğitime öğrenci bulmakta zorluk çekmeye devam edecektir.

Örneğin, devam edelim: Güzellik uzmanlığı meslek dalında iş yeri açmak için 4’üncü seviye üç yüz on saat teorik eğitim yeterliyse üç yıl kalfalık eğitimi, artı, bir yıl daha ustalık eğitimi olmak üzere dört yıl mesleki eğitim almak için mesleki eğitim merkezlerine devam etmeye gerek duyulmaz. O zaman, devletimizin kaynaklarının daha etkin ve verimli bir şekilde kullanılması da amaçlandığına göre, gençlerimizi dört yıl boyunca adı geçen okullarda oyalamanın da anlamı yoktur. Bu nedenle, gerçekçi olmak gerekirse 7141 sayılı Kanun’un 12’nci maddesi uygulamada kaldığı sürece çıraklık, mesleki eğitime olan ilgi de her geçen gün azalmaya devam edecektir.

Mesleki eğitimde bir diğer önemli problem ise alışkanlıklarla yönetmekten verilerle yönetmeye geçilememesidir. Bunun için de mesleki eğitimin istihdam boyutu da dikkate alınarak gününde ve gerçek verilere ulaşmak, günümüzde mühimden öte elzemdir. İnanın, ben, asla mesleki eğitimin alanlarıyla ilgili bir bilgi alamadım bugüne kadar.

Milli Eğitim Bakanlığınca Kasım 2018’de yayımlanan Türkiye’de Mesleki ve Teknik Eğitimin Görünümü raporunda, 2017-2018 eğitim öğretim yılında, ülkemiz genelinde 322 mesleki eğitim merkezinde 101.036 öğrenciye 27 alanda ve 142 dalda öğretim programı uygulandığı belirtilirken Strateji Geliştirme Başkanlığının yayımlanmış olduğu 2017-2018 eğitim öğretim yılı istatistiklerinde bu rakamın 136.274 öğrenci olduğu belirtilmiştir. Yani Bakanlık, çırak öğrenci verilerinde bile bir birliktelik sağlayamamaktadır. Bunun yanı sıra, verileri eğitim yılları itibarıyla analiz etmek istediğimizde meslek alanı, meslek dalı bazlı verilere ulaşmak mümkün değildir. Bilindiği üzere, çıraklık eğitimini, esas olarak genel eğitim sisteminden koparak iş piyasasına dâhil olan gençlerimiz oluşturmaktadır. Çıraklık eğitiminin zorunlu eğitim kapsamına alınarak her meslek için sürenin dört yıl olarak belirlenmesi tarafıma -özel, şahsen söylüyorum- benim için uygun görülmemektedir. Her mesleğin öğrenme zorluğu ve öğrenme süresi farklı olacağından, mesleklere göre çıraklık süresi meslek kuruluşlarıyla iş birliğinde yeniden belirlenmelidir.

Bütün meslekler için benzer tek tip eğitim modeli benimsenmiştir. Meslekler arası hüner farklılığı ve gerekli eğitimin niteliği dikkate alınmamıştır.

1986 tarihli ve 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanunu, tartıştığımız bu kanun teklifini de dikkate aldığımızda, otuz üç yıllık uygulama süreci içerisinde 15’inci defa değişikliğe uğramış olacaktır. 3308 sayılı Kanun 1986 tarihinde, yürürlüğe girdiği tarihte, ülkemiz, tarım toplumundan sanayi toplumuna geçiş sürecinin sıkıntılarını yaşıyordu. Köyden kente göçlerin artmasıyla birlikte, insanlarımızın, şehirlerde tutunabilmek açısından, başta imalat sektörü olmak üzere iş bulabildiği mekânlarda, kendilerini veya zorunlu eğitimi bitirmiş çocuklarını çalıştırmak için arayış içerisinde olduğu bir döneme rast gelmişti. Otuz yılı aşkın süreçte özellikle çıraklık eğitimine yönelik maddeleri 1986-1997 yıllarında başarıyla uygulanmış, nitelik ve nicelik yönünden gelişmeler yaşanmıştır, çırak öğrenci sayısı 250 binleri aşmıştır.

1997 yılında yürürlüğe giren... Tabii ki zorunlu eğitimin sekiz yıla çıkarılması, daha sonra on iki yıla çıkarılması çıraklık eğitiminde ikinci bir olumsuzluk yaratmış ama 2012-2016 yılları arasında çıraklık eğitiminin zorunlu öğrenimden sayılmaması mesleki eğitim merkezlerinde çıraklık eğitimine kayıtları azaltmıştır. Ama bugün, bu zorunlu hâle getiriliyor.

Üstteki bu açıklamalarımın sonra -ışığı altında diyelim- otuz yılı aşan bu süreçte mevzuat düzenlemeleri ile uygulamalardan kaynaklanan şartlar nedeniyle günümüzde çıraklık sistemine, dolayısıyla mesleki eğitim merkezlerine gençlerimizin ilgisi azalmış bulunmaktadır. Aynı problem yıllardır mesleki ve teknik liselerimiz için de geçerlidir. Yine, günümüzde, teknolojiye çok büyük değişikliklerin yaşandığı da göz önüne alındığında, 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanunu’nun ilgili maddelerinde değişiklikler yapmak yerine, mesleki eğitimde taraf olan tüm paydaşların katılımıyla bir mesleki eğitimi geliştirme kanununun hazırlanıp uygulamaya geçirilmesinde büyük yarar olacağına inanıyoruz İYİ PARTİ olarak. Sayın Bakan Yardımcısına da buradan sesleniyorum. Her defasında bir değişiklik getirmek zorunda kalıyoruz ama gerçekten mesleki eğitimi geliştirme kanunu hazırlanırsa çok daha iyi olacaktır diye düşünüyorum. Aynı zamanda, imam-hatip ortaokulları olduğu gibi, mesleki ortaokulların da açılmasının çok önemli olduğunu, böylelikle çıraklık, kalfalık ve ustalık eğitiminin zorunlu eğitim hâline gelerek ülkemizin gelişiminde çok önemli olacağını ifade ediyorum.

Çok uzun konuştum, çok özür diliyorum hepinizden ama maddeler geldikçe yeniden söz alacağım.

Sayın Başkanım, baki midir?

Çok teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Biz her zaman söz veririz Sayın Sunat, sıkıntı yok.

Teşekkür ediyorum.

Sayın Özel, buyurun, size söz veriyorum.

ÖZCAN ÖZEL (Yalova) - Sayın Başkan, değerli milletvekili arkadaşlarım; millî eğitimde devasa sorunlarımız var. Millî eğitimde, devlet aklı, millî olma güdüsü terk edilmiştir. Bunun doğal sonucu olarak da eğitim yapboz tahtasına dönmüştür. Aynı iktidarda her bakan, bir öncekinin yaptıklarını yıkmayı bakanlık yapmak olarak görmüştür.

Okula başlama yaşını da içeren bu kanun teklifini görüşmeye başlarken sizi 2012 yılının mart ayına götürmek istiyorum: “4+4+4 yasası” olarak bilinen 6287 sayılı Kanun’un Komisyonunda ve Genel Kurulda görüşülmesi sırasında neler yaşandığını hatırlayın. Komisyonunda ve Genel Kurulda bu kanunu çıkarmak için canla başla çalıştığınızı, şiddete başvurduğunuzu hatırlayın. Kanun yasalaştığı gün Sayın Cumhurbaşkanı -o zaman Başbakanı- partisinin milletvekillerine “Tarih yazdınız.” demişti. Okula

başlama yaşını o kanunla 60 aya düşürdünüz; sonra, baktınız, 60 ay olmuyor, genelgeyle kanunu yok sayıp “66 ay” dediniz; şimdi kanunla yeniden 69 ay yapıyorsunuz. Tarih yazılmıştı ya, yazılan tarih bu kanunla tarih oluyor.

Okula başlama yaşıyla ilgili bilimsel gerçekleri, pedagojik gerekçeleri, çocuğun gelişimini bir kenara bırakıp tek kişinin talimatıyla kanun yaparsanız, yedi yıl sonra o yaptığınız kanundan vazgeçersiniz. O günlerde çocuğun gelişimini okula başlamak için yeterli görmeyip rapor alan velileri çocuğuna ihanetle suçlamıştınız, o çocuklara rapor veren doktorların peşine düşmüştünüz. Ne oldu? Kim haklıymış? Okula başlama yaşını 60 aya düşürdüğünüz günlerde Komisyonda ve Genel Kurulda Cumhuriyet Halk Partisini şiddetle susturmak yerine dinleseydiniz, bugün okula başlama yaşını yeniden konuşmak, bu konuda yeniden bir düzenleme yapmak zorunda kalmazdık.

Sorumuz sadece okula başlama yaşı mı? Elbette değil, devasa sorunlarımız var. Mesela, bir liselere geçiş sistemi var. Sistemle sürekli oynuyorsunuz, 1 olan sınav sayısını 3’e çıkarıp adına “reform” diyorsunuz, 3 olan sınav sayısını 1’e düşürüp ona da “reform” diyorsunuz. Sınavın adı değişiyor “reform”, sınavın sayısı değişiyor “reform”. Bir akşam televizyonda “TEOG kalkacak.” dediniz, kalktı, adı başka oldu ama bu sene yapılan sınava 1 milyon evladımız girdi. Sınav kalkmış mı oldu? Üstelik “Sınavı kaldıracacağız.” diyerek girdiğiniz bu yolda liseleri “nitelikli/niteliksiz okul” diye ikiye ayırdınız. Milli Eğitim Bakanlığını reform çöplüğü, çocuklarımızı deneme tahtası yapmaktan vazgeçtin.

Bakın, aynı sorun bu kanun teklifinde de var, sözleşmeli öğretmenlik konusu. Hüseyin Çelik Millî Eğitim Bakanı iken sözleşmeli öğretmenlik uygulaması getirildi; sonra Nimet Hanım Millî Eğitim Bakanı oldu, sözleşmeli öğretmenlik kaldırıldı; sonra İsmet Yılmaz Bakan oldu, sözleşmeli öğretmenlik yine geldi, üstelik çakılı kadro ve mülakatla. Sözleşmeli öğretmenlik uygulaması için bulduğunuz taktik daha önce 4+2 idi, şimdi bu kanun teklifiyle 3+1 yapıyorsunuz. Öğretmeni kadrolu, sözleşmeli, ücretli diye ayırmaktan vazgeçin. Biz, sözleşmeli öğretmenliğe, mülakatla sözleşmeli öğretmen alımına karşıyız. Tüm öğretmenler kadrolu olarak atanmalı ve öğretmenlere “Ya işiniz ya eşiniz.” tercihini dikte ettirmekten vazgeçin.

Şimdi, bir konu daha var. Bu 4+2’nin 3+1’e düşürülmesini, ekim ayında “2023 Vizyonu” adlı toplantıda açıklamıştınız. Orada bir konu daha vardı. “Ücretli öğretmenlerimizin ücretlerinin iyileştirilmesine ilişkin çalışmalar yürütülecektir.” dediniz. 13 Aralık 2018 tarihinde açıklanan İkinci 100 Günlük İcraat Programı’nda “Ek ders ücreti karşılığında görevlendirilenlerin ek ders ücretlerinin yüzde 100 artırılması” diye bir başlık vardı. Aradan altı aydan fazla zaman geçti, okullar kapandı, bunu yapmadınız.

Bir diğer konu: Sayın Binali Yıldırım önceki gün bir programda “Siyasetçinin kalitesini yerine getirdiği vaatler belirler.” dedi. 24 Haziran seçimlerinin üzerinden tam bir yıl geçti, öğretmenlere 3600 ek gösterge ne oldu? Seçimden önce “Öğretmene, polise, din görevlilerimize 3600 vereceğiz.” dediğiniz sözden hâlâ bir ses yok. Bu kanun teklifinde öğretmenin 3600 göstergesi niye yok? Ücretli öğretmenin ek ders ücretindeki yüzde 100 artış niye yok?

Hepinizi saygıyla selamlıyorum. Hükûmet olarak vaatlerinizi yerine getirmeye davet ediyorum. Komisyonumuza çalışmalarından dolayı başarılar diliyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Özel.

Şimdi söz sırası Sayın Erdem’de.

Buyurun.

ORHAN ERDEM (Konya) – Sayın Başkanım, teşekkür ediyorum.

İmza sahibi milletvekilimiz ve heyetimize bu kanunun hayırlı olması dilekleriyle saygılarımı sunuyorum.

Özel çıraklık eğitim merkezlerinden başlayarak kanundaki maddelerle ilgili fikirlerimi söylemek istiyorum. Öncelikle, ihtiyaçtan kaynaklanan, 2016 yılında çıkan Mesleki Eğitim Kanunu’nun ek düzenlemeleri var bu tekliflerde. Özel çıraklık merkezi, eğitim merkezleri niye bugün gündemde? O zaman kanun çıktığında, o dönemin genel müdürü -benim de Bakanlıkta görev aldığım dönemdi- bütün illere gitmişti ve organize sanayiler, odalar böyle bir teklifte bulundular. Bugün hep örneğini verdiğimiz Almanya bu modelle çıraklık ihtiyacını giderdi ve gidermekte. Örneğin, elektrikçiler odasının ihtiyaç duyduğu anda bu merkezi açıp Millî Eğitimin denetiminde bu işi yapması kadar doğal bir şey yok. Bu kanunla birlikte buna imkân veriliyor. Yeter mi? Yetmez. Bence çıraklıkta, 9’uncu sınıftakine yüzde 30, 10’uncu sınıftakine yüzde 40, 11’inci sınıftakine yüzde 50, 12’nci sınıftakine yüzde 100 asgari ücret de verilmeli ki daha da teşvik edelim. Genel müdürlerimiz, bakan yardımcılarımız burada, onlar da arzu ediyorlar ama bizler de milletvekili olarak destek olup bunu bir adım daha öteye taşıyabiliriz. Kanun maddesi çok olumlu, daha da geliştirilebilir.

Sayın Sunat Vekilim “Ortaokulda da açılmalı.” dedi ama ne yazık ki ILO Sözleşmeleri gereği 15 yaşın altında bu eğitimleri verme imkânımız yok. Bir yandan Sayın Yıldırım...

ŞENOL SUNAT (Ankara) – Hayır, mesleki liselerden söz ettim, mesleki ortaokullardan söz ettim.

ORHAN ERDEM (Konya) – Açılmıyor işte.

ŞENOL SUNAT (Ankara) – Açılmıyor mu?

ORHAN ERDEM (Konya) – Yani açılmıyor, yasa, uluslararası sözleşmeler buna müsaade etmiyor. Ben de sizin gibi düşünürüm, bizim toplumumuzda daha küçük yaşta, yormadan, tehlikesiz işlerde çocukları mesleğe almak çok daha geleneksel görünüyor ama ne yazık ki uluslararası sözleşmelerdeki imzalarımız bunu sağlamaya imkân vermiyor.

Mesleki eğitimde, ileriki günlerde belki müstakil bir kanunla bu şeyleri daha düzeltebiliriz. Ne yazık ki 28 Şubatla bu yapı bozulmuştur; imam-hatipleri kapatmak adına, üzerine kılıf olarak mesleki teknik eğitim o zaman içine alınmış ve ne yazık ki işte hâlâ uğraştığımız bir hâldedir. Bu ne getirdi? Bugün sayısı 2 milyon 400 bin olan, üniversite kapısında bekleyen, devamlı üniversiteye girmek isteyen bir gençlik getirdi. Aslında biz çok daha önceden bunları iş sahibi yapabiliriz. Bu gelen maddeler de bu baskıyı azaltmak üzere çıkarılmak isteniyor. Doğrudur ve bir an önce ekleriyle daha geliştirmemiz gerekiyor.

Ben bir öneri daha getiriyorum yetkililer burada olduğu için. Hatta, Anadolu liselerini bitirmiş öğrencilerimizin, mesleki teknik eğitimlerin gerekli derslerinin sınavlarını vererek ve atölye derslerini alarak bu diplomalarını da almalarının sağlanması gerektiğini ve bu yolla da bu biriken, üniversiteye gitmek isteyen öğrenci gençlerimizin, alanda da hepimizin önüne çıkan ihtiyaç alanlarına bir an önce dağıtılması gerektiğini düşünüyorum.

Sözleşmeli öğretmenlik çok dile geldi. Benim de Bakanlıkta olduğum bir dönem ihtiyaçtan kaynaklandı. Hiçbir iktidar durup dururken bir rahatsızlık yaratacak işe girmez, fayda analizi yapar. Hepimizin çocukları var; hiçbirimizin istemeyeceği bir şeydir çocuğumuzun ilkokulu 4 öğretmenle bitirmesi. Ne yazık ki güneydoğuda böyleydi, öğretmenin kalma süresi ortalama bir yıldız ve bir öğrenci ilkokulu 4 öğretmenle bitiriyor, bazen de bitiremiyordu. Bu yolla şimdi en az dört yıl doğru bir uygulamadır ve veriler de –genel müdürlerimiz burada- eğitimde bilhassa fırsat eşitliği açısından çokça

yükselmiştir sorun yaşanan illerde. Hepimiz arzu ediyoruz daha iyi olmasını ama gelecek neslimizi, öğrencilerimizi düşündüğümüzde bu kanun bir ihtiyaçtan ve doğru olarak çıkmıştır, daha sonra birçok bakanlık da buna benzer yasa teklifleri getirmiştir.

Yaş konusu da tartışma konusu olan bir mevzu. Dünyada her ülke yaş konusunda ara ara düzenlemeler yapıyor. Bizlerin eğitim aldığı yıllardaki eğitim düzeni ve algı bu dönemde çok daha farklı. Şu andaki çocukların bilgi alma becerileri ve dünyanın geldiği noktada bu tartışma konusu mevzular her zaman olacaktır. O zamandan hatırlıyorum, dünyada şu anda 11 ülke 5 yaşı eğitime alma yaşı olarak uyguluyor; İngiltere, İrlanda, Avusturya gibi 11 ülke. Fransa 3 yaşında zorunlu yapıyor, okul öncesiyle başlatıyor. Bu bakımdan Türkiye’de de bizim çok daha hızlı bunları yapmamız gerekiyor çünkü 2002’de iktidara geldiğimizde ortalama eğitim süresine bakıldığında dünyanın çok altındaydık. Bunları yükseltmek adına, eğitim sürelerini artırmak adına çeşitli kanunlar getirildi ve bu kanunlar baskıcı değildi. 60 ay da olduğunda, 66 ay da olduğunda, eğer çocuğun yeterliliği uygun değilse doktordan alınan raporla bu ötelenebiliyordu; bu maddede de var bu, 69 ay ama ileri ve geri olarak “Çocuğun gelişimine göre okula başlama yaşını yönetmelikle belirler.” diyor. Doğru bir şey, bunun çok tartışma konusu olmaması gerektiğini düşünüyorum. Hepimizin algı bakımından daha erken yaşta başlayabilecek çocuklarımızın bir an önce eğitime alınmasını ve hatta yapamadığımız, hızlı sınıf geçme imkânlarının bile verilmesini düşünmemiz gerekiyor.

Son olarak, çok değinilmedi ama benim önemseydiğim bir konu, milletlerarası okullar. Normalde bu okullar müttekabilyet imkânı aranarak açılır ama Türkiye coğrafyası, son on yıldır bilhassa Irak, Suriye gibi Arap menşeli vatandaşlarımızın çok sorun yaşadığı ve ülkelerinde yaşayamadıkları ve güvenli bir ülke olarak belli bir süre için -bir kısmının daha uzun kalacağı görünüyor- geldikleri bir ülke durumunda. Bunların eğitim ihtiyaçlarını gidermek adına bilhassa Iraklı iş adamları okullar açmak istedi ve bunların izinlerinin verilmesinde bazı sorunlar oldu. Bu maddeyle bu gideriliyor ama benim, yetkililerden ricam, bunu bir fırsata dönüştürelim. Yani bu okullar açılıyor ise Türkçe eğitim başta, kendi farklı taleplerimizi de içine özellikle koyarak -çünkü müttekabilyet aramadan açıyoruz- bunu bir fırsata dönüştürelim diye düşünüyorum.

Ben, kanunun tamamının, üzerinde incelediğim ve fikirlerimi belirttiğim kadarıyla olumlu olduğunu düşünüyorum. 3600 ek gösterge, Hükümetimizin verdiği bir taahhüttür, dönemi içerisinde kesinlikle çıkacaktır. Muhalefet bunu zorlayacak ama iktidar da şartların oluşmasını bekleyecektir. Ekonomik imkânlar oluştuğunda ilk fırsatta bunun da gerçekleştirileceğine inanıyorum. Hiçbir söz geride kalmadığı gibi bu da yerine getirilecektir.

Saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Erdem.

Sayın Topal, şimdi size söz veriyorum.

SERKAN TOPAL (Hatay) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Değerli arkadaşlar, hepinize saygılarımı sunuyorum. Öncelikle, emeği geçen arkadaşlara da bir kez daha teşekkür ediyorum.

Şimdi, bunu defalarca dile getirdik, tekrara düşmemek adına da ben kısa konuşacağım. Genel Başkan Yardımcımız Sayın Kaya detaylı bir şekilde maddeler üzerinde düşüncelerimizi ifade etti. Ben kısaca birkaç şey söylemek istiyorum.

Şimdi, tıp teriminde konsültasyon vardır. Bunu defalarca dile getirdik, her gelen bakan bir önceki bakanın sistemini bir şekilde bozuyor. Yani “Burada aslında bir yara vardır, kronikleşmiş hiçbir yara pansumanla tedavi edilemez.” diyoruz. Dolayısıyla, tüm eğitim bileşenlerinin toplanması gerektiğini

daha önce de ifade ettik. Yani aslında köklü bir reforma ihtiyaç var fakat maalesef AK PARTİ iktidar, sürekli revizyon yapıyor. Yani muhtemelen bu dönem revizyonla geçecek, önümüzdeki dönem başka bir bakan geldiği zaman yine bir revizyonla karşı karşıya kalacağız; bunu doğru bulmuyorum. Genel anlamda bütün, gerçi zaten az önce... Bir parantez açayım, Allah'ın izniyle biz ilk genel seçimde zaten iktidar olacağız, o ayrı bir konu. Bakan olduğumuzda da inşallah bütün bu sorunları çözeceğiz Cumhuriyet Halk Partisi iktidarında, bunu hep beraber göreceğiz zaten.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Öyle bir söz aldınız mı? Bakan mısınız?

SERKAN TOPAL (Hatay) – Kısmet, Allah'ın izniyle, biz iktidar olacağız zaten Allah'ın izniyle.

Maddeler üzerinde düşüncelerimizi ifade edeceğiz. Gerçekten, öğretmenlerimizin de sorunları çok. Evet, az önce belirttiğimiz gibi, sözleşmeli öğretmen arkadaşlarımızın kadroya geçmesi gerekiyor.

Son olarak bir şey soracağım. 2016 yılında ilk atanan sözleşmeli öğretmen arkadaşlarımız, ekim ayında atanan arkadaşlar bu haktan yararlanacak mı? Çünkü bu onlar için de çok önemli.

MİLLÎ EĞİTİM BAKAN YARDIMCISI İBRAHİM ER – Şöyle: Kanun geçtikten sonra, bu süreyi tamamlayanlar...

SERKAN TOPAL (Hatay) – Ama ekimde atandıkları için tamamlamıyor, ağustosta başvuru yapacaklar. Bunun için bir düzenleme yapılabilir mesela.

Ben, maddeler üzerinde düşüncelerimi tekrar ifade edeceğim ama son olarak bir kez daha söylüyorum, bu yarıyı gelin bütün eğitim bileşenleriyle birlikte, köklü bir şekilde çözelim.

Çok teşekkür ediyorum. Saygılarımı sunuyorum.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum, sağ olun.

Şimdi, sıra Sayın Bülbül'de.

Buyurun.

KEMAL BÜLBÜL (Antalya) – Çok teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Değerli Komisyon üyesi arkadaşlarım, değerli Bakanlık yetkilileri ve çalışmalarıyla katkı sunan danışman emekçi arkadaşlar; herkese sevgi ve saygılar.

Şimdi, bir gerekçe oluşturulurken o gerekçenin paydaşlarının düşüncesi, önerisi, eleştirisi, ihtiyaçları gözetilmeden yapılacak bir öneri ya da düzenleme beyhude bir çalışmadır. Örneğin, bu çalışma yapılırken, eğitim iş kolunda örgütlü olan sendikalardan, öğrenci velilerinden, öğrencilerin kendilerinden, eğitim bilimcilerden ve konuyla ilgili sivil toplum kuruluşlarından düşünce, görüş ve öneri alınmış mıdır? Alınmadığı gözüküyor.

Bir başka şey: Aslında, millî eğitim denildiğinde, Millî Bakanlığı denildiğinde, eğitim programı denildiğinde baştan aşağıya tamamen bir sorunsaldan ibaret olan durum söz konusuysen, parça bölük, günlük ihtiyaçlar çerçevesinde ya da iktidarın kendi ihtiyaçları çerçevesinde yapılan düzenleme ne bilimsel ne toplumsal ne tarihî ne de dünyevi ihtiyaçlara cevap verecek bir şey olmayacaktır.

Eğitimin kendisi baştan aşağıya sorundur.

1) Eğitim programı hasebiyle.

2) Eğitim programının genel ruhu; eğitim programının genel ruhunda tekçi, inkârcı, baskıcı, yasakçı, aşağılayıcı ve ötekileştirici bir tutum söz konusudur.

Etnik ve inançsal kimlikler söz konusu olduğunda Türkiye’deki tüm etnik kimlikler inkâr edilmekte, Türklük de olduğu gibi değil devletin tarif ettiği gibi ifade edilmektedir. Türklüğün her kimlik gibi kutsal, tarihî değerlerinin dışında, devletin ihtiyaçlarına göre bir tarifi söz konusudur. Örneğin ana dilde eğitim 21’inci yüzyılda hâlâ niye yasaktır? Bu utanç verici bir durumdur. Kürtçenin hem Kurmanci hem Dımili lehçelerinde ana dille eğitim olmalıdır.

Zorunlu din dersi gibi bir şey komik, gülünç, itici ve aşağılayıcıdır. Zorunlu din dersiyle Alevi öğrencilere ve İslam inancı dışındaki öğrencilere ve inanma hakkı olan kişilere baskı yapılmakta, asimilasyon yapılmaktadır. Biz günlük olarak hak ihlallerini araştırmakta, tespit etmekteyiz. Bunu çok yakın bir zamanda, yaklaşık bir hafta içerisinde bir rapor olarak yayımlayacağız. Alevi çocuklara dershanede, derslikte, sınıfta, okulda yapılan hakaretler, özellikle din dersi öğretmenleri -ki bunların öğretmen olup olmadığı da tartışmalıdır- tarafından yapılan aşağılamalar, dersten kovmalar benzeri gibi tutumlar söz konusudur. Dediğim gibi, bunları tek tek saptadık ve açıklayacağız.

Şimdi, burada örneğin özel eğitim ve rehabilitasyonla ilgili madde konuşulurken Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olma şartı aranıyor. Bugün 20 Haziran Dünya Mülteciler Günü. Dünya Mülteciler Günü’nde ülkemizde mülteci konumunda olan bu kadar mazlum, masum ve kimsesiz çocuk var iken bunun gözetilmemesi bir insan hakları ihhalidir.

Yine “sözleşmeli personel” diye söz edilen... Öğretmenlikte, sözleşmeli, ücretli, tekçi, çiftçi falan böyle bir tanım olamaz. Öğretmenlik mesleğini örselemek, zedelemektir bu. Öğretmenlik mesleği öğretmenliktir, tek bir tanımı vardır. Ben kendim de bir öğretmenim. Bu tanım üzerine öğretmene bakılmalı ve bu tanım üzerine bir ücret ve meslek tarifi yapılmalıdır. Yok sözleşmeli, yok ücretli, bunlar kesinlikle rencide edici kavramlardır.

Öğrenci yaşındaki oynamalar kesinlikle pedagojik olarak, bilimsel olarak konuya bakılmadığının göstergesidir. 72 ay olarak belirlenmelidir bu.

Yine yurtlara dair konuşurken... Aladağ’da, Ensar yurtlarında gerçekleşen ve şu anda duyup duymadığımız yurtlardaki taciz, yurtlardaki hak ihlalleri, yurtlarda yeterli teknik donanımın, yeterli ihtiyaç donanımının olmaması sorununun çözümü Millî Eğitim Bakanlığı ile belediyelerin ortaklaşa yürüteceği bir çalışmayla çözülebilir. Millî Eğitim Bakanlığı ve belediyeler ortaklaşa yurt sorununu çözmeli. Bu yurt sorunu vakıflara, zenginlere, kimliği bilinmez kişilere havale edilmekle çözülecek bir sorun değildir değerli Komisyon üyesi arkadaşlarım.

Yine, bir bütün olarak eğitim içinde bulunduğu fiziki koşullar... Bakınız, okullarımızın bahçesi, çok affedersiniz, cezaevi maltalarına benziyor. Okullarımızın bahçesi hiçbir şekilde, öğrencilerimiz ve eğitimi yürütmekle mükellef eğitim emekçileri tarafından etkin kullanılabilir ve bir eğitim aracına dönüştürülür durumda değildir. Okulların bahçesinde ağaçlandırma neredeyse sıfır derecesindedir. Okulların bahçesinde oyun alanı neredeyse sıfır derecesindedir. Böylesi fiziki donanımdan yoksun bir yerde, kalkıp da böyle sorunlar yokmuş da sadece palyatif birtakım sorunlar varmış gibi tartışmak yersiz oluyor.

Yine, okulun öğrenciler için donanımı: Öğrencilerin okula giriş çıkışı sırasında son zamanlarda okulların devasa binalara dönüştürüldüğünün ve küçük çocukların merdivenlerden dahi inip çıkmakta güçlük çektiğinin sizler tarafından da görülmüş olması gerekir. Okullar tek katlı olmalı, (U) düzeni olmalı, kapı birbirine açılmalı ve bir meydana buluşulmalı. Bu meydan da çocukların ve eğitimin ihtiyaçlarına göre düzenlenmelidir.

Bunun dışında öğretmenlerin mesleki olarak karşı karşıya oldukları yaptırımlar, uygulamalar, idareden, bakanlıktan, bürokrasiden doğan hak ihlalleri ve öğretmenin mesleki olarak... Bakınız, öğretmenlik mesleği bir devlet memurluğu değildir, öğretmenlik mesleği bir bilim insanlığıdır, böyle tanımlanmalıdır ve bilim insanının hak ettiği, bilim insanının kendi öğrencisiyle iştigal edip sahiden eğitimi çağın ihtiyaçlarına göre yapabileceği psikolojik, ekonomik bir seviyeye gelmelidir. Öğretmenin maaşı, 3600 ek gösterge ve benzeri gibi konular konuşulmadan bunların konuşuluyor olması gülünç bir şey. Şimdi sözleşmeli personelden... Elbette ki arkadaşlarımız sevinecekler, “Sözleşmeli personele böyle olanaklar tanındı.” vesaire diyecekler ancak öğretmenler bir bütün olarak... Bakınız, 24 kasımlarda gündeme gelen... Hele, Sayın Bakan Ziya Selçuk geçen 24 Kasım'da bir müjde verecekti, neydi bu müjde? Hâlâ saklı duruyor. O müjdenin bir an önce ortaya çıkması lazım.

Yine, birçok vekil arkadaşımızın ifade ettiği bu 3600'de imtina etmenin şeyi nedir yani? Niye saklıyorsunuz bunu? Bununla ne hesap yapılıyor? Bir insanın emeği üzerinden hesap yapılır mı? Eğitim biliminin üzerinden politik hesap yapılır mı? Çocuk yetiştirmenin, insan yetiştirmenin üzerinden politik hesap yapılır mı?

Özcesi, elbette ki maddelerine dair de düşüncelerimiz, önerilerimiz, muhalefet şerhimiz olacak ancak Türkiye'nin laik demokratik, eşit, özgür yaşanabilir bir ülke olması için, eğitimde çok ciddi reformlara, ana dille eğitime, zorunlu din dersinin kaldırılmasına, cinsiyetçi, cinsiyet egemen bakış açısının ortadan kaldırılmasına, bunun tüm eğitim personeli, öğretmenler vesaireyle de paylaşılmasına, bunun hizmet içi eğitim kurslarıyla yaygınlaştırılmasına, öğretmenlik mesleğinin günümüzün ve Türkiye'nin ihtiyaçlarına mahsus bir şekilde dönüştürülmesi için eğitim fakülteleri de dâhil olmak üzere öğretmen yetiştirme programlarının güncellenmesine ve benzeri ihtiyaç vardır.

Bunlar dikkate alınmadan yapılacak olan çalışmalar, düzenlemeler ve yenilik adı altında iktidarın kendi ihtiyaçlarına binaen yapacağı çalışmalar eğitimin köklü, temel sorunlarını çözmeyecektir diyorum.

Herkese saygılar sunuyorum.

Çok teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Bülbül.

Sayın Konuk, buyurun.

İSMAİL KONCUK (Adana) – Sayın Başkan, değerli bakan yardımcılar, kıymetli milletvekilleri; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Evet, sözleşmeli öğretmenlik konusu var olduğundan bu yana mücadelesini yaptığımız, ortadan kaldırılmasını istediğimiz önemli bir problemdi ama o problem hâlâ, benzeri ağırlıkla devam ediyor.

Şimdi, burada maddeyi okurken bile cümle dikkatimi çekiyor, sizin de dikkatinizi çekmiştir belki de. Diyor ki: “Sözleşmeli öğretmenlerden dört yıllık çalışma süresini tamamlayanların talepleri halinde bulundukları yerde öğretmen kadrolarına atanacağı...” Bunlar zaten öğretmen. Böyle bir cümle... Burada bile öğretmenlik meselesi bakımından bir ayrım söz konusu. Bu sözleşmeli öğretmenlik meselesi, sözleşmeli memurluk meselesi esasen kökten kaldırılmalı, kadrolu atama olmalı; temel hedefimiz bu. Ancak burada bir adım atılıyor olmasını görmek de sevindirici, bunu da ifade edeyim. 3+1'e düşürülüyor, 4+2 olan süre 3+1'e düşürülüyor.

Burada sayın milletvekillerimizin de gözünden kaçmadığını düşünüyorum, aslında burada kadroya geçiş süresi de kısaltılmış oluyor. Bakın bu önemli. Kadro talep ediyoruz, 4+2 yıl, iki yılda kadrolu oluyor, üç yıla düşürülüyor sözleşmelilik süresi, bir yıl da kadrolu çalışması gerekiyor yani kadroya geçiyor.

Şimdi, Sayın Başkanım, bakın, bu önemli bir adım ama burada, sözleşmelilik uygulamasıyla kadrolular ile sözleşmeliler arasında zaten bir fark yarattık, ayırım yaptık, kendi çalışanlarımız arasında devlet olarak ayırım yaptık. Şimdi bu yetmedi, sözleşmeliler arasında da bir ayırım yapıyorsunuz şu anda. Neden? Sağlık çalışanlarının hâlen 4+2; onlar bu kanunun içerisinde yok. Hatta süresi belli olmayan, Tarım Bakanlığında, diğer bakanlıklarda çalışanlarımız var, süresi de belli değil onların, 4+2 bile değil.

MEHMET AKİF YILMAZ (Kocaeli) – Onlar farklı kadrolarda.

İSMAİL KONCUK (Adana) – Olsun.

Burada madem biz 4+2'yi 3+1'e düşürme gereğini hissediyoruz, böyle bir kanuni düzenleme yapıyoruz, sözleşmeliler arasında niye farklı uygulamalar yaptığımızı ben anlamıyorum. Yani bu kanuna bir madde eklenemez miydi? Hâlen ekleyebiliriz, zaten böyle bir teklif vereceğiz biz İYİ PARTİ olarak da. Diğer partilerimiz de mutlaka verecektir. Bu düzeltilebilir. Yani sözleşmeliler arasında bari farklı davranmayın. Bu sözleşmelilik uygulaması çalışma barışını bozan bir uygulamadır. Bu ikinci adım yani sözleşmeliler arasında da bir fark yaratılması sözleşmeliler arasındaki çalışma barışını da bozar. Yani bu, çalışanlar arasına, yanlış anlamayın, bir nifak ekmek gibi bir şey. Bunun burada düzeltilmesi lazım, bu kabul edilemez.

Bakın, çalışanlarımızın temsilcileri burada. Sendikalar var mı bilmiyorum, var mı? Evet, olmaları güzel, onların da görüşleri alınmalı. Ama böyle bir ayırımın kabul edilemez olduğunu burada, çalışanlar adına, sözleşmeliler adına bir kere daha ifade etmek istiyorum. Bunu burada düzeltebiliriz.

Sayın Milletvekilim Orhan Erdem, eski Bakan Yardımcımız, 3600 ek gösterge sözünün tutulacağını söyledi. Yaklaşık dört yüz gün oldu yani bu sözü Sayın Cumhurbaşkanı meydanlarda vereli tam dört yüz gün oldu. Geçen, Sayın Binali Yıldırım'ın İmamoğlu'yla tartışmasında bir cümlesi vardı, zannederim orada geçti bu cümle, diyor ki: "Verilen sözler önemli değil, önemli olan verilen sözlerin tutulmasıdır." Doğrudur, şimdi, verilen sözün tutulması için makul süre ne kadardır? Keşke öyle bir sınır da belirlesek, iki ay mı, üç ay mı, beş ay mı, on ay mı? Dört yüz gün, bir dört yüz gün daha bekleyeceğimizi düşünüyorum ama ondan sonraki dört yüz günde ne olacağını bilmiyorum. Buraya da böyle bir madde eklenebilirdi.

Bizim, geçmişte sendikacılığımızdan kalma taleplerimiz vardı Sayın Başkanım, burada belki bir madde olarak eklenebilir. Aslında bu 19'uncu Millî Eğitim Şûrası kararlarındandır okullarımıza öğrenci başına bir destek ödeneği ayrılması her öğrenci başına. Yani velilerimizden para filan alınma devam ediyor hâlâ, her öğrenci başına... Sayın Bakan Yardımcım bunu bilir, 19'uncu Millî Eğitim Şûrası'nda aldığımız kararlarda siz de oradaydınız o zaman, Genel Müdürdünüz, bu karar hâlâ hayata geçmedi. Zannederim 2023 Eğitim Vizyon Programı'nda da Sayın Ziya Selçuk bu öğrenci başına destek konusunu ifade etmişti. Bu kanun maddelerinin arasına her öğrenci başına bir rakam çalışılabilir, zamanımız var rakamın ne kadar olacağıyla ilgili, bu madde eklenebilir. Bu, bütün okullarımız için de rahatlatıcıdır. Hem şûra kararı olması hem eğitim vizyon programında olduğunu düşündüğüm bu maddenin de buraya geçmesi lazım.

Maddeler üzerinde de görüşlerimizi ifade edeceğim.

Hayırlı uğurlu olsun.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Koncuk.

Şimdi söz sırası Sayın Aydın'da.

Buyurun.

KAMİL AYDIN (Erzurum) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Yürütmenin çok kıymetli üyeleri, Komisyon üyesi arkadaşlarım, basın mensubu arkadaşlar; ben de sözlerime hepimize en kalbî duygularıyla saygılarımı sunarak başlamak istiyorum.

Tabii, benden sonra da söz alacak üye arkadaşlarımız mutlaka olacağından ben çok kısa bir genel değerlendirme yapacağım.

Şimdi, malumunuz, konuştuğumuz alan insan gelişiminin biyolojik yapısından psikolojik yapısına, psikolojik yapısından sosyoekonomik yapısına hatta ruh gelişimine dahi katkıda bulunan bir alan ki bu eğitim. Zaman zaman beşikten mezara dediğimiz, işte, yabancılara yaşam boyu dediği bir süreçten bahsediyoruz. Evet, Türkiye Cumhuriyeti devletinin, gerçekten 82 milyonluk büyük devletimizin de bundan sonraki kuşaklarının bölgemizde sıkıntılı olaylara düşür kalmamaları adına gerçekten eğitimde çok düşünüp çok ince hesaplar ışığında çok güzel kararlar almamız gerekiyor.

Şimdi, bu genel girişten sonra, tabii... Görüşmekte olduğumuz kanun teklifi -Sayın Maviş ifade ettiler- 9 alanı, yaklaşık 19 maddeyi kapsayan bir yenileşme süreci. Bu alanlarla ilgili çok kıymetli arkadaşlar güzel şeyler söylediler. Gerçekten hepsi dikkate değer, hepimizin üzerinde mutabık olabileceğimiz, bu hizmete hizmet edebilecek genç nesillere yeni ufuklar açabilecek birtakım değişiklikler. Bunlar neydi? İhtiyaca binaen tabii peyderpey gündeme getirilip çözüm önerileri sunulan ve zaman zaman da çözüme uğrayan hususlardır. Bunların en başında dikkatimizi çeken bu yurtlar konusuydu. Yurtlarda ortaöğretim, yükseköğretim arasında bir yetki kargaşası, bakanlıklar arasında da bazen böyle bir şeyler vardı, bir ikilem söz konusuydu, şimdi ona belirli bir netlik geldiğine kanaat getiriyoruz.

Onun dışında, temel eğitim yıllarca tartışma konusu oldu, artık biraz daha elastiki bir hâle getirilip süre biraz daha uzatıldı, gerekirse mutabakat sağlanırsa ilgili paydaşların düşünceleri ışığında bu yine de esnetilebilir gibi daha esnek bir yaklaşım sunuldu.

Kanayan bir yaramız olan mesleki eğitim çok başlılıktan artık biraz daha yeknesaklığa doğru gitme sürecine girdi. Burada bizim geçen sene yine bir komisyon toplantısında, hiç unutmuyoruz, bir organize sanayi bölgesinin bir üniversite açılışı için yaptığı taleplerde gerçekten bazen utanarak, sıkılarak dinlediğimiz şeyler vardı. Yani okulu bitiriyor ama çocuğun meslekle alakası yok. Bu bağlamda sanki umutlarını kesmişler de kendi ara elemanımızı, kendi çırağımızı, kalfamızı, ustamızı kendimiz yetiştireceğiz mahiyetinde ifadelerde bulunuldu ve bu üniversite açıldı. Şimdi buna da bir yetki veren bir şey var yani onlar da istedikleri takdirde böyle bir atılım yapacaklar.

Diğer önemli bir mesele, tabii öğretmenlik konusu. Ben şahsım adına ifade etmek isterim, eğitimin bütün paydaşlarını temsilen buradayız, otuz yıllık da bir eğitimcilik serüvenim oldu, öğretmen yetiştirdim, öğretmenlik yaptım, akademisyenlik yaptım, öğrenci babası oldum vesaire vesaire. Sorunları üç aşağı beş yukarı hepimiz mutabık bir şekilde ifade ettik ama Türkiye'nin gerçeklerini de dikkate almakta yarar var. Maalesef bazen şartlar imkânları biraz zorlayabiliyor. Şimdi, sözleşmeli öğretmen, evet sözleşmeli personelimiz çok, bölgesel farklılıklarımız var. Ben bir bölge milletvekiliyim aynı zamanda. Bazen böyle hakikaten kulağa çok hoş gelen şeyler söylüyoruz ama o bölgede polisimiz de askerimiz de ve diğer personellerimizin de birçoğu belirli bir süre orada kalma zorunluluğu içerisinde; keşke bu böyle olmasa.

Ben bir hayalimden bahsedeyim, Doğu Anadolu Milletvekili olarak burada arkadaşlarımız var, inşallah bir gün Doğu Anadolu, Güneydoğu Anadolu Bölgemiz gerçekten kalkınmada çok çok daha ileride olur, gönüllü olarak, bırakın sözleşmeli, kadrolu öğretmenlerin dahi tercih edip “Ben orada

görev yapmak istiyorum.” dediği günleri yaşarız. Ha, bunu diyen öğretmenlerimiz olmadı mı? Oldu. Ben şimdi sırası gelmişken onları da rahmetle anmak istiyorum. Bunlardan bir tanesi bizatihi benim arkadaşım, yurtlarda ranzalarımız altlı üstlüydü, “Fevzi Katar” diye bir kardeşim. 90’lı yılların başında Tunceli Pertek’te şehit edildi, 5 öğretmenden 1’iydi. Lojmandan çıkarılıp “Burayı terk edin. Beş gün içinde terk etmezseniz bir dahaki gelişimde sizi burada yok edeceğiz.” denmişti. Bunu yapanlar, malumunuz, biliyorsunuz, böyle lafta çok özgürlükçü, çok barışçı, çok demokrasi havarisi kesilirler, hatta halkların, özgürlüklerin en nüanslarına dahi temas etmeye çalışırlar, çevreci kesilirler, özgürlükçü kesilirler ama bir öğretmenin bölgede varlığına tahammül edemezler. Fevzi Katar kardeşim Elâzığlıydı o bölgenin insanıydı, Zaza’ydı kendisi, çok da güzel Kürtçe konuşuyordu ama katlettiler. Daha sonra bu bununla bitmedi, biliyorsunuz, Necmettin Kuyucu’yu hepimiz hatırlıyoruz, Aybüke kızımızı hepimiz hatırlıyoruz.

Şimdi, ülke gerçeği bu. Bizim o bölgede devam eden bu terörle mücadelemiz inşallah nihayete erer, bunun akabinde bölgesel kalkınma gerçekten hızlı bir şekilde gelişir çünkü her birimiz aynı zamanda ebeveyniz. Gerçekten güvenlik olmadan kalkınma olmaz, uluslararası ilişkilerde bu hep ikili olarak ifade edilir. Bir, efendim, güvenlik, iki kalkınma ama ikisi arasındaki tercihte gelişmiş ülkeler hep güvenliği önceler. Elbette ki ideal mi? Değil. Yani keşke sözleşmeli hiçbir kadro olmasa.

Ve bu bağlamda ben de aynı eksikliğe temasta bulunmak istiyorum yani oradaki sağlık çalışanlarımızın da bu işin içerisine dercedilmesi lazım. Bu kardeşlerimiz de böyle bir eşitsizliğe maruz bırakılmadan inşallah bu Komisyonunda ya da Genel Kurulda hep birlikte bunu bir öneri, teklif hâline getirir, bunu bir kazanca dönüştürürüz. En azından kısmen rahatlamış oluruz. Bunu bir an önce yapalım ki önümüzde gerçekten eğitimle ilgili çok sıkıntılarımız var yani tayin bekleyen, sözleşmeliyi dahi özleyen, ücretliyi dahi isteyen, hayalini kuran çocuklarımız var. Yani 400 binin üzerinde gencecik yavrumuz gerçekten öğretmenlik hayaliyle eğitime başladılar, bunlar var. Daha başka sıkıntılarımız var, kadrolu öğretmenlerimizin özlük haklarıyla ilgili sıkıntılarımız var. Bunları bir an önce peyderpey, böyle yapıcı bir şekilde inşallah deruhte edip bir an önce sonuca erdireceğimiz kanaatini ifade etmek istiyorum.

Ben yüce heyetinizi saygıyla selamlıyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Aydın.

Şimdi söz sırası Sayın Özdemir’de.

Buyurun.

HACI AHMET ÖZDEMİR (Konya) – Sayın Başkan, teşekkür ederim.

Değerli Bakanlık yetkililerini, bakan yardımcılarımızı, genel müdürlerimizi ve Komisyonumuzun üyelerini saygıyla selamlarım.

Bu pedagoji sanki çok böyle iki kere iki dört bir bilim dalı gibi algılanıyor galiba, bir yanlışlık var burada. Yani “pedagoji” dediğiniz şey hiçbir zaman iki kere iki dört eder gibi bir sonuç ortaya çıkarmaz. Bunun böyle olmadığını zaten dünya ülkelerinden örneklerle ele aldığımızda görüyoruz. Çeşitli ülkeler ilkökul eğitimini beş yaşında başlatırken, çeşitli ülkeler de altmış dört ayla yetmiş iki ay arasından seksen dört aya kadarki zaman diliminde eğitimi başlatmaktadırlar. Dolayısıyla pedagoji dediğiniz şeyin size şöyle milimetrik bir yaş aralığı vereceğini düşünüyorsanız ciddi bir yanlışlığa girdiniz. Pedagoji, biraz sosyal birimleri andırıyor ve sosyal bilimlerde işin içine yorum girer, yorum girdiği zaman da sizin milimetrik ölçülerle bir yaş aralığı veya ay aralığı belirlemenizi engeller.

Bir başka husus, belki tıptan yararlanabiliriz denecek, nitekim Bakan Yardımcımız bahsetti. Tıp kemik sayımı yapar, daha başka birtakım fiziki kurallarla –Mustafa Bey dikkatle dinliyor tabii, bir tıpcı olarak- kesin sonuca varmak ister ama hocam biliyorsunuz, tomografi cihazından, kemik sayımından

çıktıktan sonra orada bir doktorun bunu yorumlaması lazım, bu alanda uzman birisinin. Eğer bu uzman hakikaten yorumlamazsa bir başka branşın doktorunun bunun sonucunu kestirmesi, tahmin etmesi pek de mümkün değil. Dolayısıyla burada yaşla alakalı, ayla alakalı filan tartışmalar yaparken biraz Türkiye özelini gündeme almakta yarar var. Bakanlığımızın öyle tahmin ediyorum Türkiye özeliyle ilgili bir çalışması oldu ve bu sonuca gelindi.

Güneşli bir ülkemiz, D vitaminini bolca alıyoruz, İskandinav ülkeleriyle Türkiye'nin şartlarını birbiriyle...

YILDIRIM KAYA (Ankara) – Yedi yıl önce alınmıyor muydu D vitamini?

HACI AHMET ÖZDEMİR (Konya) - Efendim, söylüyorum: Şimdi yedi yıl önce yedi yaşta dondurdunuz mu siz? Yani pedagoji, D vitamini, Türkiye gerçekleri, yedi yaşta bunu sabitledi diyemiyoruz; az önce onu arz etmeye çalıştım, kaçırdınız. Diyorum ki: Pedagoji eğitim yaşını milimetrik olarak belirlemez. Gelişen şartlar, ailenin eğitimi, beslenme şartları, güneşten yararlanma, iyileşme...

İSMAİL KONCUK (Adana) - Çocukların böylece yaşı gelişti mi yedi yılda?

HACI AHMET ÖZDEMİR (Konya) – Ama İsmail Bey iyi dinleyin, bakın dinlerseniz benim ifademi anlayacaksınız.

ŞENOL SUNAT (Ankara) - Zorlamaya gerek yok.

HACI AHMET ÖZDEMİR (Konya) – Şenol Hanım, dinleyin lütfen, istirahat ediyorum.

Bunlara bakarsanız sonuç ortaya çıkar.

Ben size bir başka şeyden bahsedeyim. 21'inci yüzyıl geciktirme yüzyılıdır. Evlilikler gecikiyor, büyümeler gecikiyor, okula başlama gecikiyor, her şeyi geciktiriyoruz. Biz gelenekle modernite arasında sıkışmış bir toplumuz, çok güçlü bir geleneğimiz var, o güçlü geleneği mi tercih edeceğiz, yoksa o güçlü gelenekten beslenerek çağın gereklerini de göz önüne alarak yeni, modern bir usul ve üslup mu geliştireceğiz, buradaki tartışmanın özü budur.

Şimdi bir başka şey söyleyeyim -bunlar Kamil Bey'in de alanı, benim de alanım, Emrullah Başkanımın, Bakanımın da alanı, burada bakanlık yetkililerimiz de var- size pedagojik açıdan -Şenol Hanım da çok iyi bilecek bunu- çocukların ilk iki yılında gösterdikleri entelektüel çabayı ve gelişimi insanların hayatları boyunca göstermeleri durumunda insanlığın geleceği noktanın çok daha farklı olacağı yine pedagoglarca bugün bize söyleniyor. Dolayısıyla yani yetmiş iki ay mı, altmış dört ay mı, altmış dokuz ay mı, altmış sekiz ay mı tartışmalarına biz çok görece bakıyoruz, izafi bakıyoruz, “İktidar bunu şöyle yaptı, o hâlde itiraz edelim.” muhalefet refleksiyle bakıyoruz. Birazcık bu refleksimizi geri çeksek, mantıklı bir şekilde bu doğru mu, yanlış mı...

YILDIRIM KAYA (Ankara) – Biz öyle bakmıyoruz ki, yedi yıl önce getirdiğiniz yasayı siz değiştiriyorsunuz, biz değiştirmiyoruz ki.

HACI AHMET ÖZDEMİR (Konya) – Sizin dediğiniz de doğru olabilir Yıldırım Bey, ben ona itiraz etmiyorum, Şenol Hocanın dediği de doğru olabilir ama pedagojik bu noktada sanki böyle kesin hüküm verir gibi bir anlayış içerisinde hareket etmenin yanlışlığı üzerinde ben özellikle durmak istiyorum. Yani bizim bu...

İSMAİL KONCUK (Adana) – Bizim için şimdi artırılmasının sebebini bir izah ederseniz pedagojik yönden, onu anlayalım.

HACI AHMET ÖZDEMİR (Konya) - Ben pedagog değilim beyefendi. Pedagojinin bu konuda kesin hüküm vermediğini ifade ediyorum.

İSMAİL KONCUK (Adana) – Amenna, şu andaki hüküm ne ki?

HACI AHMET ÖZDEMİR (Konya) – Ben size onu söylüyorum.

BAŞKAN – Karşılıklı konuşmayalım.

Buyurun Sayın Özdemir, sözünüzü tamamlayın.

HACI AHMET ÖZDEMİR (Konya) – İsmail Bey ileteyim size, sorunuzun cevabı şu: Bir karar alırsınız, uygulamaya koyarsınız, uygulamada birtakım eksiklikler, aksaklıklar tespit ettiğinizde bu kararı telafi etmek için, yenilemek için ve daha iyi bir konuma getirmek için yeni bir karar almak durumunda kalırsınız.

Şimdi bir başka şey söyleyeyim, Türkiye Büyük Millet Meclisinin varlığını ben oldum olası düşündüm, yasa yapan bir kurum, her dört yılda bir -şimdiki sisteme göre- 600 milletvekili seçiyoruz, yasalar yapılıyor. Bu yasa yapma işlemi de bir türlü bitmiyor. Niye bitmiyor? Yani yasaları yaparsınız, bitirirsiniz, Türkiye Büyük Millet Meclisinin de tekrar yasa yapmasına ihtiyaç duyulmaz diye düşünüyorsunuz sizin fikrinizden hareket edersek ama gelişen dünyada şu anda yapılan yasaların ömrü on yılla sınırlı olarak dünya ölçeğinde kabul edilmiştir. Yenilemeler yapılır.

YILDIRIM KAYA (Ankara) – Hocam öyle değil ama bakın, bir açıklama yaptım, 60 aya indirirken biz itiraz ettiğimizde bizi çocuklarımıza ihanet etmekle suçladınız. Bugün, bizim söylediğimizi teklif olarak getiriyorsunuz, şimdi çocuklara siz mi ihanet ediyorsunuz, yoksa doğru yola mı geldiniz?

HACI AHMET ÖZDEMİR (Konya) – Ben söyleyeyim.

BAŞKAN – Artık karşılıklı tartışmaya mahal vermeden sözü tamamlayalım Sayın Özdemir.

HACI AHMET ÖZDEMİR (Konya) – Karşılıklı olmasın, şunu söyleyeyim:

Bana sorarsanız 60 ay da geçtir. Bizim anaokullarını, kreşleri geliştirerek zorunlu eğitim yaşını daha aşağılara çekmemiz, öğrencileri yetiştirdikten sonra 60 ayda okula başlatmamız gerektiğini hatta -geleneksel eğitim sistemimizdeki- “sübyan mektepleri” diye bugün birtakım ideolojik anlayışların eleştirdiği yapılanmaların, kreşlerin ve anaokullarının karşılığı olduğunu ve buralarda eğitimin şöyle formülize edildiğini de lütfen hatırlatmama izin verin: Dört yıl dört ay dört günlükken eğitim çağının ortasında, başında, sonunda, her neresinde olursa olsun, öğrencilerin öğrenciliğe başladığını biliyoruz. Ahmet Haşim’in dört yaş dört ay dört günlükken sübyan mektebine gittiğine dair hatıralarını da o sübyan mektebi olayını da size hatırlattım.

Şimdi, bir başka şeyi söyleyeyim...

YILDIRIM KAYA (Ankara) – Hocam, Allah razı olsun, gerçek düşünceyi açıkladınız.

HACI AHMET ÖZDEMİR (Konya) – Gerçek düşünceler nedir ya?

Ama bakın Yıldırım Bey...

İSMAİL KONCUK (Adana) – Bu kanun teklifine muhalefet edecek gibi geldiniz bana.

HACI AHMET ÖZDEMİR (Konya) – Hayır, efendim, muhalefet falan etmiyorum, destekliyorum, uygun olduğunu ifade ediyorum. Bunun, eğitim yaşının kesin belirleyici herhangi bir ölçüsünün olmadığını özellikle vurguluyorum yani 60 aya karşı çıkan niye 60 aya karşı çıktığını açıklayamaz, 69 aya karşı çıkan niye 69 aya karşı çıktığını açıklayamaz. Pedagoji bu noktada, tıp bilimi bu noktada size kesin bir ölçü vermekten uzaktır. Biraz bunu eğitimcilere bırakmak lazım ama eğitimcileri de görüş belirtir, bu işin süjesi, objesi olur konumdan çıkarıp ideolojinin elinde esir ederek meydanlara sürmek de doğru değil. Onların haklarını, eğitimle ilgili fikirlerini meydanlarda aramaları değil, görüşleriyle, yazılarıyla destekleyerek katkı sunmaları önemlidir. Buna da ayrıca dikkat çekmekte önem görüyorum.

3600'le alakalı şöyle bir şey söyleyeyim: Bakın, şu anda Türkiye'de verilen ekonomi kavgası şu: 35 milyar dolarlık ihracat yapan bir ülkeyi -hadi siz bunu zor itiraf edeceksiniz ama ben söyleyeyim üzerine basa basa, altını çize çize- AK PARTİ iktidarı 168 milyar dolar ihracat yapan bir ülke konumuna yükseltmiştir. Dolayısıyla, ekonomideki girdiler, Türkiye'nin ekonomik imkânları gelişmiştir.

YILDIRIM KAYA (Ankara) – Ne güzel işte, verin 3600 ek göstergeyi o zaman.

SERKAN TOPAL (Hatay) – O yüzden mi et ithal ediyoruz?

YILDIRIM KAYA (Ankara) – Tamam, verelim hemen. Ne güzel 35'ten 165'e çıkmış.

HACI AHMET ÖZDEMİR (Konya) – Sözümlü tamamlayayım izninizle.

Şimdi, devlet, ekonomideki pastadan herkese imkânları ölçüsünde bir pay ayırmaktadır. Hepimizin şahsi olarak yaşantısında bu ekonomik gelişmişliğin izleri görülmektedir.

Sayın Bakan Yardımcımız harikulade ifade etti, bunun zamanı vardır, verilen sözler her zaman yerine getirilir, zaten AK PARTİ'nin de böyle bir özelliği vardır. Göreceksiniz, biz verdiğimiz bu sözü de kısa süre içerisinde inşallah yerine getireceğiz.

Ben, yasal düzenlemenin yararlı olduğu kanaatindeyim. 3+1 konusunda da, defalarca söylendi, bir kez de ben söyleyeyim ve bitireyim. İktidar 3+1'i kendiliğinden çıkarmadı. Burada doğulu milletvekilleri vardı, güneydoğulu milletvekili arkadaşlarımız vardı, biz tartıştık. Kamil Bey vardı, Emrullah Bakanım vardı, Mehmet Akif Bey vardı, geçen dönemde, dedik ki: "Bir öğretmen bir çocuğu ilkokuldan alsın, hiç olmazsa 4'nüncü sınıftan mezun etsin ve oradan da ayrılmadan bu işi yapsın." Defalarca söylendi burada, 1'inci sınıfı bir öğretmende, 2'nci sınıfı bir başka öğretmende, 3'üncü sınıfı bir başka öğretmende, 4'üncü sınıfı bir başka öğretmende okumaktaki çocuklarımızı kurtaralım. Ve burada ortalamalar, istatistikler filan verildi, ben onları çok net hatırlıyorum, size de bir kez daha hatırlatmış olayım: Doğu'da, Güneydoğu'da görev yapan öğretmenlerin görev ortalamalarının bir yıl ile bir yıl üç ay arasında değiştiğine dair de istatistiki rakamlar burada ortaya kondu. Kamil Bey'in temennilerine tamamen katılıyorum yani keşke biz öyle bir Türkiye ortamına ulaşırsak ki öğretmenlerimiz Doğu'ya, Güneydoğu'ya gitmekte sıraya girseler. Ülkenin doğusuyla batısı, kuzeyiyle güneyi arasında herhangi bir fark olmasa, gitme açısından, güvenlik açısından, ekonomik bakımdan, her bakımdan aynı seviyeye gelmişlik söz konusu olsa, biz de bu o zaman bu yasayı çıkardığımız gibi yine bu yasaya teklif vererek 3+1'in kaldırılması noktasında da teklif sunarız, tasarı sunarız. Dediğim gibi, yasalar değiştirilmek içindir. Yasalar ayrıca bir dogmatik özelliğe sahip değildir. 7 yaş da dogmatik özelliğe sahip değildir, 6 yaş da. Şu kadar ay da, bu kadar ay da. Onun için bunlara dikkat ederek... Ben genelde bir konsensüs sağlandığı kanaatindeyim, sizlerin atışmalarından dolayı filan da çok memnun olduğumu ifade ediyorum.

Hepinize saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Özdemir.

Şimdi uygulamadan da gelen Sayın Taşar'a sözü veriyorum.

Buyurun Sayın Taşar.

CEMAL TAŞAR (Bitlis) – Sayın Başkan, kıymetli Komisyon üyeleri, Bakanlığımızın değerli temsilcileri; hepinizi saygı, sevgi, muhabbetle selamlıyorum.

Bu kanunun hazırlanmasında arkadaşlarla birlikte çalıştık, hem paydaşlarla hem ilgili kurumlarla hem millî iradenin görüşüyle ortaya bir şeyler çıktı.

Ben, bu kanunun özüne geçmeden, ortamın da biraz rahatlaması için, fıkra mı diyeyim, özdeyiş mi diyeyim, anlatmak istiyorum. Zamanın birinde çok maharetli, çalışkan, herkes tarafından sevilen, böyle ün yaymış biri var. Halkta da çoğunluk tarafından sevililiyor ama bunun bir de muhalifleri var, bunun yaptıklarına bir türlü inanamamışlar. Sonunda demişler: “Gelsin, onu bir sınava tabi tutalım. Şu akan nehrin üzerinden karşıdan karşıya geçerse biz maharetini kabul edeceğiz.”. Tabii, gelmiş, bütün halk toplanmış. O maharetli, o çalışkan, o sevilen insan gelmiş, orada ayakkabısını çıkarmış ve nehrin üzerinden yürümüş, karşı tarafa geçmiş. Herkes alkışlarken muhalifler olmaz demiş, ayakkabısını çıkardı, karşı tarafa geçti.

YILDIRIM KAYA (Ankara) - Yüzme bilmiyormuş yani.

CEMAL TAŞAR (Bitlis) – Evet, yüzme bilmiyor, karşıya yürüyerek geçti, ayakkabısını çıkardı, bahane çok, elli tane bahane uydurabilirsiniz.

Şimdi, değerli arkadaşlar, ben, 1993’te bir dağ köyünde öğretmenliğe başlamış, birleşmiş sınıflı okutmuş bir kardeşinizim ve otuz altı yıldır da millî eğitim camiasının en altından en üstüne kadar, Allah nasip etti, lütfetti, çalıştık.

Şimdi, tabii, millî eğitim sisteminin özüne baktığımızda, geçmişte maalesef milletimizin özüne, değerlerine, folkloruna, kültürüne, inançlarına uygun bir temel atılmamış. Bu temel atılmadığı için de gerçekten köklü ama bir reforma ihtiyaç var. Her seferinde onarımlarla, restorasyonlarla bir şeyler elde edilmeye çalışılıyor ama köklü bir değişime ihtiyaç var ama bütün bunlara rağmen, 2002’den bu tarafa AK PARTİ iktidarıyla millî eğitimde ciddi atılımlar yapılmış yani kıyaslamak bile mümkün değil. Bakın, müfredatta değişiklik olsun, insan hakları açısından olsun, Avrupa’ya entegrasyon olsun, kendi özümze dönüş olsun, ciddi anlamda çalışmalar yapılmış. Fiziki altyapıda Avrupa standartlarına çıkmışız, üstüne çıkmışız. Gene ders araç gereçleri konusunda bugün Avrupa’da ne varsa bizim en ücra köyümüzde artık bunlar var. Teknolojik altyapıda bir eksikimiz yok, Allah’a şükür ediyoruz. Yine personel yapılanmasında da birçok şeyi aşmışız.

Değerli dostlar, ben aynı zamanda 1993-2002 yıllarında maarif müfettişliği yaptım ve kendi ilim Bitlis’te çalıştım, doğudaki mahrum bir ilde çalıştım. Biraz önce değerli komisyon üyeleri de söylediler, öğretmen arkadaşlarımız gelmiyor. Zaten çoğu ek ders ve orada ücretli, kendi içimizde, o dönem için söylüyorum, çoğu zaman da lise mezunları öğretmen olarak görevlendiriliyordu. Atanan arkadaşlarımız da bir yıl, en fazla iki yıl dolmadan orayı bir staj merkezi olarak kullanıyor ve gidiyordu. Maalesef, bir çocuğumuz 5’inci sınıfı bitirene kadar 4, 5, 6 öğretmen değiştiriyordu yani öğretmenin ne olduğunu dahi bilemiyorduk. Tabii, bu sözleşmeli öğretmenlik daha çok doğu ve güneydoğudaki 23 ilimiz için çıkarıldı ve şu anda da ciddi anlamda orada bir öğretmen kapasitesi oluştu yani artık çocuklarımız öğretmenlerle buluştu. Tabii, biz, bir taraftan kamu düzenini, millî eğitimdeki sistemi düşünürken o ihtiyaç giderildikten sonra... Biraz önce Değerli Vekilim Ahmet Bey de söylediler, bu bir canlı gibidir, o gün ihtiyaçtır, bugün değildir veya o gün öyle gerekiyordu, bu şekilde, altı yıl olması gerekiyordu kalmaları için, oranın dolması için ama şimdi hem ihtiyacımız açısından hem de insani bir mesele açısından 4+2’yi 3+1’e indirdik. Arkadaşlarımızın belki bir kısmı 4+2, 3+1... 4+2 mutlaka sözleşmeli çalışacaktı, dört yıldan sonra da iki yıl orada kadrolu çalışacaktı, sonra tayin isteyebiliyordu yani altı yıl geçmesi lazımdı, biz bunu dört yıla indirdik.

Aynı zamanda, Diyanet için de yine altı yıllık bir zorunlu hizmet bölgesi vardı, Diyanetin -elimizi vicdanımıza koyuyoruz- biraz daha zordu çünkü bu atanan arkadaşlarımız en ücra mezraya kadar, caminin olduğu her yere gitmek zorundaydı yani köyde, mezrada, her neyse gittiği yerde altı yıl kalmak zorundaydı. Küçük bir mezrada altı yıl kalmak da hem ailevi açıdan hem de kendini geliştirmesi açısından ciddi sıkıntılar yaratıyordu. Bunların hepsi böyle üst üste gelmişti.

Yine, bu yaş konusunda, pedagojik olarak, pedagoğ olarak bu işe baktığımız zaman, 66'dan 69'a ve eğitim-öğretim yılının 31 Aralığı itibarıyla 72 ayını doldurup 6 yaşını geçmesi gayet uygundur ve birçok ülkede de bu böyle uygulanıyor.

Değerli CHP Milletvekili Yıldırım Kaya Bey -bir şey çok tuhafıma gitti- "ODTÜ'de bir yurt yapılıyor." diyor, bu yurda karşı çıkıyor.

HACI AHMET ÖZDEMİR (Konya) – ODTÜ kamu üniversitesi.

HABİBE ÖÇAL (Kahramanmaraş) – Devlet üniversitesi.

CEMAL TAŞAR (Bitlis) – Arkadaşlar, ben KYK Genel Müdürümü geçen bu yurt konusunda yine ziyaret ettim. Aynen şu var: Bu öğrencilerimize... (AK PARTİ ve CHP sıralarından karşılıklı laf atmalar)

Arkadaşlar, öğrencilerimize yurt yapıyoruz üniversitenin içinde, diyoruz ki: "Bu çocuklarımız üniversitenin içinde kalsın, sabah kalksın 'Ya Allah bismillah' desin, hiç araç kullanmadan dersine gitsin." Yani bu kadar bu öğrencilerin hakkını hukukunu savunurken...

YILDIRIM KAYA (Ankara) – 500 kişilik yurda ihtiyacı var, 4 bin kişilik bir yurt yapılıyor ve çok masumane bir şey değil o.

CEMAL TAŞAR (Bitlis) – Arkadaşlar, bunun hiç tartışılır tarafı yoktur.

Bakin, bu konuda biraz sonra KYK Genel Müdürümüz de şey yapar

Arkadaşlar, KYK'nin her yıl öğrenciye verdiği harçlığın yüzde 70'i kadar bu arkadaşlarımıza...

Yüzde 70 miydi, yüzde 90 mıydı Recep Bey? Bu öğrencilere verdiğimiz ödeneğin yüzde kaçını kira olarak ödüyoruz şeylere?

KREDİ VE YURLAR GENEL MÜDÜRÜ RECEP ALİ ER – Yüzde 70 efendim.

CEMAL TAŞAR (Bitlis) – 70'ti değil mi, yanlış hatırlıyorum.

Bu, Kars'ta da yapsanız yüzde 70'tir KYK kiraladığı zaman, Ankara'da da yapsanız yüzde 70'dir yani burada bir kâr olayı yok. Hatta şu var: Devlet kendi parasını ödmeden özel sektör geliyor yapıyor "Ben sizin yıllara sarı ihtiyacınızı karşıladım, alın." diyor.

Burada demek istediğim şu: Olumlu ve hayırlı ne yapılırsa yapılsın bir karşı duruş var. Bunu anlamak çok zor. Yani sırf muhalefet için de burada bunu yapmak biraz -işin doğrusu- farklı yere gidiyor.

Değerli arkadaşlar, biraz önce söylediğimiz gibi, millî eğitimden gelmem hasebiyle, 82.610 kişi sözleşmelidir, şu anda bu 3+1'i bekleyen, geçmişte kadroya geçmiş 17.551 öğretmenimiz var. Yine Diyanetten aldığım bilgilere göre -burada o arkadaşlar da var- 9.500 imam var veyahut müezzin var, personel var. Yine biz bu kanun teklifi hazırlandıktan sonra hem Sayın Başkanımız hem diğer dostlarımızla da görüştük, sağlık çalışanlarımız için de dört yıla düşürülmesi gibi bir mutabakatımız oldu. Böylece, biz, AK PARTİ Grubu olarak, herhangi bir ayırım olmadan, sözleşmeli çalışan bütün personelimize bu hakkı vermek istedik. Hayırlı olsun diyoruz onlara, hak etmişlerdi.

Şimdi, hep söylüyoruz arkadaşlar, bizim üniversitelerde... Elhamdülillah, her ile üniversite yaptık. Ben Bitlis'te, 1979'da üniversite sınavlarına gireceğimde sınava girmek için en yakın il Diyarbakır'dı. Diyarbakır'da da sıkıntılar vardı, ta İstanbul'a gittim üniversite sınavları için. Şimdi Bitlisli kardeşim orada giriyor. Şimdi, üniversitelerde 7 milyonun üzerinde öğrencimiz var. İlk, orta, ana sınıflarında 18 milyona yakın -17 milyon 885 bin- öğrencimiz var. Bizim toplam 25 milyona yakın bir eğitim ordumuz var. Tabii, Millî Eğitim sadece bu 25 milyon kişiyi değil, bu 25 milyon kişinin annesini,

ablasını, dedesini, nenesini, kimi varsa ilgilendiriyor yani Milli Eğitim Bakanlığı -tabiri caizse- havada uçan kuşu bile ilgilendiriyor. Şimdi, o kadar yoğun, o kadar büyük bir kurum ki yani bir anda sanki biz bütün sorunlarını bugün bu masaya yatıracağız -arkadaşların bakış açısı o- ve bugün çözeceğiz.

Arkadaşlar, biz acil ve spesifik olan konuları bu teklifte gündeme getirdik ve onların üzerinde durmaya çalıştık. E bu arada da Gençlik ve Spor Bakanlığımızın yükseköğrenim yurtlarıyla ilgili sıkıntıları vardı, yeni yapılanmada bakanlıkların görevleri değişti, farklılıklar bir araya geldi; o eski kanun maddelerindeki yetki devirlerini yaptık. Şimdi, bir taraftan biz diyoruz ki: Öğrencilerimizi hem teorik anlamda hem pratik anlamda yetiştirelim yani organize sanayiyle bütünleştirelim. Biz bunu yaparken muhalefet diyor ki: “Çocuk işçiliğine başladınız.” Yani sadece farklı şeyleri gündeme getirmek için hani tersten okuma var ya... Ya, arkadaşlar , ne olur güzel şeylerde artık birleşelim, bütünleşelim. Burada yani illa muhalefet olsun diye de yapılmaz bütün bunlar.

Tabii, aslında söylenecek çok şey var ama ben sözlerimi fazla uzatmak istemiyorum, maddeler geldikçe inşallah görüşlerimizi yine bildiririz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Taşar.

Sayın Adıgüzel, buyurun.

MUSTAFA ADIGÜZEL (Ordu) – Sayın Başkan, değerli milletvekili arkadaşlarım, değerli katılımcılar, Bakanlık temsilcileri; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Aslında konuşmama böyle başlamak niyetinde değildim ama 2002’den bu yana gelen noktada böyle biraz tarafgir olduğunu ve iyi niyetli olduğunu hissettiğim yaklaşım nedeniyle millî eğitimle ilgili bütün eleştirilerimizi bir tarafa bırakıp tek cümleyle özetlemek istiyorum. Bizzat Sayın Erdoğan’ın “Biz bu işi layıkıyla yapamadık.” itirafıyla bırakıyorum, onu oraya rezerv koyuyorum, geri kalanına kendi konuşmamla devam etmek istiyorum.

Şimdi, yaşla ilgili mevzuya Sayın Kaya değindi, bunlara çok girmeyeceğim. Tabii, burada biz, milletin temsilcileri olarak, temsil ettiğimiz insanlar arasında eşitsizlikleri gidermek ve eşitlik sağlamakla da mükellefiz. Burada, eğitimcilerin ağırlıkta olduğu bir kurolda, bir hekim olarak söylüyorum, bir yarayı tamir etmeye çalışırken başka bir yara açmamak lazım. Bir hekim olsaydınız bir kişiyi yaralardınız ama bir siyasetçi olunca milyonlarca kişiyi yaralayabilirsiniz. Dolayısıyla ben bu sözleşmeli personel meselesine toptan bir çözüm bulunması yani bu sınıfın toptan kaldırılması görüşündeyim. Biz parti olarak da bu görüşteyiz, şahsen de öyle söylemek istiyorum. Bununla ilgili zaten teklifimiz olacak. Ayrıca da eğer bu yapılacaksa yani bizim teklifimiz kabul görmeyecekse de bu getirilen 3+1’in en azından 2+1 şeklinde olmasını ve de diğer bütün sözleşmeli personelin tamamına uygulanmasını... Çünkü arkadaşlar, burada sağlık çalışanları var -belki daha zor koşullarda çalışıyorlar- birçok bakanlıkta sözleşmeli personel var, belediyelerde sözleşmeli personeller var. Bakın, bir tarafı yaparken öte taraf bozuluyor.

HACI AHMET ÖZDEMİR (Konya) – 2+1’in gerekçesini sorabilir miyim?

MUSTAFA ADIGÜZEL (Ordu) – Şöyle: Bize çok sayıda şikâyet geliyor yani sayıları inanılmaz yüksek ve bunların aile birliğiyle ilgili sizin de belki rahatsız olacağınız... Onları anlatsak size şimdi burada teker teker, gündem dağılır. Yani şunun için söylüyorum: Siz mesela 60 aya indirdiniz, 66’ya çıkardınız, şimdi 69 oldu. Yani kademe kademe gitmek yerine, 4’ten 3’e inmek yerine 4’ten 2’ye inelim. Ben biliyorum ki gelecek sefer de bunu 2’ye indireceksiniz bu gelen talepler üzerine. Onun için söylüyorum, bir kademe daha iyileşsin, bir kademe daha birkaç insan daha mutlu olsun diye.

Ayrıca, şu sözleşmeli personel kalacaksa bile bunların aile birliklerine... Arkadaşlar, hepimizin ailesi var, bundaki sıkıntıyı fark ediyorsunuz, size de geliyor yani bize iletilen tweet'lerin, bize iletilen sosyal medya mesajlarının neredeyse yüzde 80'i bunlar. Dolayısıyla bu aile birliklerinin sağlanması noktasında farklı bir çözüm üretmemiz lazım yani burada şöyle bir şey...

ŞENOL SUNAT (Ankara) – Kesinlikle katılıyorum.

BAŞKAN – Önerilerinizi de söyleyin yani onlar da kayıtlara girsin.

MUSTAFA ADIGÜZEL (Ordu) – Tabii. Mesela şöyle...

BAŞKAN – Nasıl bütünleştireceğiz aileleri?

MUSTAFA ADIGÜZEL (Ordu) – İşte, beraber bulalım.

BAŞKAN – Oralara giden yok, herkes burada birleşmek istiyor.

MUSTAFA ADIGÜZEL (Ordu) – Tamam ben de onu söylüyorum, müsaade ederseniz Sayın Başkanım...

BAŞKAN – İşte, sıkıntı da oradan kaynaklanıyor.

MUSTAFA ADIGÜZEL (Ordu) – Şimdi, 2+1'i ya da 3+1'i getirmişsiniz, bunların da sözleşmeli olmak kaydıyla birisinin yanında buluşmasını sağlayın yani bunu sağlayabilirsiniz, bunu yapabilirsiniz. Başka çözümü de beraberce üretelim. Biz hani illa eleştirmiş olmak gibi ya da biraz önce eleştirildiği gibi muhalefet yapmak için buraya oturmamak; insanların sorunlarını çözelim diye geldik.

Keza, işte, ücretli öğretmen, engelli öğretmen... Burada engelli öğretmenlerle ilgili bir kadro tahsisı yapılıyordu, 500'dü zannediyorum, artırıldı 750... Ya, kapıda bekledi o temsilcileri. Topu topu 2 bin kişilerdi. Bakın, engelli kadrosu için bütçede kısıtlama da yok. Bakanın yanına gittim bizzat “Ya, Sayın Bakanım, gelin, kapıda beraber şu müjdeyi verelim. Komisyon Başkanım, siz, biz beraber çıkalım, şurada bir çılgılık atsınlar.” dedim. Yani 2 bin kişi nedir, bu devlete yük müdür mesela? Bu engelli öğretmenlerin tamamını alabilirdik, ücretli öğretmen sınıfını tamamen kaldırabilirdik.

E, şimdi, 3600... Ben özellikle bakacağım, bizim siyaset hayatımızda, Parlamentomuz kurulduğundan beri, Parlamentoda grubu bulunan bütün siyasi partilerin tamamı tarafından desteklenip, seçim vaadi olarak verilip de yapılmayan başka bir öneri var mı acaba. Bunu araştıracağım ben. Ya, bakın, diyoruz ki: İşte, siyaset yozlaşıyor, güvenilirliğimizi kaybediyoruz.” Yani bunu bir sıradan vatandaş söylese ve yapmasa deriz ki: “Sözünün eri değilmiş bu adam.” Ya, bir milletvekili olarak ve bu Parlamantonun saygınlığı açısından -vatandaşın karşısına çıktık, alkışlayıp, oy verip buraya getirdiler bizleri- 5 tane siyasi partinin 5'i birden 3600'le ilgili taahhüt verip buraya geldiğimiz zaman bunun arkasında durmamak ya da bunun aleyhinde el kaldırmak nasıl bir şeydir? Bunu özellikle burada söylemek istiyorum ve bununla ilgili desteğinizi ve tekliflerinizi bekliyorum. Siz teklif edin, biz kabul edelim; bizimkini siz etmiyorsunuz madem. Bunu yapalım beraber.

Sayın Başkanım, şu işe alımlardaki mülakat konusunun kaldırılmasını da özellikle talep ediyorum.

Tabii, geri kalan konularda, diğer maddelerde yine yerinde konuşacağız.

Beni dinlediğiniz için teşekkür ediyorum, sağ olun.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Adıgüzel.

Ben ara verecektim ama en genç vekilimiz olduğu için ve aynı zamanda da pozitif ayrımcılık olsun diye Sayın Zeynep Yıldız'a bir söz veriyorum.

ŞENOL SUNAT (Ankara) – Destekliyorum.

BAŞKAN – Buyurun.

ZEYNEP YILDIZ (Ankara) – Ben ufacık bir şerh düşmek adına söz aldım Başkanım.

Sayın Başkanım, çok teşekkür ediyorum. Sayın Komisyon üyelerine de destekleri dolayısıyla teşekkür ediyorum.

Şimdi, biz, mesela, burada, dezavantajlı bölgeler hususunda konuşurken hep Doğu ve Güneydoğu Anadolu'ya belirli noktalarda atf yapıyoruz ancak bizim perifer ilçelerimizde de benzer nitelikte bir problem var. Gündül'e biz nasıl öğretmen bulacağız? Buna mukabil, Mamak'tan dahi Çankaya'ya tayin talepleriyle zaman zaman karşılaşıyoruz. Hâl böyleyken oradaki çocukların hakkını da savunmak zorundayız, oradaki çocukların eğitim hakkının tesisini de savunmak zorundayız. Dolayısıyla 3+1, temel eğitimin dört sene olduğunu gözettiğimiz takdirde, makul bir formülasyon olarak karşımızda duruyor kanaatimce.

Bunun yanı sıra ODTÜ içerisindeki KYK yurdu gündeme geldi. Ben geçenlerde ODTÜ'lü öğrencilerle bir doğa yürüyüşüne çıktım, orada da bunun bahsi geçti ve ben bunun gerçekleşmemesine yönelik hiçbir ikna edici gerekçeyle karşılaşmadım. O da kamu kaynağı, bu da kamu kaynağı. E, o zaman neden muhalefet ediyoruz? Öğrencilerimiz daha kaliteli yurtlarda eğitimlerini sürdürsünler.

Bir diğer husus da bu aile birliği hususu. Benzer taleplerle biz de karşılaşıyoruz. Bu noktada dezavantajlı bölgelerde olmak kaydıyla aile birliklerinin tesis edilmesi, evet, konuşup tartışabileceğimiz bir husustur ama tabii, bunun dezavantajlı bölgelerde gerçekleşiyor olmasını önemsiyorum. Çünkü çok farklı bölgelerde bulunuyoruz her birimiz, oradaki insanların kamu hizmetinden istifade etmeleri çok önemli. Aksi takdirde, metropollerin en gelişmiş ilçelerinde kümeleşmiş insanlar topluluğuyla karşı karşıya geliyoruz ve bu da çok avantajlı gözüküyor. En nihayetinde, herkesi gelişmiş şehirlerin en gelişmiş noktalarında istihdam etmemiz, orada yaşam imkânlarını oluşturmamız çok da ihtimal dâhilinde değil çünkü ülkemizin her köşesine bu kamu hizmetini ulaştırmamız gerekiyor.

Çok teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum.

NAZIM MAVİŞ (Sinop) – Başkanım, çok kısa, iki dakikalık söz istiyorum.

BAŞKAN – Buyurun.

NAZIM MAVİŞ (Sinop) – Belki bir yanlış anlaşılma olmuştur düşüncesiyle bu sözü aldım.

Kredi ve Yurtlar Kurumu Genel Müdürlüğümüzün yurtçuluk konusundaki tecrübesine atıfta bulunmuş olmam, Millî Eğitim Bakanlığının yurtçuluk konusunda tecrübesiz olduğu anlamına gelmiyor. Belki yanlış bir ifade kullandım, o nedenle bunu düzeltmek istedim. Buradaki kanun teklifinde sadece Millî Eğitimimizin kapsama alanı dışında kalan yükseköğrenim öğrencileriyle ilgili bir yetki devri söz konusu.

İkincisi de meslek eğitim merkezlerinin özel sektör tarafından da açılacak olması özel öğretim kurumlarıyla ilgili hususlar neyse, bunlarla ilgili düzenleme ve bunlarla ilgili -açılışı ve denetlenişiyile ilgili- husus da aynı. Yani bir denetimsizlik -sevgili Yıldırım Kaya gündeme getirmişti- özel sektöre bırakılarak Millî Eğitimin yetki ve kapsamı alanı dışına çıkarıldığı gibi bir algılamaya yol açacak bir ifadede bulundusam tashih etmek için söyledim.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum.

Teklifin tümü üzerindeki görüşmeler tamamlanmıştır.

Maddelere geçilmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Saat 14.00'te toplanmak üzere birleşime ara veriyorum.

Kapanma Saati: 13.13

İKİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 14.04

BAŞKAN: Emrullah İŞLER (Ankara)

BAŞKAN VEKİLİ: Kamil AYDIN (Erzurum)

SÖZCÜ: Orhan ERDEM (Konya)

KÂTİP: Nazım MAVİŞ (Sinop)

BAŞKAN – Değerli katılımcılar, gündemimizde yer alan (2/1963) esas numaralı “Bazı Kanunlarda ve 652 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi”nin görüşmelerine kaldığımız yerden devam ediyoruz.

Şimdi, maddelerin görüşmelerine geçiyoruz.

1’inci maddeyi okutuyorum:

**BAZI KANUNLARDA VE 652 SAYILI KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMEDE
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 24/3/1950 tarihli ve 5661 sayılı Yüksek Öğrenim Öğrenci Yurtları ve Aşevleri Hakkındaki Kanuna Ek Kanunun 1 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde, dördüncü fıkrasında yer alan “Millî Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri” ibaresi “Özel Barınma Hizmeti Veren Kurumlar ve Bazı Düzenlemeler” şeklinde değiştirilmiş, fıkranın ikinci cümlesine “nitelikleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “ilgisine göre Millî Eğitim Bakanlığı ve Gençlik ve Spor Bakanlığınca çıkarılan” ibaresi eklenmiş ve yedinci fıkrasında yer alan “ilgili millî eğitim müdürlüğüne” ibaresi “ilgisine göre millî eğitim müdürlüğü veya gençlik ve spor il müdürlüğüne” şeklinde değiştirilmiştir.

“Gerçek ve tüzel kişiler tarafından yemekli ve yemeksiz öğrenci yurtları ve buna benzer kurumlar açılması ve işletilmesi ortaokul ve ortaöğrenim düzeyinde Millî Eğitim Bakanlığının, yükseköğrenim düzeyinde Gençlik ve Spor Bakanlığının iznine bağlıdır. İlgili Bakanlıklar bu yurt ve kurumları tespit edeceği esaslara göre denetler.”

BAŞKAN – Madde üzerinde söz talebi yok.

Madde üzerinde bir adet önerge vardır, okutup işleme alacağım.

ŞENOL SUNAT (Ankara) – Sayın Başkan, bu konuyla ilgili...

BAŞKAN – Buyurun Sayın Sunat.

ŞENOL SUNAT (Ankara) – Evet, teşekkür ediyorum.

Tabii, maddeye bir karşıtlığımız yok, Yükseköğretim, Gençlik ve Spor Bakanlığına bağlanmış. Neticede ikisi de ayrı ayrı bakanlıklar ama birbirine yakın bakanlıklar. Sadece, yurtlarla ilgili dikkat çekmek istediğim bir konu var.

Şimdi, devletimizin devam etmekte olan on beş yıllığına bina kiralama uygulamasının yanı sıra, hâlihazırda binlerce çalışanımızın istihdam edildiği, 800 civarında işverenimizin özel öğrenci yurtları var ve 325 bin yatak ki devlet olarak da bakanlıklar olarak da bunu, öğrenci yurtlarını 1 milyona çıkarma isteğimiz var. Özel öğrenci yurtları var. Tabii bunlar, bize gelen istekler olduğu için sizlerle paylaşmak istedim.

Kamu yararına çalışan vakıf ve dernekler bünyesinde kalan öğrencilere tanınan hak, bu özel yurtlara tanınmıyor. Şimdi, kamu yararına çalışan vakıf ve derneklerin son yıllarda neler olduğu, hangi vakıf ve dernekler olduğu değerlendirildiğinde, bu, gerçekten bir ayrımcılık hadisesine dönüşmüş

vaziyettir. İşte, TÜGVA'lar, TÜRGEV'ler, Ensarlar, bilmem, Hüdayi Vakfı gibi vakıflara bir yardım ve destek varken bu tür yüzlerce, binlerce çalışanı olan, istihdam edilen bu özel yurtlara da özel öğrenci yurtlarından hizmet satın alma yolunun açılması devlet hazinesine fazladan bir mali külfet de getirmeyip bir sıkıntıyı, bir problemi ortadan kaldırma açısından önemli. Burada bulunan Bakanlık yetkililerine bunun dikkate alınması gerektiğini ifade etmek istiyorum.

Yine, ikinci bir mevzu, bu temel... Biliyorsunuz, dershaneler temel liselere dönüştürülmüştü. Bu, temel liselere dönüştürülürken belli bir süre tanınmıştı zannediyorum. Ama bu süre yetmediği için, yine bize, muhalefete gelen ve size de geldiğine inanıyorum, bunun bir yıl daha uzatılması istenmektedir. Bakanlık yetkililerimize buradan bunun dikkate alınması gerektiğini ifade etmek için söz aldım.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Sunat, bu açıklamanız için.

Madde üzerindeki önergeyi okutup işleme alıyorum.

Buyurun.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/1963) esas numaralı Kanun Tetlifi'nin 1'inci maddesinin ikinci fıkrasının son cümlesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Özcan Özel

Serkan Topal

Yıldırım Kaya

Yalova

Hatay

Ankara

Suat Özcan

Mustafa Adıgüzel

Muğla

Ordu

“Millî Eğitim Bakanlığı bu yurt ve kurumları tespit edeceği esaslara göre denetler”

BAŞKAN – Söz almak istiyor musunuz, yoksa gerekçeyi mi okutayım?

YILDIRIM KAYA (Ankara) – Gerekçe...

BAŞKAN – Gerekçeyi okuyun.

Gerekçe:

Millî Eğitim Bakanlığının kurum denetimi hususunda önemli bir deneyimi bulunmaktadır. Bugüne kadar da bahsi geçen yurt ve kurumlar Millî Eğitim Bakanlığı tarafından denetlenmiştir. Özellikle yurtlarda son yıllarda görülen yetkisiz kişilerce yapılan ya da yapılacak faaliyetlerin engellenmesi ve Millî Eğitim Bakanlığının deneyiminden yararlanılması amaçlanmıştır.

BAŞKAN – Evet, önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

1'inci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... 1'inci madde kabul edilmiştir.

2'nci maddeyi okutuyorum:

MADDE 2- 5/1/1961 tarihli ve 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanununun 3 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 3- Mecburi ilköğretim çağı, 6-14 yaş grubundaki çocukları kapsar. İlkokulların birinci sınıflarına o yılın 31 Aralık tarihinde 72 ayını dolduran çocukların kaydı yapılır. Ancak çocuğun gelişim durumuna bağlı olarak okula erken başlaması veya kaydın ertelenmesi ile ilgili hususlar yönetmelikle düzenlenir.

BAŞKAN – Madde üzerinde söz talebi?

Yıldırım Bey, siz talep ediyorsunuz.

Buyurun.

YILDIRIM KAYA (Ankara) – Şimdi, geneli üzerinde yapmış olduğumuz konuşmada da belirtmiştim, bu konu gerçekten birlikte sağlıklı tartışılarak bir sonuca ermemiz açısından oldukça önemli. Burada altı ay öncesi, altı ay sonrası ya da bir yıl öncesi, bir yıl sonrası gibi bir muğlaklık, altmış dokuz ay olmasındaki amacı gerçekleştirmeye hizmet etmeyecek, bunun dikkate alınmasını istiyorum. Çünkü “yetmiş iki ay” dediğinizde, benzer bir esneklik zaten altmış dokuz aya ya da altmış altı aya kendisini intikal ettiriyor. Ama, “altmış dokuz ay” dediğinizde, esnekliği yaptığımızda, bu, daha önce teklif edip yönetmelikle değiştirmiş olduğumuz “altmış ay” meselesini de yine çıkmaza sokuyor.

Bizim temel problemimiz sanırım şu: Kreşler ve ana sınıfları olanaksızlıklar nedeniyle; dersliklerin yetersiz olması, okulların yetersiz olması nedeniyle yapılamayan işlemin, yapılamayan sürecin telafi edilmesine dönük bir hamleydi. Hocam da anlatırken zaten dönerek döne döne onu anlattı. Yani sübyan mekteplerinin 0-4 yaş arasında; 4 yaş, dört ay meselesi oradan geliyor. Kreşe gidecek çocuk kreşe gönderilemiyor, olanaklar, yoksunluklar nedeniyle ana sınıflara da alınamıyor, dolayısıyla, çocuğun altı yaşını bitirmesini beklemek, ailenin çocuğu eğitmesi konusunda da yetersizlikleri nedeniyle... Bu, bir deneme oldu ama bu denemede başarılı olamadığımızı, doğrudan 1’inci sınıfa başlatmakta başarılı olamadığımız görüldü. Dolayısıyla, öneriyi getiren arkadaşlar gerçekten muhalefet etmek için “hayır” demezlerse sevinirim çünkü bizim teklifimiz gelen teklifte bir “üç ay aşağıya, üç ay yukarı” pazarlık teklifi değil, esasen gerçekten eğitim yaşına dair bir tekliftir. Arkadaşların bunu bir kez daha düşünmesini öneriyorum. Yetmiş iki ayı eklediğimizde o esneme zaten sizin murat ettiğiniz aya da tekabül ediyor diyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Kaya.

Sayın Bakan Yardımcımızın bir söz talebi var.

Buyurun.

MİLLÎ EĞİTİM BAKAN YARDIMCISI İBRAHİM ER – İlkin, bu ilk maddeyle ilgili bir şeyler söylemek istiyorum.

Şimdi, bu denetim konusu... Denetim, teftiş, kontrol; bunların olabilmesi için standartlar gerekiyor yani yaptığımız denetimde önceden belirlenmiş bir standart. Yaptığınız ölçümleri bir ölçüte vurup ölçütten sapma miktarına bağlı olarak “iyi” ya da “kötü” gibi veya “iyileştirilmesi gerekir” gibi birtakım yargı cümlelerine varılır.

Şimdi, bu konuda Kredi ve Yurtlar Kurumu, barınma hizmetleriyle ilgili yani Yükseköğretimdeki yurtçuluk faaliyetleriyle ilgili temel görev üstlenmiş olan bir kurumumuz, hâliyle, bütün standartları da orada. Daha önce bağlı kuruluş iken yani önceden 3797 sayılı Millî Eğitim Teşkilat Kanunu’nda, biliyorsunuz, Kredi ve Yurtlar Kurumu Millî Eğitim Bakanlığının ilgili kuruluşuydu ve o zaman paralellikle bu bizdeydi, sonrasında Başbakanlığa bağlandı, şimdi Gençlik ve Spor Bakanlığına bağlandı ve kendi uhdesinde de ilişkili kuruluş iken Teftiş Kurulu vardı, şu anda bildiğim kadarıyla bu Teftiş Kurulu Bakanlık Teftiş Kuruluna dönüştü ve hâliyle bu yurtların denetimden yoksunluğu söz konusu değildir. Ben çok daha iyi yapılabileceğine inanıyorum çünkü standartlar orada. Bir de bir başka yararı da şu olabilir: Diyelim lokal bir bölgede kamuya ait yurtlar var yani Kredi Yurtlara ait yurtlar var, özel yurtlar var, bu öğrencilerin barınma ihtiyacına ilişkin planlama yaparken de bunun tek elden yürütülmesi çok daha akıllıca, çok daha yararlı olur diye düşünüyorum ben.

ŞENOL SUNAT (Ankara) - Biz ayırım yapılmamasını... Her insanın biraz da yaşam şartlarına uygun şekilde barınabileceği, rahatlıkla gidip gelebileceği, öğrencinin memnuniyetinin iyi olduğu, daha da uygun fiyatlarda özel yurtlara da imkân tanınmalıdır Sayın Bakan Yardımcısı.

MİLLÎ EĞİTİM BAKAN YARDIMCISI İBRAHİM ER - Belki biz devrettikten sonra onlar da bunu düşünürler artık bizden çıktıktan sonra. Belki onlar da bu yaptığınızı öneriyi değerlendirirler, belki yani yeni bir şey... Türkiye’de demografik yapı da değişiyor. Bugün var olan bir yurt ihtiyacı beş yıl sonra kalmayabilir. Bugünkü ihtiyaca bağlı olarak bir yurt yapmak yerine belki özel yurtların bu kapasitesinden yararlanma yoluna gidilebilir, böylesine bir maliyeti üstlenmek yerine. Ama tek elden yürütülmesi iyi sağlıklı bir planlamanın da ön koşuludur diye düşünüyorum ve kamu yararının burada olduğunu düşünüyorum ben.

2’nci maddeyle ilgili esasen bu kanuni düzenleme beraberinde bir düzenleyici işlemi de, bir yönetmeliği de zorunlu kılıyor. Biz orada idareye... Bu çıkaracağı yönetmelikle 66 aylık çocuğu da gelişimine bağlı olarak ilkokula başlama yaşı olarak kabul edebilir çünkü gelişim yekpare değil her birey için farklı farklı olabilir, 66 aylık çocuk veya 60 aylık çocuk hepsi gelişimsel olarak aynı özelliklere sahip değil, 60 aylık olup gelişimi çok daha ileride, çok daha geri olabilir. Bu bağlamda o katı sınırları belirlemek yerine -kanun cevaz veriyor- o yönetmelikle de daha geniş bir çerçeve çocuğun o biricikliği ve özgünlüğüne ve çocuğun ihtiyacına bağlı olarak, onun yüksek yararı gözetilerek ilkokula başlama yaş aralığı belirlenecektir. Ama bu sadece yukarıdaki 31 Aralık tarihi itibarıyla 72 ayını doldurmuş olmak genel bir çerçeveyi belirliyor. Onun içerisinde esnekliği sağlayacak o düzenleyici işlemle, yönetmelikle de onlar düzelecektir. Bu aslında 66 ayı reddeden bir anlayışta değil. Sadece bunu vurgulamak istedim.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Er.

2’nci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... 2’nci madde kabul edilmiştir.

3’üncü maddeyi okutuyorum:

MADDE 3- 22/6/1965 tarihli ve 633 sayılı Diyanet İşleri Başkanlığı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 10/A maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “dört” ibareleri “üç” şeklinde ve “iki” ibaresi “bir” şeklinde değiştirilmiştir.

BAŞKAN – Madde üzerinde söz talebi var mı? Var.

Buyurun.

YILDIRIM KAYA (Ankara) - Şimdi bir önceki oturumda da konuştuk. Özellikle 657’ye tabi sözleşmeli olan diğer kamu çalışanlarının hem öğretmenler ve imamları kapsamı önemli ancak diğer kamu çalışanlarının da bu kapsama dâhil edilmesi gerekiyor. Bir kez daha düşüncemizin şu temelde olduğunun heyet tarafından bilinmesini istiyoruz: Sözleşmeli kadrolu ayırımı doğru bir ayırım değil. Bu ayırım doğru olmadığı gibi şimdi de sözleşmeliler arasında da yine yeni bir ayırma gidiyoruz kamu çalışanları açısından, bu da doğru değil, bu kendi aralarında bizi de yargılayacak bir sürece de getirecek tüm siyasetleri. Yani “Neden sadece Diyanet çalışanlarıyla Millî Eğitim çalışanları bu kapsamda sağlık çalışanları neden bu kapsamda değil? Ya da diğer çalışanlar neden bu kapsamda değildir?” diye bir tartışmanın içine sokacak, bu tartışmaya girmemek gerekiyor. Doğrusu bu komisyonda bunun geçmeyeceğini görüyorum ama şunu özellikle belirtmek istiyorum: Sözleşmeli kavramının çalışanlar içerisinde lügatımızdan çıkartılması gerekiyor, kadrolu olmaları gerekiyor. Eğer bu yapılamıyorsa ve bu konuda komisyon ikna değilse komisyon şu tartışmayı yapsın: Lütfen sadece Diyanet, Millî Eğitim kapsamının dışına çıksın, sağlık çalışanlarını ve diğer çalışanları bu kapsama dâhil edelim ve şunu

yapalım: Ben arkadaşların önerilerini anlıyorum, ilkokul öğretmenleri açısından 4 sınıf, birinci sınıftan dördüncü sınıfa kadar olan bir öğretmen birinci sınıftan başlayacak dördüncü sınıfa kadar devam etsin diye bir yaklaşımla 3+1'i savunuyorum. Peki ortaokul, lise öğretmenleri, sağlık çalışanları, imamlar bunların böyle bir kapsamı yok. Şimdi beş vakit namazı kıldırma zamanında... Şimdi, bakın 3+1... Şimdi şöyle bir şey: Bizim teklifimiz şudur eğer biz bu bölgelerde çalışan arkadaşlarımızı gönüllülük esasına getirmek istiyorsak bunun bir tek yolu var, o bölgede çalışanların maaşını artırdığımızda inanın... Bir dönem vardı, hatırlarsınız siz de, o dönemde gidip orada arabasını, evini alıp daha sonra memleketine dönen ben çok sayıda meslektaşımı biliyorum. Eğer biz onların olanaklarını sağlıklı bir noktaya getirirsek o bölgedeki çocuklarımızın öğretmensiz kalmaması, o bölgedeki köylerimizin imamsız kalmaması ve sağlık çalışanından yoksun olmamasını sağlayabiliriz. Sözleşmeliyi tamamen kaldırmama konusunda belli ki bir niyetiniz var. Gelin şunu 2+1 ya da 1+2 yapalım. Yani iki yılı zorunlu bir yıl kadroya geçmek için bekleyecek, iki yıl zorunlu çalışma olacak, 1+2 yapalım, tersten yapalım belki sizin söylediğiniz sorunu da çözer. Biraz önce arada bir milletvekili arkadaşım dedi ki: 1+3 olduğunda bile bu sorun çözülebilir. Çünkü eş durumunun eşlerin birleşme konusunda yaşadığımız bir dram var, bunu siz de biliyorsunuz. Şöyle bir şey yok: Sözleşmeli 2 öğretmen, 2'sini aynı yerde birleştirme sorununuz var. Buna da cevaz verilmiyor. Ya da sözleşmeli öğretmen eşi asker, eşi polis. Şimdi biz şunu yapabiliriz: Öğretmenin bulunduğu yere gelsin polis, niye öğretmen polisin bulunduğu yere gidiyor? Ya da askerin bulunduğu yere gidiyor? Şimdi bu konuda... Demek ki bizim kızlarımız en çalışkan ki böyle bir yanı var. O zaman şöyle bir şey, seviyorsa gelsin yanında olsun. Biz bunu birleştirme konusunu aile bütünlüğünü koruma konusunda çok hassas olduğunuzu biliyorum. Ama bunu fiiliyatta da gösterelim lütfen. Bu konuda ben eğer sözleşmeliyi tamamen ortadan kaldırmıyorsak 2+1'le bu sorun tartışmaktan çıkar, hemen tayin olabilecek... Şu anda 17 bin kişi var ama 2+1 olduğunda rakam 35 binin üzerine çıkıyor yani 82 bin öğretmenin yarından fazlasının sorununu bu şekilde hızla çözmüş oluyoruz.

Teşekkürler.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Buyurun Serkan Bey.

SERKAN TOPAL (Hatay) – Teşekkür ediyorum.

Gündem dışı konuşmam vardı, o yüzden 1'inci ve 2'nci maddede yoktum. Bir iki kelime de konuşma isterim. Teşekkür ediyorum.

Şimdi öncelikle maddelere geçmeden önce, kanun teklifi hazırlanırken neden başarısız olduğunu ifade etmek istiyorum. Evrensel eğitim sistemi baz alınarak hazırlanmadığı için başarısız olduğumuzu ifade ediyorum. Çünkü maalesef iktidarın ideolojisine bakılarak her dönem her gelen bakanımız böyle bir kanun teklifi hazırlıyor. Elbette doğru, yararlı yönleri var ama zararlı yönleri de var. Şimdi Sayın Hacı Ahmet Özdemir -çok da seviyorum kendilerini, beraber birkaç şeyde de seyahat etik- az önce beni güldürdü, şunu söyledi dedi ki: Ekonomi iyi, 168 milyar dolardan bahsetti. İyi, güzel, madem ekonomi iyi o zaman biz neden kadroya alamıyoruz öğretmen arkadaşlarımızı? Kadroya alalım. Biz de kürsüde size teşekkür edelim gerçekten.

BAŞKAN – Yalnız Serkan Bey ihracatı yapan özel sektör kamu değil, onu göz önünde bulunduralım.

SERKAN TOPAL (Hatay) – Son olarak şunu ifade etmek istiyorum bu şeyde. Gerçekten Sayın Genel Başkan Yardımcımızın dediği gibi eğer olmuyorsa, o da olmuyorsa dahi en azından ekimde göreve başlayan öğretmen arkadaşlarımızın tayin hakkını... Artık yönetmelikle mi nasıl halledebiliriz Sayın Bakan Yardımcım, gerçekten onlar da mağdur olacak çünkü birçok sözleşmeli öğretmen arkadaşımız

bizi arıyor ve evlerini toparladıklarını da ifade ediyorlar. Ama 2016'nın ekiminde başlayan sözleşmeli öğretmen arkadaşlarımız maalesef yararlanamayacak. Bunu nasıl çözebiliriz? Yani yönetmelikle çözebilecek miyiz? Oylamadan önce... Gerçekten yani birçok kişi mağdur olacak en az 3 bin kişi mağdur olacak. Bu konuda eğer gerçekten bir şeyler yapabilirsek en azından...

BAŞKAN - Serkan Bey, şimdi biz bu getirilen teklifle aslında kadro karşılığı sözleşmeli olarak çalışan işte 4+2 olanlara 3+1'e düşürüyoruz. Dolayısıyla bunların hepsini bildiğim kadarıyla kapsıyor değil mi Sayın Bakan Yardımcımız?

SERKAN TOPAL (Hatay) – Hayır, işte ekimde başlayan yani üç aylık bir şeyleri oluyor.

BAŞKAN - Buyurun.

MİLLÎ EĞİTİM BAKAN YARDIMCISI İBRAHİM ER - Şöyle: Bu yasalaşması hâlinde bizim her yıl ilan ettiğimiz takvim içerisinde...

SERKAN TOPAL (Hatay) – Ağustos ayı...

MİLLÎ EĞİTİM BAKAN YARDIMCISI İBRAHİM ER - 2020 yılında bu yetişmiyor ama bu yönetmelikle düzenlendiği için biz bunu sahadaki 17 bin olan bu öğretmenlerin dağılımına bakıp şimdi atamalar yapacağız. İhtiyaçla örtüşmesi hâlinde orada bir değişiklik yaparak yani 2020 ekim ayında ancak dolabiliyor biliyorsunuz bu, bunu yapmayı biz kendi içimizde bir değerlendirelim. Yapabiliriz bunu bunun için bir yasal engel yok, bunu yapabiliriz ama dediğim gibi sahayı birebir bunların nerede olduğunu, yapmamız hâlinde ortaya çıkabilecek yoksunluğu bir görüp ona göre bir karar vermemiz gerekiyor.

SERKAN TOPAL (Hatay) – Bunu önergeyle ekleme şansımız yok mu?

MİLLÎ EĞİTİM BAKAN YARDIMCISI İBRAHİM ER - Hayır. Bu yasaya girecek bir durum değildir diye düşünüyorum, ben belki haddimi de aşım ama.

BAŞKAN - Bir de şunu açıklamama müsaade edin: Bu aynı durumda olan Millî Eğitim, Diyanet İşleri Başkanlığı, sağıktaki... Şu an teklifte yok. Sağlıkla ilgili de zaten önerge geldi, sağıktakileri de aynı şekilde... Aynı durumda olan, kamuda olanları böylece hepsini 3+1'e indirmiş olacağız maddeler geçtiğinde.

SERKAN TOPAL (Hatay) - O zaman bir yönetmelikle hâlledeceğimizi burada ifade ediyoruz, doğru mudur?

MİLLÎ EĞİTİM BAKAN YARDIMCISI İBRAHİM ER – O gün itibarıyla, o yıl itibarıyla çok büyük bir yoksunluk yaratmayacaksa bizim için bu sahada elbette ki bizim de muradımız öğretmenler sevin sin, öğretmenler mutlu olsun, öğretmenlerin mutluluğundan biz de mutluluk duyuyoruz.

SERKAN TOPAL (Hatay) - Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

3'üncü maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... 3'üncü madde kabul edilmiştir.

Bir adet yeni madde ihdasına ilişkin önerge vardır, okutuyorum:

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/1963) esas numaralı Kanun Teklifi'nin 3'üncü maddesinden sonra aşağıdaki maddenin eklenmesini sonraki maddelerin buna göre teselsül ettirilmesini arz ve teklif ederiz.

Yıldırım Kaya
Ankara

Suat Özcan
Muğla

Mustafa Adıgüzel
Ordu

Özcan Özel

Serkan Topal

Yalova

Hatay

Madde 4- 14/07/1965 Tarih ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanuna ekli hizmet sınıfları itibariyle unvana veya aylık alınan derecelere göre ek göstergeleri gösteren I SAYILI CETVELİN IV- EĞİTİM VE ÖĞRETİM HİZMETLERİ başlığı altında “b) Öğretmen ve diğer personel” alt başlığının karşısında derecelerine göre yer alan ek göstergeler aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“IV Eğitim ve Öğretim Hizmetleri	Derece	Uygulanacak ek gösterge
b) Öğretmen ve Diğer Personel	1	3600
	2	3000
	3	2200
	4	1600
	5	1300
	6	1150
	7	950
	8	850

BAŞKAN – Buyurun Sayın Kaya.

YILDIRIM KAYA (Ankara) – Şimdi, arkadaşlar, uzun uzun tartıştık, zaten tartışmadan önce, 24 Haziran öncesi meydanlarda da bu konuda kamu çalışanlarının sorunlarını tespit ettiğimizden bu sorunlara parmak bastık ve bu konuda tüm siyasi partiler olarak bir vaatte bulunduk. Şimdi, bunu gerçekleştirme şansımız var. Türkiye ekonomisinin bunu kaldırabileceğini zaten siyasal iktidar döneme anlatıyor, ekonominin iyi olduğunu da söylüyor. Eğer bunu yaz tatiline girmeden önce, bu kanunu birlikte yasalaştırabilirsek, teklifi yasa hâline getirebilirsek çok ciddi bir müjde vermiş olacağız. Bu teklifin bu gözle değerlendirilmesi, bunun bir siyasi partinin talebi olarak algılanmaması gerektiğini düşünüyorum. Tüm partilerin ortak vaadiydi, bir teklif gelmediği için biz teklif verdik. Şöyle bir şey

olabilir: İktidar partisi, Cumhuriyet İttifakının ortakları birlikte bir teklif verirse biz teklifimizi geri çekeriz, onların vereceği teklife “evet” oyu veririz yani bu teklifi geri çekip AK PARTİ ve Milliyetçi Hareket Partisinin vereceği teklife biz kabul oyu veririz. Bizim teklifimizle “Muhalefetten geleni kabul ettik.” denmesin. Buradan bir pay elde edilecekse, siyasi bir çıkar -ki ben öyle olduğunu düşünmüyorum- bu çıkarı Adalet ve Kalkınma Partisi ile Milliyetçi Hareket Partisine armağan edelim, onlar bundan fayda sağlasınlar. Biz toplumun fayda sağlamasını önemsiyoruz.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Ben teşekkür ederim.

Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

4’üncü maddeyi okutuyorum:

MADDE 4- 14/6/1973 tarihli ve 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanununun 22 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 22- Mecburi ilköğretim çağı, 6-14 yaş grubundaki çocukları kapsar. İlkokulların birinci sınıflarına o yılın 31 Aralık tarihinde 72 ayını dolduran çocukların kaydı yapılır. Ancak çocuğun gelişim durumuna bağlı olarak okula erken başlaması veya kaydın ertelenmesi ile ilgili hususlar yönetmelikle düzenlenir.”

BAŞKAN – Zaten bu önceki maddeyle, 2’nci maddeyle de aynı doğrultu da olduğu için söz talebi...

YILDIRIM KAYA (Ankara) – Bu neden ayrı?

BAŞKAN – İKİ kanunda geçtiği için düzenleme yapıyor.

YILDIRIM KAYA (Ankara) – Sadece iki sözcük değişik.

BAŞKAN – Evet yani o...

SUAT ÖZCAN (Muğla) – Ben de görüşümü belirtmek istiyorum.

BAŞKAN – Buyurun Suat Bey.

SUAT ÖZCAN (Muğla) – Evet, yetmiş iki ay üzerinde konuşuldu ama net olarak da niçin altmış dokuz, niçin altmış altı, yetmiş iki ay pek ifade edilmedi. Benim altını çizmek istediğim şey şudur: Yetmiş iki ay ülkemizin eğitim sisteminin bir deneyimi sonucu ortaya konmuş bir süredir. Çocuğunun gelişiminin biyolojik olarak, duygusal olarak, bilişsel olarak motor becerilerinin, el koordinasyonunun, el ve beyin koordinasyonunun o yaşlara denk gelmesidir; bir.

İkincisi: Yine, çocuğun konuşma becerilerinin o yaşta gelişmiş olmasıdır. Yani beş yaşındaki çocuğun dış yapısı gelişmemiştir, ne söylediği tam anlaşılamaz; bu da çocukta, öğretmende ve ailesinde olumsuz bir etki yaratabilir. Ben de yedi, sekiz sene 1’inci sınıflı okutmuşumdur, onu da söyleyeyim. Yaşı küçük olan çocuklar diğer çocuklar arasında biraz basık kalıyor; bu, öğretmeni de etkiliyor, aileyi de etkiliyor ve hatta size bir örnek vereyim. Şimdi, hepimiz kalem tutmayı şöyle bir göstersek çoğumuz hatalı kalem tutarız. O yaştan, 1’inci sınıfın getirdiği bir sonuçtur bu. Yazı yazmayı çok da sevmez çocuklar, o sıkıntıyı yaşayan çocuklar özellikle ve ben yine buna bağlı olarak yorumlama, matematikteki, fen bilimlerindeki lise, üniversitedeki ortalamaların düşüklüğünü ve bunu destekleyen PISA, uluslararası istatistiklerin bu anlamdaki sıralamadaki yerimizin yine okuma-yazma... Okula kaydolduktan sonraki ilk senede çocuk okuma-yazmayla karşı karşıyadır. Yani yazmayı gerçekleştirmesi lazım, okumayı da öğrenmesi lazım. İşte, o nedenle o yetmiş iki ay çok önemli görülebilir, görülmelidir de. Paydaşlardan bunun en önemli tanıkları, yaşayanı öğretmenlerdir. Özellikle, son iki üç yıldır 1’inci sınıflı okutan zümre öğretmenlerinden görüş alınmalıdır bu konuda yani verilen kararın isabetli olup olmadığına,

sonuçlarının ne kadar ülkemiz geleceğine, çocuklarına yararlı olup olmadığına bu pencereden de bakmamız gerekiyor. Onun için, yetmiş iki ay öyle tesadüf, uydurulmuş bir ay değildir. Türk eğitim sisteminin bir deneyimi sonucu olarak ortaya konmuştur diyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum.

4’üncü maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... 4’üncü madde kabul edilmiştir.

5’inci maddeyi okutuyorum:

MADDE 5-5/6/1986 tarihli ve 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanununun 10 uncu maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Mesleki eğitim merkezi programına çıraklık kayıt şartları

MADDE 10- Mesleki eğitim merkezi programına çırak öğrenci olarak kayıt olabilmek için aşağıdaki şartlar aranır:

- a) En az ortaokul veya imam-hatip ortaokulu mezunu olmak.
- b) Bünyesi ve sağlık durumu gireceği mesleğin gerektirdiği işleri yapmaya uygun olmak.

Tehlikeli ve çok tehlikeli işler veya özellik arz eden mesleklere alınacak çırakların öğrenim ve yaş durumu, ilgili kuruluşların görüşü alınarak Bakanlıkça belirlenir.”

ŞENOL SUNAT (Ankara) – Bir önergemiz var madde üzerinde.

BAŞKAN – Evet, madde üzerinde bir adet önerge var, okutup işleme alıyorum.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/1963) esas numaralı Kanun Teklifi’nin 5’inci maddesinin son paragrafında geçen “çırakların” ifadesinin “çırak öğrencilerin” şeklinde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

İsmail Koncuk

Şenol Sunat

Adana

Ankara

BAŞKAN – Buyurun Sayın Sunat.

ŞENOL SUNAT (Ankara) – Bütünlük sağlaması açısından örgün eğitim mantığını da katarsak daha önce zaten kanun maddesinde çırak öğrenciden söz etmiş ama sonda “çırakların öğrenim ve yaş durumu” diye devam etmiş, bunun “çırak öğrencilerin” diye oraya not edilmesini, değiştirilmesini arz ve teklif ediyoruz Sayın Komisyona.

Haksız mıyım?

NAZIM MAVİŞ (Sinop) – Her zaman haklısınız Sevgili Hocam.

BAŞKAN – Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

ŞENOL SUNAT (Ankara) – Doğru olan bir şeyi de kabul edin, bunda ne var?

BAŞKAN – Evet, 5’inci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Kabul edilmiştir.

6’ncı maddeyi okutuyorum:

MADDE 6- 3308 sayılı Kanunun 16 ncı maddesinin ikinci ve dördüncü fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

BAŞKAN – 6’ncı madde üzerinde söz talebi var mı?

Buyurun Sayın Sunat.

ŞENOL SUNAT (Ankara) – Evet, Sayın Komisyon üyeleri, burada 2 madde çıkarılıyor kanundan. Aslında 2’nci maddenin çıkarılması gerekmiyor. İzah edeceğim, Sayın Bakan Yardımcımız da dinlesinler, kanun teklifi veren sayın milletvekilimiz de dinlesinler yani çelişkiyi ortadan kaldırmak için söylüyorum. Ortaöğretim Kurumları Yönetmeliği’nin 46’ncı maddesine eklenen (7)’nci fıkrayla “Mesleki eğitim merkezine devam eden öğrenciler, 10 uncu sınıftan itibaren her ders yılı sonunda yılsonu beceri sınavına alınır. 11 inci sınıfın sonunda girilen beceri sınavı kalfalık, 12 nci sınıfın sonunda girilen beceri sınavı ustalık sınavı olarak uygulanır.” hükmü getirilmiş. Oysaki 16’ncı maddenin (1)’inci fıkrasında “Kalfa adayının mesleği ile ilgili bilgi, beceri ve iş alışkanlıklarına iş hayatınca kabul edilebilir seviyede sahip olup olmadığı kalfalık sınavı ile tespit edilir.” denilmesine rağmen yönetmeliğe yapılan ekle kalfalık sınavlarının 11’inci sınıfta girilen beceri sınavına eş değer hâle getirilmesinin nedeni anlaşılamamıştır.

İlginç olan bir diğer husus da 3308 sayılı Kanun’un “Tanımlar” başlıklı 3’üncü maddesinde beceri sınavına yer verilmemiştir. 3308 sayılı Kanun’da tanımlaması yapılmayan bir sınav kalfalık sınavıyla eş değerdir ya da buna tanım getirin 3308’le. Böyle olunca (2)’nci fıkranın kaldırılmasına gerek yoktur. 11’inci sınıfın sonunda çırak öğrenciler kabul edilebilir mazeretleri dışında yani zorunlu eğitimin 3’üncü dört yıllık döneminin 3’üncü sınıfında çıraklık süreleri sona erdiğinden açılacak olan ilk kalfalık yani beceri sınavına girmek zorundadırlar. Zaten yönetmeliğin 59’uncu maddesine eklenen (2)’nci fıkrasında “Kalfalık sınavında başarılı olamayan mesleki eğitim merkezi öğrencilerinden 58 inci maddenin ikinci fıkrasına göre yeniden girdikleri kalfalık sınavında da başarılı olamayanlar, 11 inci sınıfın işletmede mesleki eğitimini tekrar eder.” denilmiştir.

Söyleyeceklerim bu kadar. Bu çelişkileri giderin, hem yönetmeliğinizdeki hem de daha önceki 3308 sayılı Kanun’da olan bazı çelişkiler de ortadadır. Bunları bir daha bir daha buralara getirmekten ziyade benim ilk genel değerlendirmemde söylediğim konular ve 6’ncı maddeyle ilgili söylediğim konulara dikkat edilmesinde kanunun bütünlüğü açısından, çelişkilerin ortadan kaldırılması açısından fayda vardır diyorum.

Her ne kadar benim 5’inci maddede söylediğimi –ki doğru olan bir şeyi bile- muhalefetten gelen bir teklif olarak değerlendirip reddetmenizden dolayı da kırıngılığımı ifade ediyorum.

BAŞKAN - Teşekkür ediyorum Sayın Sunat.

Bu konuda Sayın Bakan Yardımcımızın bir açıklaması olacak.

Buyurun.

MİLLÎ EĞİTİM BAKAN YARDIMCISI İBRAHİM ER – İlgili Genel Müdür arkadaşımız bu konuda...

BAŞKAN – Oraya mı verelim sözü?

MİLLÎ EĞİTİM BAKAN YARDIMCISI İBRAHİM ER – Evet.

BAŞKAN - Buyurun Kemal Bey.

MESLEKİ VE TEKNİK EĞİTİM GENEL MÜDÜRÜ PROF. DR. KEMAL VARIN NUMANOĞLU – Hazırunu selamlıyorum tekrar.

Sayın vekilimizin dikkat çektiği alanla ilgili küçük bir ayrıntı vermek istiyorum. Bilindiği gibi, 6764 sayılı Kanun’la Mesleki Eğitim Merkezi Programı ortaya çıkmış ve zorunlu eğitim kapsamında olan mesleki eğitim merkezleri dört yıllık bir program olarak -ilk üç yıl kalfalık, son yıl ustalık eğitimleriyle- devam etmekte ve üç yıldır cari uygulama bu.

Bundan önceki dönemdeki sistemi kapsayan 3308 sayılı Kanun’un 16’nı maddesi aslında bir düzenleme getiriyor. Orada sizin dikkatini çektiğiniz maddenin, hani “kaldırılmasına gerek olmadığı” dediğiniz maddenin aslında lafzında şu var: O dönem içerisinde 3+1 gibi bir yapılanma kalfalık ya da ustalık eğitiminde yoktu, iki yıllık süreli eğitimler de vardı, daha kısa süreli eğitimler de vardı. O nedenle onları içeren bir düzenlemeydi bu. Şu anda o eğitimler kalmadı. 3+1 sabit ve tüm mesleki eğitim merkezlerinde sürdürülüyor. Bu nedenle bu maddenin burada kalmasına artık ihtiyaç kalmamasından kaynaklı bir düzenleme getirilmiş oldu.

ŞENOL SUNAT (Ankara) – Ama o 2’nci madde bak önümde: “Çıraklık sözleşmesi ilk kalfalık sınavını izleyen ikinci kalfalık sınavının tamamlanması ile sona erer. Sözleşmenin sona ermesini takip eden aybaşından itibaren Bakanlıkça çıraklar için ödenen her türlü sigorta primlerinin ödenmesine son verilir.” diyor. Yani kalmasında bir sakınca...

MESLEKİ VE TEKNİK EĞİTİM GENEL MÜDÜRÜ PROF. DR. KEMAL VARIN NUMANOĞLU – Ama cari uygulamada olmayan bir düzenleme bu. Şu anda böyle bir düzenleme yok bu eğitim süreci içerisinde.

BAŞKAN – Konu anlaşılmıştır.

Madde üzerinde bir adet önerge var, okutup işleme alacağım.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/1963) esas numaralı Kanun Teklifi’nin 6’ncı maddesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Gereğini arz ederim.

Saygılarımla.

Şenol Sunat

Ankara

İsmail Koncuk

Adana

“MADDE 6 – 5/6/1986 tarihli ve 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanunu’na aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

EK MADDE 3 – Kanun kapsamındaki çıraklar ile meslek liselerinde okumakta iken veya yükseköğrenimleri sırasında zorunlu staja tabi tutulan öğrencilerin çıraklık ve staj süreleri sigortalılık süreleri olarak değerlendirilir.

Yapılan borçlanmalarda sigortalılığın başlangıç tarihi, stajın veya çıraklığın başladığı tarihtir.”

BAŞKAN – Sayın Koncuk, siz konuşacaksınız.

Buyurun.

İSMAİL KONCUK (Adana) – Teşekkür ederim.

Ben yıllarca endüstri meslek liselerinde çalışmış bir insanım. Bu 3308 sayılı Mesleki Eğitim Kanunu doğrultusunda öğrencilerimiz işletmelerde staj yapıyorlar, meslek eğitimi yapıyorlar ve tabii sigorta ödeniyor bunlara. Bu talep, yıllardır olan bir taleptir yani bunun bir şekilde ortadan kaldırılması

lazım, yüz binlerce insanın da talebidir. Sigortalılık başlangıç tarihinin bu staj tarihi olarak ele alınmasını şu anda iş hayatına katılmış, devlet memuru olmuş insanlar da hatta işçi olanlar da talep ediyorlar. Bu sebeple bu önergeyi İYİ PARTİ olarak verdik. İnşallah kabul edilir.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Koncuk.

Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge reddedilmiştir.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

7'nci maddeyi okutuyorum:

MADDE 7- 3308 sayılı Kanunun 27 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “kursları” ibaresi madde metninden çıkarılmış, ikinci fıkrasında yer alan “Bu kursların kapsam ve süreleri Mesleki Eğitim Kurulunun görüşü alınarak” ibaresi “Bu eğitimin kapsam ve süreleri” şeklinde değiştirilmiş ve üçüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

BAŞKAN – Madde üzerinde söz talebi? Yok.

Önerge yok.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... 7'nci madde kabul edilmiştir.

8'inci maddeyi okutuyorum:

MADDE 8 - 3308 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “mesleklerin özelliğine göre Bakanlıkça belirlenecek süre kadar çalışmış ve ustalık eğitimi kurslarını” ibaresi “ustalık eğitimi” şeklinde değiştirilmiştir.

BAŞKAN – Madde üzerinde söz talebi? Yok.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

9'uncu maddeyi okutuyorum:

MADDE 9 - 8/2/2007 tarihli ve 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine “sosyal etkinlik merkezleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “, mesleki eğitim merkezleri” ibaresi ve fıkra (p) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiştir.

“r) Mesleki eğitim merkezi: Çıraklık, kalfalık ve ustalık eğitimi ile mesleki ve teknik kurs programlarının uygulandığı özel öğretim kurumunu,”

BAŞKAN – Söz talebi? Yok.

Önerge yok.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... 9'uncu madde kabul edilmiştir.

10'uncu maddeyi okutuyorum:

MADDE 10 - 5580 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin beşinci fıkrasında yer alan “Bu Kanun kapsamındaki” ibaresi “Milletlerarası özel öğretim kurumları hariç bu Kanun kapsamındaki” şeklinde değiştirilmiştir.

BAŞKAN – Söz talebi? Yok.

Önerge yok.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... 10'uncu madde kabul edilmiştir.

11'inci maddeyi okutuyorum:

MADDE 11 - 5580 sayılı Kanunun 7 nci maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Gerçeğe aykırı veya yanıltıcı reklam ya da ilan vermesi, reklam veya ilanlarda öğrenci resim ya da bilgilerini kullanması,”

BAŞKAN – Söz talebi? Yok.

Önerge yok.

11’inci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... 11’inci madde kabul edilmiştir.

12’nci maddeyi okutuyorum:

MADDE 12 - 5580 sayılı Kanunun 12 nci maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkralarına “mesleki ve teknik eğitim okullarında öğrenim gören” ibarelerinden sonra gelmek üzere “Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı” ibareleri eklenmiştir.

BAŞKAN – Madde üzerinde söz talebi? Yok.

Önerge yok.

Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... 12’nci madde kabul edilmiştir.

13’üncü maddeyi okutuyorum:

MADDE 13 - 5580 sayılı Kanunun ek 1 inci maddesinin yedinci fıkrasında yer alan “eğitim ve öğretim desteği,” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

BAŞKAN – Madde üzerinde söz talebi? Yok.

13’üncü maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... 13’üncü madde kabul edilmiştir.

14’üncü maddeyi okutuyorum:

MADDE 14- 17/2/2011 tarihli ve 6114 sayılı Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Hizmetleri Hakkında Kanuna geçici 2 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- (I) 15/7/2018 tarihli ve 30479 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 4 sayılı Bakanlıklara Bağlı, İlgili, İlişkili Kurum ve Kuruluşlar ile Diğer Kurum ve Kuruluşların Teşkilatı Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin 350 nci maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca sayısı onu geçmemek üzere Başkanlıkta soru hazırlamak üzere görevlendirilen yükseköğretim kurumlarında görevli öğretim elemanları ile Milli Eğitim Bakanlığında görevli öğretmenlere 31/12/2021 tarihine kadar, (40.000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak miktarı geçmeyecek tutarda her ay ek ödeme yapılabilir. Ek ödemenin tutarı ile usul ve esasları Cumhurbaşkanınca belirlenir.”

BAŞKAN – Madde üzerinde söz isteyen Yıldırım Bey, buyurun.

YILDIRIM KAYA (Ankara) – Şimdi “Soru hazırlama Cumhurbaşkanlığı bünyesinde, yetkisinde olan bir süreç.” diyor. Daha önce Türkiye’nin başına gelen bir şey -sorularda bir problem- var biliyorsunuz, soruların çalınma hikâyesi. Şimdi, şöyle bir şey: Bu konuda soruyu hazırlayanlar soruyu kendi taraftarlarına ulaştırmama kaydı diye...

BAŞKAN – Bunun onunla alakası yok ama Yıldırım Bey.

YILDIRIM KAYA (Ankara) – Biliyorum, biliyorum...

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Madde üzerinde bir adet önerge var, okutuyorum:

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/1963) esas numaralı Kanun Teklifi'nin 14'üncü maddesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederim.

Şenol Sunat

İsmail Koncuk

Ankara

Adana

MADDE 14- 17/2/2011 tarihli ve 6114 sayılı Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezî Hizmetleri Hakkında Kanuna geçici 2 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 3- (1) 15/7/2018 tarihli ve 30479 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 4 sayılı Bakanlıklara Bağlı, İlgili, İlişkili Kurum ve Kuruluşlar ile Diğer Kurum ve Kuruluşların Teşkilatı Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin 350 nci maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca sayısı onu geçmemek üzere Başkanlıkta soru hazırlamak üzere görevlendirilen yükseköğretim kurumlarında görevli öğretim elemanları ile Millî Eğitim Bakanlığında görevli öğretmenlere, (40.000) gösterge rakamının memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak miktarı geçmeyecek tutarda her ay ek ödeme yapılabilir. Ek ödemenin tutarı ile usul ve esasları Bakanlıkça belirlenir.”

BAŞKAN – Bu konuda söz talebi...

İSMAİL KONCUK (Adana) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Buyurun.

İSMAİL KONCUK (Adana) – Burada iki konu var: Biri, bunun 31/12/2021 tarihine kadar, o tarihle sınırlı olması. Bu tarihin kaldırılmasını teklif ediyoruz.

Bir de “Cumhurbaşkanınca” ifadesinin “Bakanlıkça belirlenir” şeklinde düzenlenmesini. Yani enteresan bir durum oluyor. Hani her şeyde Cumhurbaşkanı, her şeyde Cumhurbaşkanı... Bakanlıklar ne işe yarayacak, ben onu merak ediyorum doğrusu.

ŞENOL SUNAT (Ankara) – Bir de yazık ediyorlar Cumhurbaşkanına.

İSMAİL KONCUK (Adana) – Bu iş Millî Eğitim Bakanlığının işi ya da ilgili bakanlık kimse onun işi.

Bir de, bu gerekliyse böyle bir tarihi sınırlandırmanın da doğru bir yaklaşım olmadığını düşünüyoruz.

BAŞKAN – Aslında bu yeni dönemde... Eskiden “Bakanlar Kurulu” derdi biliyorsunuz, şimdi “Bakanlar Kurulu” ibaresi genelde Cumhurbaşkanlığıyla değiştiği için o kelimeyi ondan duyuyoruz.

Bu konuda Sayın Bakan Yardımcım, herhangi bir sözünüz var mı?

Teklif sahibi Sayın Nazım Bey’e söz veriyorum.

Buyurun.

NAZIM MAVİŞ (Sinop) – Sayın Başkanım, değerli milletvekili arkadaşlar; burada bu maddeyle ilgili zaten daha önce bir geçici madde yine vardı, süre dolduğu için ÖSYM’nin ihtiyaçları doğrultusunda yine bir süreyle mahdut talepte bulunuldu. Burada ihtiyaç olması hâlinde zaten bu kullanılıyor, onu da geçmemek üzere. Eğer daha tafsilatlı bilgi ihtiyacımız varsa ÖSYM temsilcimiz de burada, yetkilimiz de burada, o da bilgi verebilir.

İSMAİL KONCUK (Adana) – Bu gerekli. Ne zaman kanun çıkaracağız?

NAZIM MAVİŞ (Sinop) - Hocam, İsmail Bey, zaten ihtiyaç kalktığı takdirde buna, bizim ÖSYM’de yeteri miktarda uzman arkadaşımız da var ancak çok spesifik alanlar var. Bu spesifik alanlarla ilgili soru hazırlama ihtiyacı doğduğunda bir esneklik sağlanması amacıyla getirilmiş bir istisna. Tabii, devletin bütünlüğü açısından başka kurumlarımızda da benzer bir ihtiyaç doğması durumunda bunun bir kalıcı hüküm hâline gelmemesi için bir istisna olarak düzenlendi burada.

ŞENOL SUNAT (Ankara) – Yani bu kadar belirgin. “Öğretmenlere 40000 gösterge rakamına memur aylık katsayısıyla çarpımı sonucu bulunacak rakam” diyor. Yani bu kadar açıkken hâlen “Cumhurbaşkanınca belirlenir” lafı... Yani o makama hakaret ediyorsunuz bence.

NAZIM MAVİŞ (Sinop) – Şimdi, arkadaşlar, burada sistem değişikliğinin doğal sonucu olarak, bu kanun yapma tekniği açısından daha önce de Sayın Komisyon Başkanımız ifade ettiler. Daha önceki kanun yapma süreçlerinde biliyorsunuz Bakanlar Kurulu kanunları yürütürdü, şimdi yeni sistemle birlikte...

ŞENOL SUNAT (Ankara) – Ama burada Bakanlar Kurulu mevzu değil.

BAŞKAN – Karşılıklı konuşmayalım isterseniz.

ŞENOL SUNAT (Ankara) – Hayır, meseleyi çözmeye çalışıyoruz Sayın Başkan.

NAZIM MAVİŞ (Sinop) – Sevgili Hocam, Şenol Hanım, bunu bir sorun olarak görmeyin. Burada bir kanun yapma açısından yetki parlamenter sistemde Bakanlar Kurulu tarafından kullanılırken Cumhurbaşkanlığı hükümet sisteminde yürütme yetkisi Sayın Cumhurbaşkanında olduğu için bütün kanunlarımızda, Komisyonumuza gelen ya da Genel Kurula gelen bütün kanunlarımızda atıf Cumhurbaşkanına yapılıyor. Yoksa söylediğiniz, söylemeye çalıştığınız yetkinin tek elde toplanması gerekçesiyle konulmuş bir hüküm değil bu.

ŞENOL SUNAT (Ankara) – Bakın, başka bir şey söyleyeceğim. Hani, haklısınız, yeni sisteminize göre doğrudur, Bakanlar Kurulunun yaptığı şey Cumhurbaşkanınca yürütülür. Ama bu mevzu Bakanlar Kurulunun yürüttüğü bir mevzu olmadığı için dikkatimizi çekmiş.

İkincisi, o zaman yine bu kanun maddelerinin içinde “Bakanlıkça belirlenir” denilen, işte, çıraklıkla ilgili tehlikeli işlerin... O zaman onu da mı Cumhurbaşkanı belirleyecek? Yani bakın, her kanun teklifinin içinde pompalıyorsunuz Sayın Cumhurbaşkanını. Ya bu kadar yükün altında bırakmayın. Devletin en başındaki zatı bu kadar yükün altına sokarsanız inanın ki altından kalkamaz. Yani şimdi öğretmenlerin şeyi en azından imzaya önüne gidecek ya.

Bunu söylemek istedik. Yani Bakanlar Kurulu değil burada. Bakanlıkça belirlenebilecek bir şeyi de Cumhurbaşkanının uhdesine vermeyin diyoruz.

Sağ olun.

BAŞKAN – Sayın Taşar, sizin bir söz talebiniz var, buyurun.

CEMAL TAŞAR (Bitlis) – Sayın Başkan, sayın vekilim bir konuda açıklamada bulunuyor ama bence orada biraz farklı yaklaşıyor. Şimdi, o yönetmelikle belirlenecek şeyleri Sayın Bakan kendi içinde bir düzenleme yapabilir ama hiçbir bakan ek dersi artıramaz veya düzenleyemez. Buradaki yetki yürütmenin başı Sayın Cumhurbaşkanımıza aittir. Aksi takdirde...

ŞENOL SUNAT (Ankara) – Yani 10 öğretmenin alacağı parayı Cumhurbaşkanı mı belirleyecek?

CEMAL TAŞAR (Bitlis) – Şimdi, şöyle: Sayın Vekilim, kanunun verdiği yetkiyi... Yani biz hukuk devletiyiz, hukuk kime yetkiyi vermişse odur. İcabında hiç bu yetkiyi almaz, ÖSYM Başkanı kendi şeyinde der ki: “Ben 10 tane alıyorum, bunu da, bu parayı da buradan harcıyorum.” Eğer keyfilik olursa ama burada bir keyfilik yok yani. Biz Sayın ÖSYM Başkanımızla da, başkan yardımcımızla da ciddi ciddi bu konuyu tartıştık.

İSMAİL KONCUK (Adana) – Yani bizim devlet yönetim anlayışımızla bağdaşmadığı için tarihe bir not düşmek adına.

ŞENOL SUNAT (Ankara) – Biz de bunu dile getirmek istedik.

BAŞKAN – Peki, konu anlaşılmıştır. Teşekkür ediyorum.

Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Önerge reddedilmiştir.

14’üncü maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... 14’üncü madde kabul edilmiştir.

15’inci maddeyi okutuyorum:

MADDE 15- 25/8/2011 tarihli ve 652 sayılı Özel Barınma Hizmeti Veren Kurumlar ve Bazı Düzenlemeler Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 13 üncü maddesinde yer alan “Milli Eğitim Bakanlığınca” ibaresi “ortaokul ve ortaöğrenim düzeyinde Milli Eğitim Bakanlığınca, yükseköğrenim düzeyinde Gençlik ve Spor Bakanlığınca” şeklinde ve “Bakanlık bu yetkisini” ibaresi “Bakanlıklar bu yetkilerini” şeklinde değiştirilmiştir.

BAŞKAN – Madde üzerinde söz talebi? Yok.

Önerge yok.

15’inci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... 15’inci madde kabul edilmiştir.

Yeni madde ihdasına ilişkin önerge var, okutuyorum:

Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/1963) esas numaralı Kanun Teklifi’nin 15’inci maddesinden sonra aşağıdaki maddenin eklenmesini, diğer maddelerin buna göre teselsül edilmesini arz ve teklif ederiz.

Yıldırım Kaya

Özcan Özel

Ankara

Yalova

“MADDE 16- Sağlık Alanında Bazı Düzenlemeler Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 45/A maddesi kararnameden çıkarılmıştır. Bu madde kapsamında sözleşmeli olarak çalışmakta olup maddenin dördüncü fıkrasında yer alan dört yıllık bekleme süresini doldurmamış olan sağlık personeli bakımından bu sürenin doldurulması beklenilmeden söz konusu dördüncü fıkra kapsamında işlem tesis edilir ve bu kişiler bakımından maddenin beşinci, altıncı ve yedinci fıkraları uygulanmaya devam edilir.”

BAŞKAN – Söz talebiniz var mı? Yok.

Gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

Sözleşmeli çalışan sağlık personelinin kadroya geçirilmesi amaçlanmıştır.

BAŞKAN - Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge reddedilmiştir.

16'ncı maddeyi okutuyorum:

MADDE 16- 652 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 43 üncü maddesinin birinci fıkrasında yer alan “sağlık kurulu raporuyla asgarî %20 oranında engelli olduğu” ibaresi “Erişkinler İçin Engellilik Sağlık Kurulu Raporuyla asgarî %20 oranında engelli olduğu, 18 yaş altı çocukların Çocuklar İçin Özel Gerekseim Raporu ile özel gerekseimi olduğu” şeklinde, “dil-konuşma, spastik, zihinsel, ortopedik veya ruhsal engelli” ibaresi “zihinsel, bedensel yetersizliği olan bireyler ile dil ve konuşma, özel öğrenme güçlüğü, otizm spektrum bozukluğu olan bireylerden ilgili destek eğitim programında belirtilen yaşlardaki Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı” şeklinde ve “Çalışma, Sosyal Hizmetler ve Aile” ibaresi “Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler” şeklinde değiştirilmiştir.

BAŞKAN – Madde üzerinde söz talebi? Yok.

16'ncı maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... 16'ncı madde kabul edilmiştir.

Yeni madde ihdasına ilişkin bir adet önerge var, okutuyorum:

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/1963) esas numaralı Kanun Teklifi'nin 16'ncı maddesinden sonra aşağıdaki maddenin eklenmesini arz ve teklif ederiz.

Yıldırım Kaya

Suat Özcan

Mustafa Adıgüzel

Ankara

Muğla

Ordu

Özcan Özel

Serkan Topal

Yalova

Hatay

Madde 17- 20/06/2012 tarih ve 6331 sayılı Kanun'un 6'ncı maddesinin dördüncü fıkrası madde metninden çıkarılmıştır.

BAŞKAN – Gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

Mesleki eğitim merkezleri üzerinden iş yerlerinde çalışacak çırak, stajyer ve diğer çalışanların sağlık ve güvenliklerinin korunması açısından mevcut iş yerlerinin çalışan sayısına dâhil edilmemeleri sağlık ve güvenlik riski oluşturmaktadır. Eğitimin amaçlarından birisi de kişilerin eğitim süreci aşamasında sağlıklı ve güvenli bir şekilde eğitim almalarıdır. Bu açıdan değerlendirildiğinde eğitim gören kişiler açısından risk doğuran bu düzenlemenin madde metninden çıkarılarak 6331 sayılı Kanun'un çalışanlar için öngördüğü yükümlülüklerin mesleki eğitim merkezi öğrencileri için de uygulanmasının sağlanması amaçlanmıştır.

YILDIRIM KAYA (Ankara) – Kanun teklifini hazırlayan arkadaşların bu konuda bir görüşü var mı acaba? Görüşünü söylerlerse... Bizim önergemize bir karşı görüşleri var mı, yoksa mutabık mıyız?

NAZIM MAVİŞ (Sinop) – Mutabık değiliz Yıldırım Bey.

YILDIRIM KAYA (Ankara) – Niye?

BAŞKAN – Buyurun Nazım Bey.

NAZIM MAVİŞ (Sinop) – Mesleki eğitim merkezleri kapsamında bir iş yeriyle iş yeri sözleşmesi yapmak suretiyle öğrenciliklerini sürdüren öğrencilerimizin zaten hem sigorta primleriyle ilgili hem de sağlık sigortalarıyla ilgili bir güvenceleri söz konusu, dolayısıyla buna ihtiyaç olmadığını düşünüyoruz.

YILDIRIM KAYA (Ankara) – Sayı 50'yi geçmediği için İş Güvenliği Yasası'na tabi olmuyor. Oradaki riskleri nasıl gidermeyi düşünüyorsunuz?

NAZIM MAVİŞ (Sinop) – Burada, tabii, bizim buradaki mesleki eğitim merkezlerinde öğrenim gören öğrencilerimizin önemli bir kısmı küçük ve orta ölçekli işletmelerde çalıştığı için, 50’nin altında personel çalıştıran yerlerde... Ancak, biraz önce söylediğim gibi, bu öğrenciler zaten sağlık sigortası ve iş kazası sigortası bağlamında güvenceleri olan öğrenciler olduğundan dolayı buna ihtiyaç olmadığını düşünüyoruz.

Teşekkür ediyoruz.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge reddedilmiştir.

17’nci maddeyi okutuyorum:

MADDE 17 - 652 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 4 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “dört” ibareleri “üç” şeklinde ve “iki” ibaresi “bir” şeklinde değiştirilmiştir.

BAŞKAN – Madde üzerinde bir adet önerge var, okutup işleme alacağım.

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/1963) esas numaralı Kanun Teklifi’nin 17’nci maddesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Şenol Sunat

İsmail Koncuk

Ankara

Adana

MADDE 17-

652 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 4 üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “dört” ibareleri “üç” şeklinde ve “iki” ibaresi “bir” şeklinde değiştirilmiştir. “Sağlık Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, Tarım ve Orman Bakanlığı ve tüm kurumlarda çalışan 4-B ve 5393 sayılı Kanun kapsamında çalışanlar ile vekil ebe ve hemşirelere de uygulanır” ibaresi eklenmiştir.

BAŞKAN – Gerekeceğini mi okutayım, konuşacak mısınız?

İSMAİL KONCUK (Adana) – Aslında -iki cümle söyleyeyim- fazla konuşmaya gerek yok.

BAŞKAN – Buyurun.

İSMAİL KONCUK (Adana) – Zaten burada kanaatlerimizi ifade ettik.

Sağlık Bakanlığı çalışanlarıyla ilgili bir düzenleme yapılacağını ifade ettiniz, o sevindirici, o güzel. Ama burada bütün sözleşmelileri küll olarak değerlendirmemiz lazım çünkü Tarım Bakanlığında, Adalet Bakanlığında, diğer bakanlıklarda çalışan sözleşmelilere ne diyeceğiz, ne diyeceksiniz? Öğretmene yaptık, güzel, Diyanet İşleri Başkanlığına yaptık, sağlık çalışanları hak ediyorlar ama diğer sözleşmelilere bu hakkı neden vermediğimizi nasıl izah edeceğiz?

BAŞKAN – Konumları farklı onların ama yani. Onlar zaten kadro karşılığı sözleşmeli olarak çalışmıyorlar ki.

İSMAİL KONCUK (Adana) – Hepsini öyle, tamamı öyle.

BAŞKAN – Onlar zaten görevi icabı... Onların dört yıl sonra, altı yıl sonra kadroya geçmesi diye bir durum söz konusu değil yani işe başlarken...

İSMAİL KONCUK (Adana) – Sayın Başkanım, bunların tamamı 4/B kapsamında çalışıyor.

BAŞKAN – Ama yani farklı bir şekilde başladıkları için göreve, onu diyorum.

İSMAİL KONCUK (Adana) – Değil, değil, birbirinden farklı değil. Hepsi 657’nin 4/B’si kapsamında çalışan insanlar. Dolayısıyla şu anda yarısını yapmış oluyoruz, diğer yarısını görmezden gelmiş oluyoruz ki bu doğru bir yaklaşım değil. Bu mantığın düzeltilmesi amacıyla verdiğim bir teklifti.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum, sağ olun.

Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Etmeyenler... Önerge reddedilmiştir.

17’nci maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... 17’nci madde kabul edilmiştir.

Sayın Kaya’nın bir söz talebi var.

Buyurun.

YILDIRIM KAYA (Ankara) – Şimdi, öncelikle, toplumun ve eğitim camiasının sorunlarına çözüm üretebilmek için bir kanun teklifiyle geldi arkadaşlar. Şunu üzülerek belirtmek istiyorum: Kendilerinin getirdiği teklife kısmi, çok küçük, nokta-virgül boyutunda düzeltme tekliflerinin de reddediliyor olması, aslında “Taraflarla görüşülerek bu teklifler hazırlandı.” sözünü ne yazık ki çok doğrulamıyor.

Şimdi, tabii ki -taraf- paydaşlarıyla bu sorunu tartışmak, konuşmak olmazsa olmazımızdır. Biz Millî Eğitim Bakanımız Sayın Ziya Selçuk ve diğer bakanlara da defaatle şunu söylüyoruz: Bir kanun teklifi hazırlandığında ya da parlamenterler kanun teklifi getirdiğinde mutlaka ilgili paydaşlarıyla bu konuyu tartışmalarında ve onların görüşlerini almalarında fayda var. Çünkü 82 milyonu bütünlüklü bir arada yaşatacaksak ve burada birlikte bir çözüm üreteceksek o zaman şunu yapmamız gerekiyor: Gerçekten makul, mantıklı, anlaşılabilir teklifler geldiğinde bunların kabul edilmesi lazım.

Biraz önce yemek arasında Sayın Millî Eğitim Bakan Yardımcımız İbrahim Er’le de görüştüğümüzde, özellikle mülakat mağduru olan ve bu konuda KPSS’de yüksek puan almış, mülakatta düşük puan alarak elenmiş olan insanların yaşadığı dramı hepimiz biliyoruz. Millî Eğitim Bakanlığı da bu dramı gördü ve bu drama çözüm üretmek için KPSS’de almış olduğu puanın aynısını mülakatta da veriyor. Şimdi, bu ilk defa uygulanacak. Eğer olumsuz sonuçlar olursa mutlaka takipçisi olacağız. Ama şu değil: Devlette çalışan alırken mutlaka kontrolden geçiriliyor. Kendi konumlarını kontrol eden, GBT’den geçirilen bir süreç var. Bu süreç ön yargıdan arındırılmış bir şekilde yapıldığında problem değil ama 95 puan almış birini siz mülakatta 45 puan vererek elediğinizde bunu sizin de vicdanlarınızın kabul etmediğini gördük. Onun için de yeni bir uygulamaya geçiyorsunuz. Bundan dolayı Millî Eğitim Bakanlığına ve sizlere teşekkür etmek istiyorum. Çünkü bu toplantı başladığı saatten itibaren, “mülakat mağdurları” diye kendilerini andıran –sizlere de geliyordu- yüzlerce arkadaşımızdan, öğretmen adayından mesajlar aldık. Şimdi, bunun uygulanması ne kadar güzel. Biz söyledik, siz söylediniz ve anladık, yaptık.

Şimdi, sözleşmeliler konusunda da özellikle konuştuğumuz çerçevede “Sağlık çalışanlarını da bu kapsama alalım.” sözünüz bizim için önemli. Komisyonun ortak önerisi olarak gelmesi sizin de kabul edeceğiniz bir şey sanırım. Genel Kurula inerken Adalet ve Kalkınma Partisi milletvekillerinin hazırlamış olduğu bir tekliften ziyade, Komisyondan oy birliğiyle gitmesi herhâlde bu Komisyonu diğer komisyonlardan daha öne çıkartacaktır. Sözleşmeli/kadrolu ayrımı gerçekten kanayan bir yara. Bu kanayan yarayı çözmek hepimize düşen bir görev. Eğer bu konuda herhangi bir değişiklik yapılmayacaksa -ki oy çokluğuyla bizim tekliflerimiz reddediliyor- o zaman Genel Kurula gelirken lütfen bir kez daha düşünelim. Bir kez daha düşünelim ve bu eşlerin mağduriyetini kanayan yara olmaktan çıkaralım. 82 bin kişi, Millî Eğitim Bakanlığında çalışan 82 bin kişi.

MEHMET AKİF YILMAZ (Kocaeli) – Bu, gerekçede konuşuldu ama.

YILDIRIM KAYA (Ankara) – Konuşuldu biliyorum ama bir kez daha düşünmekte fayda var. Belki şöyle bir şey olabilir: Daha yetkili olan yerlerle konuşularak, ikna edilerek bunlar çözülebilir. Bu atla deve değil, bu çözülmeyecek bir iş değil, çözülebilir diye düşünüyorum. Bir kez daha ortaklaşmayı umut ediyoruz, birlikte hareket etmeyi ve Türkiye’deki bu temel sorunlara birlikte çözüm üretmeyi biz umut ediyoruz. Umarım bunu el birliğiyle yaparız. Komisyon Başkanımızın bu konudaki birleştirici tutumuna ısrarla devam edeceğini düşünüyorum. Zaten kendisi “hayır” oyunu herkesten önce, erken kullanıyor ama bundan sonra bence “kabul” oyunu bile kullanmasına gerek yok, zaten sızsız sayı yetiyor, eşit hâlinde siz oyunuzu kullanın, sizin tarafsızlığınıza da gölge düşürmesin diyorum.

Teşekkür ediyor, saygılar sunuyorum.

BAŞKAN — Teşekkür ediyorum Sayın Kaya.

Sayın Maviş, buyurun.

NAZIM MAVİŞ (Sinop) Sayın Başkanım, değerli arkadaşlar; Sayın Kaya’nın ifadelerinden sonra şunu ben açık yüreklilikle paylaşmak istiyorum: Burada bu kanun teklifi hazırlanırken öncelikle kanun teklifinin altında imzası olan arkadaşlarımız başta olmak üzere gerçekten hem sektörün hem de kanunun etkilediği kesimin temsilcileriyle zaten biz parlamenterler olarak, milletvekilleri olarak yıl içerisinde, dönemimiz içerisinde sürekli etkileşim hâlinde oluyoruz. Dolayısıyla burada kanun konuşulurken ilgili paydaşlarla istişare edilmemiş olduğunu düşünmenin doğru olmadığını ifade etmek istiyorum. Söz gelimi -işte, Sayın Komisyon Başkanımız da burada- temel liselerle ilgili temel lise temsilcilerinin sözcüleri gruplar olarak bütün partilere, Sayın Yıldırım Kaya’ya da bildiğim kadarıyla gittiler, bütün siyasi partilerimizi gezdiler, taleplerini bizimle paylaştılar. Birden çok talepleri vardı, o taleplerin içerisinde yapılan değerlendirmeler sonucu o arkadaşlarımızın talebiyle bu düzenleme buraya girmiş oldu.

Yine, sözleşmeli öğretmenlerle ilgili konu konuşuldukça Diyanet İşleri Başkanlığı personeli, sağlık personeli... Biz Millî Eğitim Komisyonuyuz aslında, bizim ilgi alanımızda millî eğitimle ilgili politikalar, kanunlar ve düzenlemeler var ama biz bunu konuşmaya başladığımızda sağlık çalışanlarının, Diyanet çalışanlarının da 4+2 yani süreli sözleşmeli olanlarından taleplerin gelmesi, aynı zamanda o paydaşların görüşlerinin ve taleplerinin alınarak bu kanun teklifinin buraya getirildiğinin temel göstergelerinden birisi. Dolayısıyla, kanun teklifini arkadaşlarımızla hazırlayıp sizlerin iradesine sunana kadar bu anlamda alabildiğimiz kadar paydaşın kanaatini aldığımızı düşünüyoruz, birinci ifade etmek istediğim husus bu

İkincisi: Arkadaşlar, bu Komisyonda düzenlediğimiz, yaptığımız her yasa düzenlemesinde zaman zaman arkadaşlarımızdan gelen önergelerin kabul edilmemesi durumuyla karşılaştığımız gibi, kabul edildiği durumlarla da karşılaşıyoruz. Dolayısıyla aslında Komisyonda kanun bir biçimiyle şekilleniyor. Daha önceki süreçlerde, kanunun ilk hâlinde sağlık çalışanları biliyorsunuz yoktu, burada sizlerin ve bizlerin, arkadaşlarımızın birlikte gündeme getirmesi talebiyle girmiş oldu. Sadece komisyonda değil, Genel Kurul sürecinde de bir önceki kanunda olduğu gibi -biliyorsunuz, Kapadokya’yla ilgili kanunda- yine değişiklikler yapılabilir. Dolayısıyla, bizim teklifimizde de bundan önceki tekliflerde de hem ilgili paydaşlarımızın hem milletvekili arkadaşlarımızın hem burada muhalefet milletvekili arkadaşlarımızın gündeme getirdiği hususlardan ortaklaşabildiklerimizin teklife yansıdığını görüyoruz. Bu açıdan ben bu Cumhurbaşkanlığı hükûmet sistemiyle birlikte milletvekillerimizin kanun teklifi vermedeki baskın rolünün giderek de güçlendiğini görmekten de mutlu olduğumu ifade etmek istiyorum.

Bu vesileyle, katkı veren bütün arkadaşlarımıza bir kere daha teşekkür ediyorum.

YILDIRIM KAYA (Ankara) - Bizim verdiğimiz teklifler Komisyona gelmiyor ama.

ŞENOL SUNAT (Ankara) – Tepeden mi geliyor bu kanun teklifleri?

BAŞKAN — Teşekkür ediyorum Sayın Maviş.

Yeni madde ihdasına ilişkin üç adet önerge vardır, okutuyorum:

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/1963) esas numaralı Kanun Teklifi'nin 17'nci maddesinden sonra aşağıdaki maddenin eklenmesini, diğer maddelerin buna göre teselsül edilmesini arz ve teklif ederiz.

Yıldırım Kaya

Serkan Topal

Özcan Özel

Ankara

Hatay

Yalova

Suat Özcan

Mustafa Adıgüzel

Muğla

Ordu

“MADDE 18- 652 sayılı Özel Barınma Hizmeti Veren Kurumlar ve Bazı Düzenlemeler Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin, ek 4'üncü maddesi kanun hükmünde kararnameden çıkarılmıştır. Bu madde kapsamında sözleşmeli olarak çalışmakta olup maddenin üçüncü fıkrasında yer alan dört yıllık bekleme süresini doldurmamış olan öğretmenler bakımından bu sürenin doldurulması beklenilmeden söz konusu üçüncü fıkra kapsamında işlem tesis edilir ve bu kişiler bakımından maddenin dördüncü, beşinci ve altıncı fıkraları uygulanmaya devam edilir.”

YILDIRIM KAYA (Ankara) – Gerekçe...

BAŞKAN — Gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

Bugün ülkemizde normal ve makul bir uygulama gibi ücretli ve sözleşmeli öğretmenliğin ısrarla devam ettirilmesi İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'ne, Avrupa Sosyal Şartı'na ve Anayasa'ya açık bir aykırılık teşkil etmektedir. Kadrolu , sözleşmeli ve ücretli öğretmen olarak ayrılan, görevleri insan yetiştirmek olan öğretmenlerimiz 21'inci yüzyılda sosyal ve özlük hakları bakımından kölelik düzeninden farksız bir sistemin içinde sorunlarla boğuşmaktadır.

Millî Eğitim Bakanlığı, eğitim fakültelerindeki artışı övünç kaynağı olarak ifade ederken öğretmen olarak atanmayı amaçlayanların sayısının 1 milyonu aştığını söylemekte, ancak tek bir somut çözüm önerisi getirmemektedir. Sunulan teklifle, öğretmenler arasında yaratılan bu ayrımın ortadan kaldırılması, tüm öğretmenlerin kadrolu olarak atamalarının yapılması , eğitim hayatının temel unsuru olan öğretmenlerimizin çalışma koşulları, özlük hakları açısından eşit koşullarda olması ve eğitim hayatındaki taşeronlaşma ve kayıt dışılığın önlenmesi amaçlanmıştır.

BAŞKAN — Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler.. Kabul etmeyenler... Önerge reddedilmiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/1 963) esas numaralı Bazı Kanunlarda ve 652 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi'ne 1 7'nci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki 18'inci maddenin eklenmesini arz ve teklif ederiz.

İsmail Koncuk

Adana

“MADDE 18- 5661 sayılı Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Geçici Madde 6- Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte Millî Eğitim Bakanlığına bağlı olarak faaliyette bulunan yükseköğrenim öğrenci yurtlarının mevcut kurum açma izinleri ile işyeri açma ve çalışma ruhsatları geçerli kabul edilerek Gençlik ve Spor Bakanlığına devredilir, ayrıca izin ve ruhsat alınmaz.

BAŞKAN — Söz talebi? Yok

Gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

5661 sayılı Kanun'da gerçek ve tüzel kişiler tarafından öğrenci yurtları ve buna benzer kurumlar açılması ve işletilmesi Millî Eğitim Bakanlığını n iznine bağlı iken kanun teklifiyle ortaokul ve ortaöğrenim düzeyindeki yurtların Millî Eğitim Bakanlığının, yükseköğrenim düzeyindeki yurtların ise Gençlik ve Spor Bakanlığının iznine bağlı olacağı yönünde düzenleme yapılmıştır. Ancak, Millî Eğitim Bakanlığına bağlı olarak ve bu Bakanlık tarafından verilen izne ve ruhsata istinaden faaliyette bulunan yükseköğrenim öğrenci yurtlarının izin ve ruhsatlarının geçerliliği konusunda uygulamada bazı tereddütlerin olabileceği düşünülmektedir.

Söz konusu yurtlar 201 7 yılında yürürlüğe giren Özel Öğrenci Barınma Hizmetleri Yönetmeliği'nde yer alan standartlara uygun olarak faaliyetlerini devam ettirmektedirler. Dolayısıyla, bu yurtlar için yeniden izin ve ruhsat alınmasının bürokrasiyi artıracak ve yurtların faaliyetlerinde aksamalara neden olabileceği, 2019 yılı Eylül ayında başlayacak yeni öğretim döneminde yüksek öğrenime devam eden öğrencilerin mağdur olmalarına sebep olacağı düşünülmektedir.

Bu nedenle, maddeyle Millî Eğitim Bakanlığına bağlı olarak ve bu Bakanlık tarafından verilen izne ve ruhsata istinaden faaliyette bulunan yükseköğrenim öğrenci yurtlarının bu izin ve ruhsatlarının geçerli kabul edilmesi, bu yurtlar için herhangi bir izin ve ruhsat alınmaması amaçlanmıştır

İSMAİL KONCUK (Adana) — Aslında bunun açıklanması gerek Sayın Başkan, böyle bir tereddüt var şu anda kamuoyunda. Yani “Biz Millî Eğitim Bakanlığından ruhsatımızı aldık, Gençlik ve Spor Bakanlığına devredildiğinde yeniden bir ruhsat istenir mi bizden?” endişesi var. Bu endişeyi ortadan kaldırmamız lazım .

BAŞKAN — Bakan Yardımcımız burada.

İSMAİL KONCUK (Adana) — Bakan Yardımcımız burada, evet

GENÇLİK VE SPOR BAKAN YARDIMCISI İHSAN SELİM BAYDAŞ – Sayın Başkanım, burada tereddüt hasıl olacak bir şey söz konusu değil çünkü burada geçen teklifin daha öncekileri iptal ettiğine dair bir hüküm yok.

İSMAİL KONCUK (Adana) — Siz öyle diyorsanız problem yok.

GENÇLİK VE SPOR BAKAN YARDIMCISI İHSAN SELİM BAYDAŞ – Teklifin 1’inci maddesinde de bu konuyla ilgili atıfta esas ve usullerin ilgili bakanlıklarca düzenleneceğine dair hüküm var. Bu maddenin de sonunda, daha doğrusu bir sonraki görüştüğümüz maddenin de sonunda geçişin yönetmelikle belirleneceğine dair hüküm var. Devlette devamlılık var, yeni alınan ruhsatlar ve denetimler için geçerli bir madde. Biz o süreci Millî Eğitim Bakanlığıyla karşılıklı yönetmelikle halledeceğiz.

BAŞKAN — Teşekkür ediyorum Sayın Baydar, konu anlaşılmıştır.

Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge reddedilmiştir.

Üçüncü önergeyi okutuyorum:

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

Görüşülmekte olan (2/1963) esas numaralı Kanun Teklifi’ne 17’nci maddeden sonra aşağıdaki maddenin eklenmesini ve diğer maddelerin buna göre teselsül ettirilmesini arz ve teklif ederiz.

Orhan Erdem
Konya

Cemal Taşar
Bitlis

Kamil Aydın
Erzurum

Hacı Ahmet Özdemir
Konya

Mehmet Akif Yılmaz
Kocaeli

Madde 18- 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Alanında Bazı Düzenlemeler Hakkında Kanun Hükmünde Kararname’nin 45/A maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “dört” ibaresi “üç” şeklinde, dördüncü fıkrasında yer alan “dört” ibaresi “üç” şeklinde ve “iki” ibaresi “bir” şeklinde değiştirilmiştir.

BAŞKAN – Gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

Önergeyle Millî Eğitim Bakanlığında görev yapan sözleşmeli öğretmenler ve Diyanet İşleri Başkanlığında görev yapan sözleşmeli personelin kadroya atanabilmeleri için zorunlu hizmet sürelerini toplamda dört yıla düşüren düzenlemenin Sağlık Bakanlığında aynı kapsamda çalışanlar için de uygulanması amaçlanmaktadır.

BAŞKAN – Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde ihdasına yönelik önerge kabul edilmiştir.

Sayın Yılmaz, sizin bir söz talebiniz var.

Buyurun.

IV.- AÇIKLAMALAR

1.- Kocaeli Milletvekili Mehmet Akif Yılmaz’ın, Antalya Milletvekili Kemal Bülbül’ün (2/1963) esas numaralı Kanun Teklifi’nin tümü üzerinde yaptığı konuşmasındaki zorunlu din dersleriyle ilgili ifadelerinden dolayı kendisini kınadığını ve bu ifadeleri düzeltmeye davet ettiğine ilişkin açıklaması

MEHMET AKİF YILMAZ (Kocaeli) – Değerli Başkanım, muhterem üyeler, muhterem hazırun; öncelikle hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Kanun teklifimizin hayırlara vesile olmasını Cenab-ı Hak’tan niyaz ediyorum.

Genel görüşmeler yapılırken HDP Milletvekilimiz Sayın Bülbül, şu an burada değil, giderken de kendisine ifade ettim, çok talihsiz açıklamalarda bulundu. Kayıtları da, tutanakları da istettim. O yüzden sonda söz alıyorum.

Ben bir din kültürü ve ahlak bilgisi öğretmeniyim, on yıl görev yaptım Millî Eğitimde ve kendisinin konuşmasındaki ifadelerini aynen tekrar okuyorum, kayıtlara geçtiği için bir din kültürü ve ahlak bilgisi öğretmeni olarak bu konuşmayı zaruri gördüm. “Zorunlu din dersi gibi bir şey komik, gülünç, itici ve aşağılayıcıdır. Zorunlu din dersiyle Alevi öğrencilere ve İslam inancı dışındaki öğrencilere ve inanma hakkı olan kişilere baskı yapılmakta, asimilasyon yapılmaktadır.” Bu ifadelerin hepsi aşağılayıcıdır, bu ifadelerin hepsi iticidir, kendisine aynen iade ediyoruz, özür bekliyoruz. Bu ifadeler binlerce din kültürü ve ahlak bilgisi öğretmenini, din kültürü ve ahlak bilgisi dersini çocuklarına vermeyi kendisine bir görev bilen, ahlak eğitimi önemseyen binlerce, milyonlarca aileyi ve dersi aynı zamanda aşağılamaktır, ben bunu böyle algılıyorum. Bu ifadeler de aynı zamanda yalandır. Din eğitiminde biliyorsunuz ülkemizde Müslüman olmayan Hristiyan veya Yahudi dinine mensup olanlar verdikleri dilekçelerle din kültürü ve ahlak bilgisi dersinden muafıtlar. Böyle bir zorunluluk yok. Kaldı ki zorunlu din dersi uygulaması dünyada başta Avrupa olmak üzere birçok ülkede –saymayacağım tekrar- uygulanmaktadır ilköğretim çağından itibaren ve çocuklarımızın zihinsel gelişimi, bedensel gelişimi, ahlaki gelişimi eğitimciler açısından bir bütündür, ahlaki gelişimi özellikle dinî değerler, örf, âdet, bunların nesillerimize aktarılması din kültürü ve ahlak bilgisi dersimizin en önemli konusudur. Din kültürü ve ahlak bilgisi derslerimizde sadece İslam dini öğretilmemekte, bütün dinler hakkında bilgi verilmekte. Ahlak umdeleri daha çok ağırlıklı olarak işlenmekte ve din kültürü öğretmenlerimiz toplumun tüm kesimlerinden gelen öğrencilerimize bu İslam dininin hem barış iklimini, mesajlarını, İslam dinine müntesip bütün öğrencilere aktarmakta. Bu dinimize müntesip olmayan vatandaşlarımız için de zaten bu dersten muafiyet hakkı ülkemizde tanınmaktadır. Kendisinin bu dili aşağılayıcıdır, hakaret etmiştir din kültürü öğretmenlerine çünkü şu ifadesi de talihsiz: “Alevi çocuklara dershanede, derslikte, sınıfta, okulda yapılan hakaretler, özellikle din dersi öğretmenleri –ki bunların öğretmen olup olmadığı da tartışmalıdır- tarafından yapılan aşağılamalar -büyük bir genelleme yapıyor- dersten kovmalar, benzeri tutumlar...” Bunun münferit olayları olabilir, bunlar yargıya taşınır ve gerekli idari, adli cezalar verilir ama binlerce din kültürü öğretmen camiasını böyle ifadelerle aşağılamak talihsizliktir, bir özür beklemektedir bu camia. Genel Kurulda da bu ifadeleri kendilerine hatırlatacağız. Kendisini şiddetle kınıyorum, bu ifadeleri düzeltmeye davet ediyorum gıyabında. Yüzüne de çıkarken söyledim, ifadelerin talihsizdi, yanlıştı, aşağılayıcıydı, bunu düzeltmen gerekiyor diye. İnşallah Genel Kurulda düzeltmesini bekliyoruz diyorum.

Tekrar teklifimizin hayırlı olmasını diliyor, saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum açıklama için Sayın Yılmaz.

III.- KANUN TEKLİFLERİ VE DİĞER İŞLER (Devam)

A)KANUN TEKLİFLERİ (Devam)

1.- Bazı Kanunlarda ve 652 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/1963) (Devam)

BAŞKAN – 18’inci maddeyi okutuyorum:

MADDE 18- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

19’uncu maddeyi okutuyorum:

MADDE 19- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

BAŞKAN – Maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

Teklif üzerindeki görüşmeler tamamlanmıştır.

SERKAN TOPAL (Hatay) – Sayın Başkan, söz talebim vardı.

BAŞKAN – Sayın Topal, buyurun.

SERKAN TOPAL (Hatay) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Şimdi, tabii, bir eğitimci olarak gerçekten eğitimci arkadaşlarımızın sorunlarının çözülmesi noktasında maalesef az önce verdiğimiz önergelerle etkili olamadık. Çünkü atanamayan öğretmenler bizi arıyor, ücretli öğretmen arkadaşlarımız, sözleşmeli öğretmen arkadaşlarımız bizi arıyor ama maalesef yine az önce Sayın Maviş dedi ki: “Biz genelde herkesin görüşünü aldık.” Yani şunu demek istedi herhâlde: “Yüzde 50’nin görüşünü aldı.” Geri kalan yüzde 50’nin yani bizlerin, muhalefetin görüşünü almadı. Biz bekliyoruz.

Şimdi, on yedi yıllık AK PARTİ iktidarında genelde hep “İşte biz şunu yaptık, bunu yaptık...” Aklıma hep şey geldi, Sayın Özdemir de bunu çok iyi bilir, hepiniz de çok iyi bilirsiniz, tarihten bir kıssa: Abbasi halifesi meşhur Harun Reşid övünerek halkına hep şunu söylüyordu: “Bana gece gündüz dua etmelisiniz.” Halk soruyor “Neden?” diye. “Benim dönemimde veba gibi ölümcül bir hastalık gelmedi.” diyor. Tabii, o dönemin ünlü sofisi Behlül Dâna cevap veriyor, diyor ki: “Allah insafıdır, bir ülkeye iki bela vermez; seni göndermiş ya.”

FEHMİ ALPAY ÖZALAN (İzmir) – Yapmayın şimdi ya!

SERKAN TOPAL (Hatay) – Hayır ben size söylemedim, arkadaşlar, yanlış anlamayın.

Şimdi, işte bu dönem içerisinde bize FETÖ gibi bir bela verdi, işte bir daha ikinci bela vermemesi için diyorum ki gerçekten bütün bileşenlerle birlikte bütün kanunları...

FEHMİ ALPAY ÖZALAN (İzmir) – Tam bitirmişsiz, şimdi, belaya ne gerek var?

SERKAN TOPAL (Hatay) – Ama FETÖ belası doğru mu, değil mi? Ben onu söylüyorum, yanlış anlamayın siz de.

FEHMİ ALPAY ÖZALAN (İzmir) – Hayırlı olsun de geç.

SERKAN TOPAL (Hatay) – Şimdi, ben bu tür belalarla bir daha karşılaşmamak adına, örnek veriyorum, mesela 2010 yılında HSYK gerçekten o tasarı geldiği zaman yine o dönem milletvekili arkadaşlarımız mücadele etmişti ama iş işten geçmişti. E, maalesef yine o dönem FETÖ bütün orayı ele geçirdi. Ben ondan bahsediyorum. Lütfen, yanlış anlaşılmasın, başka yere de çekilmesin. O yüzden bundan sonraki tekliflerde gerçekten az önce Sayın Genel Başkan Yardımcımızın da dediği gibi, sizden gerçekten bekliyoruz ve bütün eğitim bileşenleriyle gerçekten çığır açabilecek bir kanun teklifi hazırlayabiliriz.

Ben tekrardan hayırlı olmasını diliyor, hepinize teşekkür ediyorum.

Saygılarımı sunuyorum.

BAŞKAN – Ben teşekkür ediyorum.

Teklifin tümünü oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Teklif kabul edilmiştir.

Kanunların hazırlanmasında uygulanan esas ve usuller çerçevesinde teklifin kanun tekniğine uygunluğunun sağlanması amacıyla Komisyon Başkanlık Divanına redaksiyon yetkisi verilmesini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

İç Tüzük’ün 45’inci maddesi hükmü uyarınca özel sözcülerle ilgili önergeyi okutuyorum:

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Başkanlığına

(2/1963) esas numaralı Bazı Kanunlarda ve 652 Sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi'nin Komisyon raporu hakkında İç Tüzük'ün 45'inci maddesine göre Konya Milletvekili Orhan Erdem, Sinop Milletvekili Nazım Maviş ve Kocaeli Milletvekili Mehmet Akif Yılmaz'ın özel sözcüler olarak seçilmesini teklif ederim.

Emrullah İşler

Ankara

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor
Komisyonu Başkanı

BAŞKAN – Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Komisyon raporuna muhalefet şerhi koymak isteyen üyelerimiz varsa cuma günü (yarın) saat 12.00'ye kadar muhalefet şerhlerini Komisyon bürosuna iletmelerini istirham ediyorum.

YILDIRIM KAYA (Ankara) - Sayın Başkan, yarın şey yapmayın isterseniz.

BAŞKAN – Genelde bir gün veriyoruz, biliyorsunuz uygulama hep öyle.

YILDIRIM KAYA (Ankara) - Ama şimdi cuma günü zaten Meclis tatil, pazartesi olsun.

BAŞKAN – Uygulama bu şekilde zaten, bir gün olarak veriliyor. Yani 12.00 eğer erken diyorsanız o zaman saat 14.00'e kadar diyelim.

YILDIRIM KAYA (Ankara) – Zaten cumartesi günü Genel Kurul toplanmayacak, pazartesi günü...

BAŞKAN – Üzerinden kırk sekiz saat geçmesi gerekiyor, biz onu raporlandırıp gönderiyoruz. Pazartesiye kaldığı zaman, o zaman önümüzdeki hafta Genel Kurulda görüşme ihtimali olmuyor. Onun için bir gün sonrasını söylüyoruz.

YILDIRIM KAYA (Ankara) – Tamam o zaman, 16.00 olsun.

BAŞKAN – Peki, cuma günü 16.00'ya kadar süre veriyoruz.

Görüşüğümüz, Komisyonumuz tarafından kabul edilen kanun teklifinin ülkemiz için, çalışanlarımız için hayırlı uğurlu olmasını diliyor ve toplantıyı bitiriyorum.

Teşekkür ederim.

Kapanma Saati: 15.31

